

KATASZTRÓFÁK SZERELMI ÉLETBEN

SEXUALPATHOLOGIAI TANULMÁNY

ÍRTA

Dr. NEMES NAGY ZOLTÁN

főorvos, ideggyógyász

a sexualpathologia szakorvosa

BUDAPEST

AESCULAP KIADÁS

1931

*Copyright by »Aescalap könyvkiadó«
Budapest 1931.*

*Szerző minden jogot fenntart magának.
Bármely idegen nyelvre való fordítás és
hírlapi közlés jogát is.*

KUNOSSY RT.

A nő sexualis érzéketlensége. A nő impotenciája. Vaginismus.

A sexualis érzéketlenség sokkal több nőnél fordul elő, mintsem azt elképzelni is tudnók.

A nőnek veleszületett nemi érzéketlenségéről beszélünk akkor, amikor hiányzik nála a libidó sexualis és izgalomba jönni alig képes. Az ilyen nő, ha oda is adja magát a férfinak, ezt csak kötelességérzetből, szeretetből vagy szánalomból teszi. Aktus alatt és után azonban teljesen hideg marad. Milyen hihetetlen sok asszony van, aki szereti férjét, örül is, ha annak vágyát teljesítheti és odaadja magát, bár ő maga a szerelmi aktusban még csak nyomát sem érzi a »bódító szerelmi hevületnek«, a mámor-nak és sexualis kielégülésnek, mert nemi érzéketlenségben szenved. Nem katasztrófája ez egyaránt a nőnek, a hitvesnek, a házastársnak?

Ne felejtünk el különösen egyet. *A nő sexualis életének zavarni, de különösen nemi érzéketlensége nemcsak a nő szervezetére lehet káros testileg és lelkileg, de a házastársát is tönkreteszi és az egész házasságot feldúlja. Mélyreható nyomokat hagy tehát a férjben, a házasságban és a családban.*

A boldog házasság alapja és biztosítéka nemcsak a házastársak lelki harmóniája, de ehhez nagyon hozzátartozik a nemi érzések kölcsönös egybekapcsolódása és összhangja. A szerelmes férfi érzékiségének mintegy megfinomulását, »desztillációs megneumesülés«nek látja a feleség elragadtatásában és odaadásában. Ez adja meg zamatját, illatát és illúzióját, mondjuk »igazi fémjelzések a nővel való boldogságának. *A nő közömbössége, az érzéketlen hideg nő lehűti, mintegy lealacsonyítja a férfi szerelmi szenvedélyét, a durva érzékiség mocsarába, lelke üres és hideg marad, mert nem tölti be az általa szerelmes vágyakozással kívánt asszonynak szerelmi hevülete és kielégülése.* A nő nemi érzéketlensége tehát súlyos következményekkel lehet az egész házasesletre és komolyan veszélyezteti a családi békét és megértést. A nemi érzéketlenségben szenvedő nőt a férjük előbb-utóbb megsalja, mert a »hideg asszonybók a férfi hamar kiábrándul és inkább más nők karjaiba menekül.

A normális igazi férfinek nem elég, ha az asszonya nagy lelki szerelemmel van ugyan eltelve iránta, azonban nem tekinti benne »a nemi lényt«, hanem csupán az embert, a barátot, a jópajtást, s ha így odaadja is magát a férfinek, hogy ezzel a kedvére tegyen, de mégis a szerelmi hevület és sexualis együttérzés nélkül teszi azt.

A férfi nemi élvezete a nő kielégülése nélkül olyan, mint a sótalan, füstertelen koszt. Az éhséget ugyahogy csillapítja, de örömet és kielégülést nem nyújt.

A nemileg érzéketlen és hideg nő tragikuma előbb-utóbb a férj elhidegülése. S így kiindulópontja és indítóoka lehet annak, hogy a férfi más nők karjaiban keresi és kívánja megtalálni a sexualis együttérzést, hevületet és érzéki kielégülést, amit a felesége nem nyújt neki. Hogy pedig ez a házaseletet gazdasági és erkölcsi alapjaiban rendíti meg, annak számtalan példáját látjuk a mindennapi életben, a házassági tragédiák és botrányos válások ujságközleményeiben. Szenvedő áldozatai pedig gyakori látogatói az ideg-orvosi rendelőszobáknak és idegszanatóriumoknak.

Amely esetekben psychés gátlások nem mutathatók ki, mint amelyek akadályozzák a nő nemi izgalomba való jövetelét, akkor rendszerint veleszületett sexual-pathológiai okokra vezethető vissza a nő sexualis érzéketlensége. De még súlyos nemi érzéketlenségben is a nőt ismerő férfi megértése és bánni tudása, mondjuk, hódító művészete, meg tudja találni a módját, hogy a hideg márványból — izzó szikrákat csiholjon ki. A nemi érzéketlenségben szenvedő nő, kivel a férje a házaselet kereteiben nem tud megértően bánni, hogy vele a szerelemben felmelegedjen, olykor megtalálhatja a szerelmi hevületet egy másik házasságban, egy másik férfival való szerelemben, aki bánni tud vele és ki tudja váltani belőle az érzésvilág fellángolását és az érzékiség fellobbanását. Ezt nagyon sok asszony elmondta már nekem orvosi konzultációk alkalmával.

Nagyon sok házaseletben előfordul, hogy a

házastársak, akik ismerik egymást úgyszólván már a gyermekkorból, őszinte vonzalomból, szerelemből házasodnak össze, a szerelem azonban, mely összeköti őket, alig sexualis jellegű. Az ilyen esetekben azután nem lehet csodálni, ha a nő érzékisége nem ébred fel, mondhatni »anaesthesiában« szunnyad és sokszor hiányzik nála az érzéki szerelem bódító hevülete és az orgasmus.

De súlyos következményei vannak a nemi érzéketlenségnek elsősorban a nő testi állapotára és lelki életére. Testileg, a női genitáliák megbetegedése és gyulladós állapota (fluor albus, fájdalmas menstruációk, dysmenorrhoea) következhetnek be.

A libidó sexualis jelenti a női nemi szervek vérrel való dús megtelését és felduzzadását. Az orgasmus, a nemi kényeztetés legmagasabb fokának bekövetkezése után a sexualis feszültség enyhül, ami a szervezet kellemes mámorban való megkönnyebbülését eredményezi.

A nemileg érzéketlen nőnek már a szemeiből is kiolvasható a hidegség, közömbösség a sexualis élet iránt, az érzelmi petyhüdség, lemondás és szomorú beletörődés a megváltoztathatlannak látszó állapotba. Mint aki érzi, hogy meg van fosztva a földi élet egyik legnagyobb gyönyörétől, a nemi voluptástól. Emiatt bizonyos cinizmus is fogja el.

Érdekes, hogy olykor-olykor ép az ellenkezőjét észlelhetjük. Vagyis a nő, aki tudja és érzi sexualis fogyatékoságát, a nemi érzéketlenségét, kacéran, mondhatni kihívóan, kokettül viselkedik. Csak azért is tetszeni akar a fér-

fiaknak. Az örök női hiúság az, ami hevíti, hogy a kokeítáló viselkedéssel a férfiak szemében az »érzéki nő benyomását keltse«. Milyen sok esetben éri aztán a férfit utólag csalódás. Az ilyen nő a viselkedésével félrevezeti és falhoz állítja az összes férfiakat. A kokett viselkedésű nő tehát nem mindig érzéki. Sőt azt is lehet mondani, hogy a kokettségnek nem sok köze van az érzékiséghez. A kokettség gyökere a nőben a veleszületett hiúság. Az örök tetszeni vágyás a férfinek. Ez az örök nőies vonás pedig még a »leghidegebb nőt« is hevíti.

A nő sexualis érzéketlenségének egyik eléggé gyakran előforduló oka a vaginismus. *A vaginismus tulajdonképpen a nő impotenciája. A nő nemi érzéketlenségének egyik formája.* Vaginismus alatt értjük a szeméremrés bemenetének a vulva rohamszerű görcsös összehúzódását, mely lehetetlenné teszi az immissio penist, mert a nő hallatlan fájdalomról panaszskodik, már a legkisebb érintésre is. Vaginismusnál már a gondolat is a normális nemi érintkezésre, aggodalmat és reszketést vált ki a nőben. Legkisebb coitus-kísérletnél is a medenceizmok görcsös összehúzódását idézik elő részben mechanikus, részben psychés gátlási okok. Vaginismusnál megállapíthatjuk a vagina bemenetének fájdalmas érzékenységét, amelynek előidéző okát kutatva, sokszor visszamehetünk a nászéjszakáig és mézes-hetekig, amidőn a nő deflorációja megtörtént.

A defloráció rendszerint többé-kevésbé fájdalmat okoz a nőnek. Tisztán a férfin múlik, hogy gyöngéd megértéssel, türelemmel,

szeretetteljes kímélettel, lassan, óvatosan igyekeznek-e átsegíteni a nőt ezen a testileg és lelkieleg egyaránt fájdalmas, a nő életére mindenestre »sorsdöntő« momentumon. Vagy pedig brutális nyerserővel, durván, vadul és önzően, nem törődve a nő érzékenységével, sexualis mohósággal és nyerserővel veszi birtokába a nőt. Mindez nemcsak testileg okozhat a nőnek nagy fájdalmat, de sokkal nagyobb és következményeiben veszélyesebb a lelki inzultus, mely kellemetlen kényszerképzeteket idézván elő, a nemi érintkezéstől való félelmi érzetek okozója lehet. Fontos szerepet játszanak a nő nemi életében a kezdő momentumok.

Defloráció után a beszakadt hymen-részek, — melyekben érzékeny idegvégződések vannak —, elég sokáig, rendszerint hetekig, hónapokig fájdalmat okoznak a nőnek a nemi aktusnál. Különösen ideges alkatú, sensibilis nők, viselik el nehezen a fájdalmakat. Ezek aztán kellemetlen kényszerképzeteket okozhatnak a női psychében, melyek nemcsak félelemmel töltik el, minden nemi érintkezés kísérletével szemben, de direkt gátló hatással vannak a nemi gyönyör és nemi kielégülés bekövetkeztére.

A vaginismus legtöbbször a nő nemi szerveinek fájdalmas érzékenysége, a szétszakított hymen-részek fájdalmassága miatti aggódó és ideges lelkiállapot, mintegy a természet érthető reakciója, a medenceizmok összehúzódása és ezáltal a szeméremrés bezáródása, a »fájdalmat okozó betolakodó« előtt.

A vaginismus oka nem csupán a női sze-

méremrész bemenetének hyperaesthesiája, hanem bizonyos félelmi érzetek, phobiák fennállása. Ezen az alapon a vaginismus a legmélyebb gyökere a dyspareuniának, a nő lecsökkent és hiányos nemi érzékenységének. A vaginismust öntudatlan psychikus momentumokra kell visszavezetni. A vaginismus egy szimptomája az »Angstneurose«-nek. Gyakran konstatáltam fiatal asszonyokon, kiknek férje vagy nagyon tapasztalatlan és ügyetlen vagy relatív impotens. A fiatal asszonyok a férjük esetlen vagy durva coitus-kísérletei következtében izgatottak, aggódnak, félénkek lesznek, panaszkodnak migrain, szédülés, ájulási rohamok, szívdobogásról stb. Az elkeseredett, agyonkínzott nő elutasítja a férfit, ellen-szegül a nemi aktusnak s már a coitus-kísérletekre is a medenceizmok összehúzódásával, a »sexualis kapu« bezárásával reagál. Félelem és aggodalom a coitussal velejáró fájdalomtól, a férfitől való elhidegülés, a férjből való kiábrándulás és gyűlölet, úgyszintén a házasságonkivüli coitus miatti önvádolások és lelkiismeretfurdalások, mind előidéző okai, illetve következményei lehetnek a vaginismusnak, melyet sexual-pathológiai szempontból úgy magyarázhatunk meg, mint kellemetlen kényszerképzetek gátló hatását az agyra, a sexualis központra.

A nemi ösztön, sexualis vágy, az érzékiség a nőt különös izgalmi állapotba hozzák. Ennek folytatódását a kéjérzet legmagasabb fokáig, az orgasmusig, vaginismusnál a psychés gátlások, kellemetlen kényszerképzetek megakadályozzák.

A neuropathiás alkat, a születési diszpozíció

a nőt mindenesetre hajlamossá teszi a vaginismus kifejlődésére. A nő általános ideges állapota, a fájdalomtól való félelem és aggodalom a sexualis centrumban, az agyban, gátló hatásként lenyomja, lefojtja a libidó sexualist, megakadályozza az orgasmust, érzéktelenné teszi a nőt és nagyon előidézi a sexualis anaesthesia kifejlődését.

A hypermodern korunk leányai, a félszüzek, a »demiviérge«-ek, olykor sok sexualis excitálást és perverzítást megengednek a férfinak, kivéve a normális nemi aktust, az immissio penis in vaginám. És miért? A következményektől (anyaság, nemi bajok), szüzesség elvesztésével járó félelem, ami a házassági kilátásokat rontja, társadalmi helyzetüket aláaknázhatja és tönkretelheti. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a demi-viérge ne találná meg a sexualis izgalom és nemi kielégülés más módját (cunnilingus, masturbáció, nemi perverzítások stb.).

*A modern idők, transcendentális korunk tul-
 érzéki nője — mint sexualis médium — hyper-
 modern vívmány. A sexualis életet, a nemi egye-
 sülést alávetni akarhatnak, öntudatnak, célnak, hi-
 deg önuralomnak, a fogamzástól való abszolút
 biztonságnak, az érzéki élvezetet csakis egy bi-
 zonyos fokig folytatni, erővesztéséget kerülve,
 orgasmus nélkül, nem engedve a nemi élvezet
 legmagasabb fokához jutni, kerülni a szerelmi
 hevületet: ez az érzéki nő, a masculin allűrökkel
 felruházott ultramodern és perverz nő jellegze-
 tes portréja.*

Vannak a dekadens, modern nők között igen

nagyszámban, akik születésüknél fogva érzéketlen, hideg, u. n. »frigid« természetűek. Általában véve azt tehetjük fel, hogy normális körülmények között a nők legtöbbje születésénél és nőiességénél, valamint a beléneveit szeméremérzeténél fogva is kevésbé érzéki. Illetve a nő veleszületett passzív érzékiségét a nemi élet megkezdése után a férfinak kell felébreszteni. Sokszor ez azonban nem sikerül még akkor sem, midőn a nő éveken át aktív nemi életet él a házasesetben. Ilyen esetekben a nőben születési-
leg nagyon minimális fokú az érzékiség. Mindig kimutatható, hogy a veleszületett nagyfokú anaesthesia sexualis gátlólag hat a nemi voiputas felébredése ellen. Az ilyen nők a házasesetben félelemmel, sőt utálattal gondolnak a férfivel való sexualis együttlétekre, mert úgy érzik, hogy ezek csak »lealázzák, bepiszkítják őket és fájdalmat okoznak nekik«. Az ilyen nők direkt boldogok, ha férjüknél potenciazavar vagy egyáltalán impotencia következik be. Szívesen mennek férjhez inkább impotens férfihez is, mert ez legalább »nyugton hagyja« őket s nekik nem kell elszenvedni a nemi aktus »inzultusaite. Az ilyen nők nem érzik az elmaradt nemi gyönyörök hiányát, mert hiszen nincsenek is azzal tisztában, hogy mi az? Enélkül is elégedett, nyugodt házasesetet élhetnek, sőt gyermeket is szülhetnek. Az ilyen nőket hasonlítani lehet a világtalan vakhoz, aki, mert sohasem látta a napvilágot, nem is érzi a vakság tragédiáját. Ignoti nulla cupido. Ez igazán találóan mondható a frigid nőkre is.

Frigid leány.

17. sz. kóreset.

Egy 18 éves, magas, fekete, korához képest szépen kifejlett leány a következőkben adta egész pathológikus állapotát:

Szüleim meglehetősen ideges természetű emberek. Apámnak szívbaja van és rohamai szoktak lenni. Anyámnak nagyfokú idegessége van és hosszú éveken át álmatlanságban szenvedett, amely néha ezidőszerint is gyötri. Jómódú földbirtokos családból származom, jólétben és gond nélkül élek. Két testvérem van. Az egyik már néhány éve asszony és amint nekem többször megvallotta, erősen érzéki természetű nő. Bátyám 23 éves fiatalember, több évig külföldön tartózkodott, míg közgazdasági egyetemi tanulmányait végezte. Gyermekkorában került a kis leányok társaságát, sőt serdülő korában is idegenkedett a nőktől. Azt hittük, hogy külföldi tartózkodása alatt meg fog változni, azonban kimondottan »nőgyűlölő« lett. Kissé különös, excentrikus természetű fiú, két évig »bicsérdista« volt.

8 éves koromig a nemi életről semmit sem tudtam, ekkor jöttem rá játszótársaimtól, hogy a kis gyermeket nem a gólya hozza. Tekintve, hogy meglehetősen vézna kislány voltam, szüleim egy időre egy dunántúli faluba küldtek erősödni. Ekkor láttam meg először a mezőn egy velem egykorú falusi kisleányt a nálánál na-

gyobb fiúval szerelmeskedni, azonban nem tudtam elképzelni, hogy szüleim, akiket én magam: sabbrendű lényeknek tartottam, ugyanezt csinálják és én egy ilyen szerelmi aktus által jöttem a világra. 12 éves koromban egy cselédlánytól tudtam meg, hogy mi a menstruáció. Ez a falusi parasztlány különböző érzéki tartalmú meséket és trágár vicceket adott elő nekem, ami nagyon tetszett és izgatott.

Ettől az időtől kezdve kerestem az ilyen tárgyú pikáns könyveket és 14 éves koromban már elolvastam titokban, kicsenve a papa titkos könyvszekrényéből a Casanovát, Boccaciot, Don Jüan szerelmi kalandjait stb. Nagy hatással voltak reám ezek az erotikus könyvek és mind több és több hasonló könyvet olvastam, úgymint már korán teljesen felvilágosodtam és a nemi élet minden kis mozzanatát ismerő, úgynevezett »hypermodern mondain« leány lettem.

12 éves koromban egy leány barátnőm, akihez nagyon vonzódtam, megtanított onani-zálni és ettől az időtől kezdve, sajnos, állandóan és gyakran csinálom, ami nekem heves nemi izgalmakat okoz.

16 éves leánykoromban jelentkezett életemben az első férfi, 30 éves, csinos, intelligens fiatalember, aki rövidesen megtetszett nekem és nagy plátói szerelemre ébredtem iránta. Érzelmeimben egy 16 éves leány minden álma és vágyakozása bele volt sűrítve. Sokat voltunk együtt, szívesen jártam vele mindenfelé. Nagyon

egymáshoz szoktunk és nagyon megszerettük egymást. Ő tanított meg csókolni, ami mámoros bódulatba hozott és ez tetszett nekem. Egy nyári délután, midőn előzőleg sokáig együtt fürödtünk a Gellért-hullámfürdőben, olyan izgalomba jött s annyit beszélt és könyörgött, hogy menjek fel a garcon lakására. Én azonban ellentálltam és nem mentem, egyrészt, mert féltettem a szüzességemet, másrészt mert félttem az esetleges coitus fájdalmaitól — mint azt a könyvekben olvastam — és félttem továbbá, hogy meglát valaki és kitudódhat.

Nemsokára ezután azonban, egy nyári estén, amidőn előzőleg roppant érzéki epizódokkal és képekkel telített könyvet olvastam, ellenállhatatlan vágyam támadt és felmentem a lakására. Ő nagyon boldog volt. Reszkettem az izgalomtól, ő átölelt vadul, szenvedélyesen magához szorított és erőszakosan a magáévá akart tenni. Én ellenkeztem, egyszerre tudatára eszméltem veszélyes helyzetemnek, s látva szemeim előtt a szilaj érzéki vágyat, megundorodtam tőle és nem tudtam megtenni, amit akart. Ő mintegy magánkívül volt az izgalomtól, könyörgött nekem, de engem ahelyett, hogy meg-sajnálta volna, inkább valami diadalmas kárörvendő és nagyon jó érzés töltött el, mikor láttam, hogy mennyire kíván és szenved. Azt hiszem kissé sadista hajlamú nő vagyok, ami közel is áll alaptermészetemhez. A fiúval ezután többször találkoztunk. A lakására azonban többé nem mertem felmenni, A Városligetben, Mar-

gitszigeten, Jánoshegyen, Hűvösvölgyben etc. sokszor együtt voltunk. A fiú minden egyes találkozásunknál roppant felhevült — mint ő mondta — már csupán a messziről való látásomra a legnagyobb érzéki izgalom fogta jel, mely azonban az én állandó ellenállásom miatt kielégülést nem találhatván valósággal az idegeire ment. Nemsokára szakítottunk.

Ezután még sok udvarlóm volt. Bármerre mentem az uccán, társaságba, színházba, bálba, strandra, a férfiak mindenütt nagyon érdeklődtek utánam és tülekedtek, hogy megismerjenek. Azonban a csókiig egyikkel sem mentem el.

Ekkor jött életembe a második férfi, egy 25 éves, nagyon szép, jó megjelenésű, atléta természetű fiú személyében. Tetszett nekem, hogy elegáns, olympiai bajnok, acélos izomzatú, kisportolt testű férfi. A hiúságomat kielégítette, hogy udvarolt nekem, s barátnőim pedig irigykedtek. Együtt jártunk mindenfelé, együtt sportoltunk, különösen nagyon sokat evezünk a Dunán. Nemsokára csókolódtunk, majd egy tikkasztó nyári délután, mikor egyedül maradtunk a kabinban, magához szorított, heves szerelmi vallomással ostromolt. Én azonban direkt megutáltam, mikor láttam, hogy milyen mohó érzékiséggel vágyik utánam. A lábaimnál könyörgött, hogy legyen az övé. Most sem tettem meg és ismét egy boldog, diadalmas érzés töltött el, mikor láttam, hogy ez a férfi is szenved. Ez teljesen kielégített engem. Megjegyzem, hogy az ilyen csókos, érzéki jelenetek engem is izgalomba hoznak és

ilyenkor utána mindenkor onanizálással csillapítom le idegeimet.

Felserdült leányéveimben mindig az volt a célom és feltett szándékom, hogy nem megyek férjhez. A közelmúltban jelentkezett egy kérőm, egy bankhivatalnok személyében. Csinos fiú, gazdag, roppant szerelmes belém, a szüleim nagyon akarják, hogy a felesége legyek. Nekem is tetszik a fiú és én is szeretném vele a házasságot, de úgy, hogy a szüzességemet egész házasságunk ideje alatt ne veszítsem el, mert testemnek minden porcikája tiltakozik az ellen, hogy odaadjam magam egy férfinak és egyáltalán férfivel coitust végezzek.

Nagy hatással van reám szüleimnek éveken át belémoltott konzervatív szelleme, apám orthodox felfogása, anyám szigorú nevelése és a férfiaktól való örökös intelme. És mindezek felül természetesen hatással vannak reám a szüleimtől örökölt különböző ideges és beteges hajlamok. Nem tudom mitévő legyek? Az esküvő napja rohamosan közeledik. Félek és reszketek, ami ezután következni fog, mert érzem, hogy képtelen leszek odaadni magam férjemnek, mert meg akarom őrizni szüzességemet házasságunk után is és ebből botrány lesz. A nászéjszaka után biztosan elválik tőlem. Nincs senkim, akihez kétségbeesett lelkiállapotomban fordulhatnék. Orvosi segítséget kérek. Gyógyulást szeretnék, hogy én is olyan legyek, mint a többi normális nemi érzésű nő. Tudna-e még rajtam segíteni az orvosi tudomány?

Frigiditás sexualis — asszonnyal.

18. sz. kóreset.

33 éves, férjes asszony, hajógyáros felesége. Feltűnő szép az alakja. Egész külső megjelenése a modern és divatos mondain hölgy, egy tulérzéki asszony benyomását kelti. Mintha csak a természet szeszélyes paródiája lenne, hogy egy asszony, akinek külső és egész lénye felkorbácsolja a férfiak erotikáját, valójában véve egy »érzéketlen frigid« nő, aki boldogtalan a házasesletében és kétségbe van esve szerencsétlen állapotá felett. Orvosi segítséget kér és gyógyulást keresne, ha csak bajára egyáltalán lehet gyógyulást találni.

Terhelt családból származik. Apja epilepsziás rohamokban szenvedett, korán elhunyt. Anyja évek óta súlyos idegbeteg, elmegyógyintézetben van. Három testvére van, akik mind idegesek. Kicsi korában magábazárkozó természetű, makacs, nyugtalan, ideges kisleány volt. Nagyon valásos volt és túlságosan szemérmes. A tánciskolában, ahová a többi kisleányokkal ő is eljárt, alig volt arra rávehető, hogy, mint a többi leányok, ő is táncoljon a fiukkal. Húzódozott tőlük. Nem szerette, hogy a fiuk tánc közben derekát átfogják, ami borzasztóan bántotta a szeméremérzetét. Inkább szeretett leányokkal táncolni. A fiuktól egyáltalán idegenkedett. Büszke volt velük szemben, szeretett nekik ellentmondani, sokat civódott velük. Az onanizálást 13 éves korában kezdte el a leányiskola internátusában, ahol a

többi kisleánnyal együtt lakott és ezektől tanulta meg. Az onanizálást ettől az időtől fogva állandóan folytatta, időnkint túlzásba is vitte és nem mondott le róla férjhezmenetele után, asszonykorában sem, mert az onanizálás által előidézett érzéki izgalmakat és kielégülést sokkal kellemesebbnek és nagyobbnak találta, mint a férjével való normális sexualis érintkezést.

Növekvő leánykorában nem volt soha flirtje fiúval, mint a többi leányoknak, akik rendszerint túlesnek az első szerelmen már a »backfisch« években. 18 éves volt, mikor az első férfival találkozott, aki nagy hatást gyakorolt rá s akit közelebb engedett szívéhez. A férfi szép volt, neki nagyon megtetszett és ez is nagyon komolyan foglalkozott vele. Rövidesen nagy szerelem támadt köztük, eljegyezték egymást. Évekig jártak jegyben, mely idő alatt tiszta plátói szerelem volt köztük, semmi más, csupán ölelések és csókok.

A menyasszonyi ideje alatt éveken át nagyon boldog volt. Vőlegényében a megtestesült férfi-ideált látta, akivel szemben nem volt semmi »érzéki gondolata«. Szerette, imádta és megértő jó pajtást látott benne, akire nyugodtan rábízhatta az életét és örömmel lett a felesége. Esküvő után nászútra mentek Egyiptomba. A nászéjszaka és mézeshetek sok kellemetlen csalódást hoztak számára. Ő azt szerette volna, hogyha a házaséletben is megmaradjon köztük a »plátói viszony«. Férje azonban a férji jogait követelte, aminek ő képtelen volt eleget tenni. Hetekbe telt, míg fiatal férje hosszas erőszakos küzdelmek után

végre magáévá tudta tenni. Kairóban voltak már ekkor és a szállóban, ahol laktak, az esküvő után két hétre történt egy este, hogy férje, akinek minden rábeszélőképessége már csődöt mondott, egy francia orvoshoz fordult tanácsért, hogy mitévő legyen a fiatal feleségével szemben — aki még mindig leány —, hogy végre az ellenállását megtörje? A kapott orvosi tanács szerint egy aetherrel átítatott zsebkendőt takart a fejére és az így bekövetkezett aether-bódulatban történt meg a deflorációja, ami nagyon kellemetlen emlékeket hagyott hátra lelkében az »aether-illatú« nászéjszakáról. A nászúton a férje további coitus-kísérleteinek ezután is ellenkezett. Egy-egy szerelmi együttlétet férjével mindig megelőztek hosszabb rábeszélések, fizikai küzdelmek, mondhatni csatározások, melyek addig folytatódtak, míg kimerülést okozván megtörték az ellenállását és ő engedett nagy nehezen, hogy férje kielégítse vele »állati vágyát«. Ő azonban az ilyen együttlétek után mélyen megalázva érezte magát.

Már a házasságuk első évében gyermekük született. Szülés következtében élet-halál közt lebegett. Mély nyomokat hagyott ez lelkében. Rettegett még a gondolatra is, hogy mégegyszer másállapotba jusson és ezért különösen félt minden coitustól. Házasesetük öt esztendeje alatt ez az állapot alig változott és ő a rendszeres nemi érintkezéssel szemben férjének mindig a legnagyobb ellenállást tanúsította. Házasesetében fokról-fokra világossá lett előtte az egész különös állapota, ő igazán szerelmi házasságot kötött. Férjét imádta, mondhatni bálványozta, de benne

nem tekintette a férfit, mert őt a férfi »sexualis szempontból« egyáltalán soha nem érdekli. Egész házasságuk nagyon szép, jó és boldog lett volna, ha azt az egyetlen egyet, a »sexualis érintkezést« ki lehetett volna kapcsolni. Sajnos ő nem tud egyáltalán nemi életet élni férfivel. Nem bírja ki. A legkülönösebb az, hogy a férjét valósággal istenítette. Férje nagyon szép ember, szellemi tekintetben, kultúrában azonban az átlagos tucat férfi nívóját is alig üti meg. Ő, mint asszony, jóval fölötte áll. Mindennek dacára szerette férjét. Boldog volt, ha minden gyengédséggel elhalmozta. A férje volt az ő szemében a legkülönb és a legtehetségesebb, pedig a valóságban egy szürke, hétköznapi tucatember volt. Az ura hatalmas termetű, primitív észjárású »szép ember«, kényelmes, lustálkodó, aki órák hosszat ült mozdulatlanul a fotelben és nem szeretett semmit sem dolgozni és ő mégis imádta ezt az embert. Rajongott érte. Kiszolgálta őt, mint egy török pasát a háremhölgye és rabszolgánője. Sokszor megtette, hogy megfürdette, öltöztette, fésülte. Leste a gondolatait, kitalálta a vágyait, ha valami nem tetszett neki, ő is lemondott. Például ő imádja a Wagner-muzsikát, vett jegyeket a »Walkür«-höz, az ura azonban azt mondta, hogy a Wagner-muzsika nehéz és unalmas és egyáltalában nem érdekli a zene és nem megy az Operába »unatkozni«. Erre ő is lemondott az Operáról, pedig rajong a muzsikáért. Komoly színdarabokhoz nem is mentek, mert férjét nem érdekelték komoly darabok, ellenben a »Buta ember« című színdarabot — miután ez roppant tet-

szett férjének —, ötször is végig kellett nézni vele együtt.

Hideg természetű asszony. Rendkívül intelligens, nagyon kulturált lélek. Érző szívű, megértő, becsületes, tiszta lélek. Gyűlöli a hazugságot és álnokságot. Különösen utálja a modern mondáin, társaságbeli asszonyok kétszínű, ál-szenteskedő, léha társasági életét, ő nem szeretett soha flirtelni. Férfiak nem érdekelték, ő azonban mindig tetszett a férfiaknak. Hűvös *szépségét* csodálták, de őt gyűlölték, mert büszke és hideg volt. Lenéző, direkt fenhéjazó volt a férfiakkal szemben. Ha akadtak férjének ismerősei, barátjai között, akik elég elszántak, vakmerőek és ostobák voltak, hogy belészerettek és szerelmi vallomást tettek neki, ő kinevette őket és mindig elmondta az esetet a férjének.

Számára csak egy férfi volt az egész világon, éspedig a férje. Látogatók jelenlétében sokszor tüntetően flirtelt az urával, ölébe ült, csókolta, ölelte, becézte. És a vendégek, akik az ilyen érzelgős jeleneteket végignézték, jogosan hitték, hogy ő a világon a legszenvedélyesebb és a »legérzékibb asszony«. Mikor aztán négy szemközt maradtak, egyszerre egészen más lett a helyzet. Férje, aki túlérzékeny ember volt, nagyon kívánta őt. Amidőn érzékeny vágyakkal ostromolta, őt félelem és hátborzongás fogta el. A rémületben mindig azon törte a fejét, hogy miként bújhatna ki a coitus alól. Éjjel bezárkózott hálószobájába, rosszulletet színelve és az urát nem engedte be magához.

Ha férje erőszakos viselkedésének engedve, mégis néha ajtót nyitott, ideggörcsöt kapott, ha férje közeledett az ágyához. Nem volt képes, félt nemi életet élni egyáltalán. A férjét mindig bátorította, sőt rimázkodott neki, hogy keressen és tartson magának egy barátnőt »arra a célra«. (Sexuális kielégülésre.) A legszebben élhetnének hármásban. Ő nem lenne egyáltalán féltékeny. Sőt inkább még jelen is lenne, hogy végignézze a »ménage en trois«-t. Ő nem bánta volna. Csak neki hagyjon békét a férje. Sőt még egy jó barátnőjét is igyekezett rábeszélni, hogy csábítsa el a férjét. Ez azonban hallani sem akart róla. Őhöz ragaszkodott. Néhány esetben megtörtént, hogy éjjel, midőn férje az ő heves ellenkezése dacára, erőszakosan közeledett hozzá, »hystero-epilepsiás rohamot« kapott. Ő ájultan feküdt ágyában, habzó szájjal, felfordult szemekkel, egész testében rágó görcsökkel. S miután egyszer majdnem végzetes kimenetelű volt reá nézve, végre is 5 évi házasság után elszökött férjétől. Dacára, hogy nagyon szereti az urát és egy kis leánya is született a házasságból, férjét mégis otthagya és elvált tőle, mert az nem akart és nem tudott lemondani a vele való sexuális érintkezésről.

Alig volt néhány hónapig elvált asszony, midőn megismerkedett a Riviérán egy 60 éves előkelő emberrel, egy hamburgi nagyiparossal, akihez rövidesen hozzáment feleségül. Azonban volt egy kikötése. A második férjének »szakorvosi bizonyítványok kellett igazolnia a házasságkötés előtt, hogy »már« teljesen impotens. Erre

boldogan lett a felesége az öregúrnak, aki fénynyel és pompával veszi körül, elhalmozza őt mindennel, csupán azért, hogy engedje megcsókolni néha-néha a — kisujját.

És ami az egész dologban valósággal tragikomikus? Válás után is halálosan szerelmes az első férjébe, kivel pedig nem tudott házasségetet élni, mert roppant szenvedett a sexualis. aktusok miatt, melyek megmérgezték és pokollá tették az életét. Különösen a fogamzástól való félelem miatt voltak valósággal phobái, melyek egybekapcsolódva a vaginismust kiváltó kényszerképzetekkel, képtelenné tették őt, hogy ő is — mint a többi asszony — normális nemi életet éljen. Mostani élete gondtalan és ragyogó. Nagy jólétben mondáin társasági életet él. Résztvesz zajos szórakozásokban, öreg férje mindent megenged neki, hogy kedvében járjon, Szenvedélyesen üzi az autósportot, nagy külföldi utazásokat csinál, el van halmozva ragyogó szép ruhákkal, mesés ékszerekkel és mindennel, ami egy modern asszonynak örömet okoz. Azt teheti, ami jól esik és ő mégis boldogtalan, mert képtelen arra, ami-ben a többi asszonynak része lehet.

Alig múlt 33 éves és szemlátomást hervad és tönkremegy. Lelkileg szenved, mert súlyosan érzi a pathológikus állapotot, ami felforgatta egész életét és megakadályozta abban, hogy a szerelemben úgy kielégülhessen ő is, mint akár egy szegény vasúti bakter felesége. Sajnos, az ő számára csak egy kielégülés lehet sexualis szempontból, éspedig a mesterséges nemi izgalmak, a masturbálás.

Vaginiztus — fiatal asszonynál.

19. sz. kóreset.

21 éves fiatal asszony. Születésileg terhelt. Ideges szülőktől származik. Fél éve van férjénél. Szerelmi házasságot kötött. Férjét szereti. Boldog is lehetne vele, csak a nemi érintkezés-től irtózik. Ez semmi gyönyört és élvezetet soha nem okozott neki, sőt inkább gyötrelmet és kint.

Anamnesisként előadja, hogy már 13 éves kislány korában kezdett onanizálni. Volt egy idősebb leánybarátnője, az tanította meg. Tőle hallotta, hogy egy leánynak sokkal »szebb a szeme« és »ragyogóbb a tekintete« ha előzőleg onanizál. Ilyenkor a nő szemének »magnetikus bűvereje« van a férfiakra. Így hallotta barátnőjétől.

Már a serdülő leányévekben szerette a pikáns és erotikus könyveket. Titokban olvasta is azokat, ha hozzájuthatott a papa titkos könyvszekrényének kulcsaihoz, melyekben az erotikus képeket és könyveket tartotta. Fantáziája gyúlékony és különösen fogékony az érzékiség iránt. Alig volt 17 éves, midőn túlesett az első szerelmi kalandon. Nagynénjével Deauville tengeri fürdőben voltak egy nyáron, elmentek egy hangversenyre, melyet egy világhírű hegedűművész adott. Ez egy ünnepelt, nők által körülrajongott 50 éves férfi volt. Hires Don Jüan. Közös hotelben laktak. A nagy művész kereste az ő társaságukat s a vele való megismerkedést. Midőn játszani hallotta, valósággal megbűvölte és lángra

lobbant a világhírű művész iránt, kinek ő is nagyon megtetszett.

A nagy szerelmi láng, ami alig 17 éves korában fellobbant benne, majdnem megégette és végzetes hatással volt rá. A művész elcsábította, elrontotta. A sokat tapasztalt, érett férfi érzékisége őt, a serdülő ifjú lányt is magával ragadta, elbódította, mindazonáltal nem adta magát neki oda, csak félig. Az immissio penis in vaginam nem történt meg, ellenben túrta a clitoris masturbatiót és különösen a férfi *által* végzett cunnilingust. Mindez nagy orgasmust váltott ki nála és ezért jobbnak és kellemesebbnek találta, mint a coitus megengedését, miután az első coitus-kísérletek nagy fájdalmat váltottak ki nála. Különösen pedig a fogamzástól való félelmet. Ez a liaisonja hosszabb-rövidebb megszakításokkal majdnem egy évig tartott, mely idő alatt kialakult benne a demi-viérge sajátságos természetrajza, dekadens romlottsága, hypersexuális lénye, erős érzékisége.

Szülői előkelő társadalmi pozíciójánál és származásánál fogva élte a modern társasélet szórakozásait. Bő alkalma kínálkozott összejönni fiatalemberekkel, érett férfiakkal és alaposan kivette részét a velük való kacérkodásból. Mindig választott közülök egyet, — hosszabb-rövidebb lejáratú időire —, akivel szerelmi liaison-t *kezdt*. Azonban a »félszüzek« szokása szerint, mindig csak egy bizonyos háttérig. Semmi fájdalom, a koncepció lehetőségének még a gondolatától is irtózva, csupán érzéki

izgalmakat keresve és hajszolva, melyek nemi voluptast váltanak ki.

21 éves koráig, midőn férjhez ment, néhány szerelmi kalandja volt, mint a hypermodern kor körülrajongott mondáin leányának, mindazonáltal megőrizte »fizikai szüzeségé« és ép hymennel mondott férjének boldogító igent. Férje egy 30 éves egészséges, izmos külsejű, temperamentumos férfi volt. A nászéjszaka és az ezt követő mézeshetek nagyon sok kellemetlen érzés és gyötrelem között teltek el. Több bosszúságot és veszekedést hoztak neki, mint örömet. Férje egészséges érzékiségű férfi létére a normális megszokott módon akarta őt magáévá tenni és szenvedélyesen, az érzéki vágy mohóságával ostromolta több ízben, azonban az első coitus-kísérletek oly nagy fájdalommal jártak, de különben is annyira ellenkezett a normális coitus kivitele az ő leánykorában titokban folytatott perverz nemi életével, hogy igazi rémület (Angstgefühl) és kétségbeesés fogta el a férjével való minden kísérletnél, úgyhogy valósággal sikoltozott a fájdalomtól, reszketett, verejtékezett, lábait görcsösen összeszorította és lehetlenné tette mindedig a férjével való normális érintkezést. Szerette volna rávenni férjét, hogy akként izgassa és elégítse ki őt, mint a leány években azt megszokta az udvarlótól (masturbatio, cunnilingus), de nem merte férjének proponálni, attól való félelmében, hogy akkor »elárulja múltját«. Ez az állapot így tart a házasetben fél éve. Borzasztóan szenved, lelkileg is. Férjébe szerelmes. Szeretné őt boldoggá tenni

és vágyának eleget téve, egészen az övé lenni. De képtelennek érzi magát odaadni neki. Emiatt fiatal házасéletük egén sötét felhők tornyosulnak. Valami katasztrófa bekövetkeztétől lehet tartani. Civakodások, veszekedések vannak napirenden. Sőt férje már válással is fenyegetődzik, ha ez így megy tovább.

*

Olvasta a »Vita Sexualis« című könyvemet. Ez bátorította fel, hogy orvosi rendelőmben felkeressen és szerencsétlen állapotára orvosi tanácsot kérjen tőlem. Napokba telt, míg többszöri consultatio alkalmával a fentiekben vázolt előzményeket elmondta és azután orvosi vizsgálatra kerülhetett a sor. Feldúlt lelkiállapotban van. Rendkívül ideges, mondhatni egzaltált. Az orvosi vizsgálat csak nagy nehézségekkel viheto keresztül.

Magas termetű, formás, szép alkatú, kisportolt testű, normálisan fejlett nő. Belső szervek épek. A genitáliák vizsgálatánál az ujjai való legkisebb megérintésre már megrémül, combjait görcsösen összeszorítja és sok rábeszélésre nyugszik meg kissé és engedi megvizsgálni a nemi szerveket. A digitus bevezetése a vaginába, alig lehetséges, mert útját állja a szűz hymen, mely még nincs egészen deflorálva. A hymen két helyen be van repedve. Érintésre rendkívül érzékeny, fájdalmas. Bizonyára a coitus-kísérletek eredménye. Egyszersmind oka a normális coitus-kísérletnél fellépő fájdalomnak, ami miatt ellenszegül a nő és megakadályozza a coitust. E fizikai leleten kívül jelen esetben fennállanak a

tudatalatti kényszerképzetek, melyek visszanyúlnak a leányévekben titokban folytatott abnormális nemi éleire, a mesterséges sexualis izgalmakra, melyeknek létrejöttében a fogamzástól és az indiszkrétciótól való félelem és aggodalom volt a vezető motívum, ami aztán a félelmi és aggódó kényszerképzetek kialakulásához vezetett.

Orvosi tanácsom szerint, jelen esetben egy kombinált kezelésre van szükség. Éspedig psychotherapiás és egy gynecológiai kezelésre. A kettőnek az összhatása eredményezheti a gyógyulást. Páciensnő a tanácsot megfogadta és férjével, aki vidéken földbirtokos, megbeszélte, hogy idegbarát kezelést akarja és bevonult a szanatóriumba. A gyógykezelés kezdődött bemetszésekkel a hymenbe és a beszakadt hymenr eszeknek narcosisban való eltávolításával. Később aztán vizsgálótükör bevezetése, mely fokról-fokra tágítható. Aztán különböző kaliberű tágitószondák, obturatorok bevezetése a vaginába. E kezeléssel egyidejűleg történt a psychotherapiás kezelés is. Nyolc hét leforgása után a fiatal asszonyt meggyógyulva vitte férje második nászútra — ezúttal az igazira — s Parisból, ahol hosszabb ideig maradtak, áradozó, boldog levélben számolt be nekem, hogy már egészen oda tudja adni magát férjének, úgy ahogy ő kívánta, nem fél többé az érintkezéstől, semmi fájdalommal nincs. S a tudat, hogy férjét testének érzéki odaadásával boldoggá teszi, neki is nagy gyönyörűséget okoz. Mindössze azt jegyezte meg, hogy az odaadás csak akkor vált ki nála igazi orgasmust, hogyha ő magának egyidejűleg clitoris masturbációt is végez.

Az ejaculáció praecox. túlkorai ondókilövelés.

Az ejaculáció praecox az impotenciának úgy-
szólván leggyakrabban előforduló formája.

Az ejaculáció praecox alatt értjük a nemi
aktus alkalmával — akarat ellenére — túlkorán
bekövetkező ondókilövelést.

*Ropant nagy mértékben el van terjedve a
férfiak között.*

S mi lehet az előidéző oka?

Erre nézve sok lehetőség van. Mindenesetre
helyi »Sexualneurose«-nek számít. A kórelőzmé-
nyekben szereplő tényezők között felemlítendő:
a neuropathiás idegrendszer, mértéktelen onania,
coitus interruptus, sexualis abususok, tripper,
chronikus prostata gyulladás, úgyszintén colli-
culitis seminalis, ondóhólyaggyulladás, agyi- és
gerincgagi idegcentrumoknak mértéktelen izgalma
a nemi idegek perifériás végződésein.

Az ejaculáció praecoxnái a legtöbb esetben
konstatálható a penis egyes részeinek túlérzé-
kenysége, így elsősorban a glans penis, sulcus
coronarius penis, az idegvégkészülékek, a Krause-
féle kéjtestetcskék hyperaesthesiája.

A nemi vágy által felkeltett érzékiség, a

sexualis izgalmi állapot hasonló a »hypnotikas trance«-hoz, ami a nemi aktus keresztülvitele által a legmagasabb kéjérzethez, az orgasmushoz vezet, mely után bekövetkezik a teljes nemi kiélégülés kellemes érzete.

Az orgasmust megakadályozó motívumok között legelsősorban szerepel az ejaculáció praecox, mely létrejöhet ante portás — még az immissio penis bekövetkezte előtt. Vagy pedig immissio penis után a vaginában egy-két frictio megtörténtével.

Az éveken át folytatott onanizálás az erectiós és ejaculációs centrumoknak túlingerlékenységét és gyengeségét eredményezi. A sokáig onanizáló férfi elszokik a normális nemi ingertől, ami akként értendő, hogy a nő szépsége és bája, testének formája, a csók és ölelés nem hatnak a sok éven át önfertőzést folytató férfiakra sexualisan izgatólag, szóval nem reagálnak az érzéki izgalmakra akként, mint a normális férfi.

Tehát a *sexualis* centrumok túlingerlékenysége és gyengesége, továbbá a hypochondriás félelmi érzések, úgyszintén a normális nemi ingertől való elszokás eredménye az lesz, hogy az illetők, ha coitus kísérletet végeznek, hiányos az erekciójuk és ejaculáció praecox jelentkezik náluk.

Az ejaculáció praecox lényegére talán legtalálóbban fejezhetjük ki azt, hogy *sexualis mohóság a férfi részéről és bizonyos fokú anaesthesia sexualis a nő részéről.* »Nem passzolnak össze« a férfi és a nő a szerelemben és a házasságban.

Ez aztán nagyon sok katasztrófa oka lehet, úgy a szerelmi, mint a házasság életben. Miként az életben bizonyos karaktertulajdonságok összekötik az embereket, úgy elengedhetetlen a sexualis életben is, hogy a férfi és a nő — mint azt már előzőleg említettem — »összetartozzanak«.

A férfiaknál a fiatal években nagy hevülettel, mohó gyorsasággal, alkalomszerűen és sietésben véghezvitt coitusok emléke, az első coitussal kapcsolatos félelmérzetek bizonyos fokú tudatalatti gátlásokat hagynak hátra, mint kellemtelen psychés emlékképeket a férfi sexualis életében. *Ejaculatio praecox esetén a férfinél a magömlés túlkorán következik be, még a nemi aktusban résztvevő nő orgasmusának bekövetkezte előtt.* A férfi önzése a nemi érintkezésben legtöbbször csupán a saját élvezetére gondol s majdnem mindig ez az oka a nő sexualis ki nem jelégülésének. Az ilyen férfiaknál a nő nem élvez, s előbb-utóbb teljes kiábrándulás éri a férfivel szemben, idegbeteg lesz. Nagyon szenved, s ia legbiztosabb ut a nemi perverzitás kifejlődéséhez (onania és egyéb rendellenes kielégülési formák.) Mindenesetre mély szakadék előidézője a férfi-és nő között, melynek nagyon sokszor következménye a nő hűtlensége, házasságtörése vagy válása.

Ejaculatio praecox-nál, mint láttuk, a nő kielégülése hiányos, mert az orgasmus néni következik be nála. A férfinél a nemi aktusban a kiejézet — normális viszonyok között is — gyorsabban következik be és gyorsabban múlik el. A

nőnél megfordítva. Lassabban emelkedik és fokozódik a nemi izgalom, tovább tart az orgasmus bekövetkezése és lassabban múlik el. Hogyha férfinél az ondókilövelés, ezzel együtt az orgasmus és nemi kielégülés túl gyorsan következik be, — miként az ejaculáció praecoxnál történik — akkor a nőnél elmarad az extázis, az orgasmus és a nő nem jut kielégüléshez. Szóval az ejaculáció praecoxnál a férfi már túlesett a sexualis extázis kritikus pillanatain, a kényezet legmagasabb fokán, az orgasmuson, míg a nő ugyanakkor csupán a nemi izgalom kezdetén, felfokozott várakozásban van és még meglehetősen távol az orgasmus pillanatától. A férfi adott körülmények és feltétel közt inkább tudja a nemi aktust meggyújtani, protrahálni és így az ejaculáció bekövetkeztét késleltetni, míg ellenben a nő kevésbé tudja befolyásolni az orgasmust, a nemi kényezetet bekövetkeztének siettetését.

Mit jelent tehát a nőre az ejaculáció praecox?

Minden körülmények között, azáltal, hogy nem elégül ki, szenved a nő. Nem érez mást a nemi aktus után, mint hiábavaló, felesleges izgalmat, mely azonban nem hoz kielégülést, úgy tekinti magát, mint a férfi brutális, állati kényeztetésének — kielégülési eszközét, mely undort és utálatot kelt benne. Ez az állapot még szerelmi házasságokban is előbb-utóbb a nő elhidegüléséhez vezet, aki ellenszenvvel, gyűlölettel és hátborzongással gondol a nemi aktusokra, melyek csak

felesleges izgalmakat okoznak neki, de sem gyönyört, sem kielégülést nem hoznak számára.

Az ejaculáció praecox, ha az — mint a házasságban — huzamosabb időn keresztül tart, lassanként a nő idegzetének feldúlásához vezet és alkalmul szolgál a hideg, érzéketlen nő típusának kifejlődéséhez. *Az asszonynak, aki a házasság kezdetén nagy szerelemmel csüggött az imádott férfin, az ejaculáció praecox a szerelmi szenvedélyét lehűti és közömbössé, hideggé és nemileg érzéketlenné teszi. A nő minden aktusban csak felizgul, aztán kimerül, de ki nem elégül.* A nők lehetnek tanúim, hogy az ejaculáció praecox igen sok szerencsétlen házasságnak, nagyon sok asszonyi szenvedésnek és könnynek, nagyon sok szerelmi tragédiának és nagyon sok válásnak lehet az igazi oka.

Az ejaculáció praecox a leggyakoribb előidéző oka lehet annak, hogy a nő nem elégülvén ki a nemi aktusban, mesterségesen izgatja ;és elégíti ki magát, ami által a nőt hozzászoktathatja a féktelen masturbációhoz és a mesterséges izgalmakhoz.

Az ejaculáció praecox gyakorisága és elterjedése a férfi nemi életében manapság minden képzeletet felülmúl. Különösen rohamosan emelkedett a háború óta. Ez az állapot súlyos funkciózavar nemcsak a férfi nemi életében, de mint láttuk, káros kihatással van a nő sexualis életére is és erős megrázkódtatást jelent az egész idegrendszerre, mert se a férfi, se a nő nem találja meg az igazi kielégülést.

Az ejaculációs centrum impotenciája visszavezethető vagy egy bizonyos reflex-görcsre, ami ejaculáció praecoxot idéz elő. Vagy pedig reflex-hűdésre, amidőn ejaculáció hiánya (ejaculatio deficiens seu sejuncta) áll fenn. Az ilyenek óraszámra tudnak coitálni anélkül, hogy náluk ejaculáció következne be. Az ejaculatio praecox tehát az érző nemi idegeknek kórosan izgatható gyengeségén alapszik és mondhatni, hogy itt az érző idegek izgalma van túlsúlyban. Az ejaculatio sejunctánál pedig a motorikus idegek izgalma dominál. (Spasmus a ductus ejaculatoriusban.)

Impotentia erigendi spinális-nál karakterisztikus tünetek az erectióhiány, aztán az átmeneti és a labilis merevedés. Az erős libidó meg van, az erectio is gyakran beállhat, midőn azonban a férfi közeledik a nőhöz és alkalom kínálkozik a coitusra, egyszerre vége az erekciónak, mihelyt az immissio penis in vaginám megtörténhetne. Hogy pedig ennek az állapotnak milyen deprimáló és mennyire demoralizáló hatása van az egyénre, azt csak azok tudják, akik — magukon tapasztalják.

Homosexualis férfiak.

Perverz nemi érzés a férfiaknál.

Homosexualitas vagy uranismus alatt értjük tudvalevőleg a tartósan és kizárólag *saját nembeliek iránt megnyilvánuló nemi vágyat* **Uranismus** az »Uranios« görög szóból származik, ami azt jelenti, hogy »mennyei«. A homosexualisok az ő szerelmüket valósággal valami »mennyei gyönyörűségnek«, tartják.

Plató, az ókori görög bölcs, a szerelem alatt csak az egyneműeknek egymásiránti szerelmét érti. Ő a homosexualis szerelmet ugyan természetellenesnek nevezi, amelyet azonban egyáltalán nem tart büntetendőnek. Mindez ellenében látszik lenni azzal, amit a köztudatban a »*plátói szerelem*« alatt értenek. Plátói szerelmeknek nevezik ugyanis az érzékiség nélküli, úgynevezett vágymentes szerelmet férfi és nő között. Szóval lelkivonzalom csupán, sexualis vonatkozások nélkül. Alapjában véve azonban a plátói szerelem önámítás. Legalább is fiziológiailag majdnem képtelenség normális nemi ösztönrel bíró embernél. Legfeljebb csak asexualis vagy frigid egyéneknél, sexualisan gyenge és szellemileg magasan álló egyéneknél volna lehetséges. Tiszta plátói szerelem homosexualisok

között is époly ritka, mint heterosexualesok között.

A régi görögöknél a férfiszerelemnek egyik formája volt a megnemesült lelkiszerelem, amit ők *Eros* néven ismertek, a másik forma pedig volt az érzéki szerelem, ezt *Päderastiának* neveztek. A régi görögök Homéros idejében csak az *Eros*-t ismerték a legnemesebb formában. Ilyen volt Achilles és Patroklos szerelme. *Päderastiát* a régi görögök csak később kapták keletről. Az *Eros*, vagy másként *Pädophilia* hazája Orient, a keleti országok, Törökország, Görögország, Örményország, különösen virágzik Perzsiában ma is. Erős alatt értették az érett férfi lelki vonzalmát egy ifjú iránt, minden erotikus vonatkozás nélkül. Az *Eros*nál egy szép gyermek vagy ifjú megpillantása — megérintés nélkül — pusztán szemlélet által vált ki erekciót és ejaculációt. Nem szükséges itt az orgasmus bekövetkeztéhez *immisio penis in os pueri*. Egy psychosexualis perverz állapotnak számít és kevésbé érzéki, mint a *paderastia*, mely csupán hasonneműekkel való érzéki egyesülésre törekszik. *Päderastiánál* tudvalevő, a nemi érintkezés *coitus in unum viri vei adolescentis történik*.

A *pädophiliát* dicsőítették az ó-korban Plató, Anakreon, Pindaros, Sophokles, Rómában: Virgilius, Horatius, Juvenalis. Régi rómaiaknál a homosexualis szerelmet *päderastiának* neveztek. Rómában a klasszikus korszakban teljes virágjában volt Caesar, Tiberius idején. Művészek képeken, szobrokon egyaránt megörökítették a homosexualis szerelmet.

Manapság csak többnyire päderastiáról beszélünk, pädophiláról ritkán. A kettő tulajdonképpen rokon. A pädophilia gyakran az első lépcső a paderastiához. Jellegzetes a homosexuális egyén hajlama a beretvált arcú férfiakhoz, valamint fejletlen mellű fiús külsejű fiatal nők-höz. A pädophilára hajlamos egyéneknél rendszerint az váltja ki a perverz nemi érzést, ha az illetők élethivatásuknál fogva gyakran érintkeznek fiatal fiúkkal (tanítók, nevelők, tornatanárok stb.).

Päderastia tulajdonképpen görög szóból származik. Annyit jelent, mint »fiút szerető férfi«.

A homosexuális érintkezés nagyon el volt terjedve már a régi görögöknél és rómaiaknál. Bölcsője Ázsia. Aristoteles szerint Kréta-szigetén a túlnépesedés ellensúlyozására a férfiaknak államilag »ajánlották« az egymás közötti homosexuális perverz érintkezési módot.

A homosexualitás igazi okára nézve különféle tudományos feltevéseink vannak. Mindenesetre ma már megállapíthatjuk, hogy *a homosexualis egyén perverz nemi ösztöne veleszületik*. Intrauterin eredetű. Szóval a megtermékenyülés-kor már csirájában létrejön. A pubertás idején alakul ki. Addig csak lappangó. Az ivarmirigyek (herék, petefészkek) kifejlődésével bontakozik ki a rendellenes nemi ösztön is.

A homosexualitás kifejlődésében nagy szerepe van mindenesetre az öröklött psychés terheltségnek. ösöknél kimutatható szellemi gyengeség, elmebajok, alkohol, vérbaj, epilepsia, idegbajok, szellemi zavarok tudvalevőleg mind elő-

idézői lehetnek a veleszületett degeneráltságnak.

Azt tehetjük fel, hogy a homosexualitas veleszületett primär hajlamosságból fejlődik, amidőn a nemi differenciálódás bekövetkezik. Épúgy fejlődik ki az emberben, mint normális körülmények között a heterosexuális nemi ösztön.

A homosexualitas tulajdonképpen nem egyéb, mint egy sexualis változat, a természet szeszélyes játéka. Úgy is mondhatjuk, hogy a homosexualitas egy sexualis perversio, veleszületett szerkezeti **rendellenesség, éspedig elkorcsosult pubertás-mirigyen** alapuló anomália. Hiányos differenciálódása az eredetileg bisexualis ivarmirigyeknek. Fejlődéstanilag ezt úgy kell értenünk, hogy a sexualis dualismus már csirájában benne van az emberben. Vagyis a masculin és feminin jellegzetességek egyaránt. Az dönti el a nemi ösztön irányát, hogy melyik rész fejlődik túlsúlyra a másikkal szemben.

Ulrichs szerint a nemi ösztön homosexualis kibontakozása tulajdonképpen physiologikus, **akként, hogy a »férfüestben egy női lélek ueleszületik«.**

Magnon professzor szerint a homosexualisnál fel kell tételezni a **»férfi-koponyában egy női agyvelőt«.**

***Moll* szerint: »a homosexualitas egy bizonyos foka legyengülése a veleszületett heterosexuális reakcióképességnek.**

Krafft-Ebing szerint: »a homosexualitas fejlődéstanilag szempontról nem más, mint egy előzetes fejlődési lépcsője az emberiségnek«. Szóval

úgy tekintendő az emberi fejlődésben, mint az atavizmus.

Hogy a pubertás mirigyek differenciálódása, illetve kifejlődése mennyire fontos, arra nézve megállapíthatjuk, hogy az agynak az erotizálása tulajdonképpen a pubertás-mirigy belső elválasztási működésének a következménye.

A nemi ösztön perverz kifejlődésében, a homosexualitasban, a direkt öröklésnek, a le származásnak — mint láttuk — óriási szerepe van. Vannak direkt homosexuális famíliák, apa és fiú, anya és leány, szülők, gyermekek, sőt oldalági rokon, nagybácsi, nagynéni egyaránt homosexuálisok lehetnek. Sőt testvérek közül többen is lehetnek homosexuálisok egy családban.

Összefoglalva a mondottakat, tehát *a homosexualitas születésileg primür meglevő, illetve kifejlődő perverz nemi érzés, melynek alapokát a korcsfejlődésű ivarmirigyek képezik. Rendszerint a pubertás idején váltatik ki a homosexuális nemi ösztön valami alkalmi ok által. Csak homosexuális érzéssel született fiúból fejlődhet homosexuális férfi.* Ugyanez a megállapítás áll a homosexuális nőkre is. Egyszóval a homosexualitas egy veleszületett nemi rendellenesség, anatómiai értelemben »egy sexualis variáció«. *A homosexuálitás, mint veleszületett szerkezeti anomália,* illetve nemi abnormitás, bizonyos fokú eltérés, illetve elhajlás a normális típustól. A férfi és nő ugyanis a norma. Az ember nem teljesen csupán férfi és nem teljesen csupán nő. Minden emberben van több vagy kevesebb a másik típusból is. Vannak tehát átmeneti formák.

Homosexualis jelenségek korai megnyilvánulása.

A homosexualis jelenségek az illető egyénél rendszerint már a fiatal korban jelentkeznek. Azt lehetne mondani, hogy *már a gyermekévekben kiütözik az embernél a homosexualis hajlam*. Az ilyen fiúgyermek viselkedésben, szokásokban lényegesen különbözik a többi gyermekektől. úgy viselkedik, mint egy kisleány és játékban, foglalkozásban egyaránt »leányos hajlamú*.

Homosexualis hajlamok kibontakoznak az ifjúnál már a fejlődő életben. A pubertásban kibontakozó homosexualis vonások karakterisztikusak. Amíg ezek általános keretek között mozognak, nincs baj. Midőn azonban már determinálódnak, vagyis kifejezett formát öltenek, akkor már komoly a dolog. Sok ifjúnál előjön, hogy kifejezett heterosexuales hajlam mellett átmenetileg homosexualis vonások is fellépnek. A pubertás utáni években a nemi ösztön kibontakozása idején a *homosexualis komponens előtérbe nyomulhat* és determinálja a nemi ösztönt a hasonneműek iránt. Különösen kritikus tehát homosexualis hajlamos egyénekre a nemi ébredés ideje. Az egyébként még romlatlan ifjúnál ilyenkor bontakozhat ki és léphet előtérbe a homosexualis komponens. *Az ilyen ifjú úgy érez és úgy viselkedik, mint egy fiatal leány*, akinek az a vágya van, hogy egy férfi iránti szerelmében annak olyan lelki és szívbéli támasza legyen, mint egy férfinak a szerelmes nő. Különös ve-

szélyt rejt magában, ha egy homosexuális hajlamú ifjú véletlenül összetalálkozik és megbarátkozik egy hasonló hajlamosságú társával, vagy egy idősebb férfival, aki már kifejezett homosexuális és az elcsábításnak áldozatul esik.

Az emberrel a homosexuális hajlamosság csupán születik. De a gyermek- és ifjúévekben való benyomásoknak van a legfontosabb és végzetes szerepük a homosexualitás későbbi kibontakozásában. A pubertás idején az ilyen ifjú egészen másként viselkedik leányokkal szemben, mint a többi fiúpajtással. Egészen másképp érez nőkkel szemben, mint a többi ifjú. Az ilyen ifjagnál úgy, mint más férfinél a nemi ösztön kibontakozik, rendkívüli erős nemivágyuk (libidó sexualis) lehet, azonban a természet különös játéka folytán, valami benső kényszer hatása alatt vannak és érzéki vágyakozásuk csupán saját nembeliek felé irányul.

Az első szerelem, az első nemi izgalom minden ember életében mély nyomokat hagynak, de különösen vonatkozik ez a homosexuálisokra. Megemlítendőnek tartom, hogy milyen fontos az apák helyzete fiukkal szemben, akiknél homosexualitásra gyanakodnak. A gyanú különösen indokolt akkor, ha az illetőnél különben is fennáll születési terheltég és homosexuális hajlamosság. Ha az ilyen ifjú feltűnően szoros baráti viszonyban van egy másik fiúval, akitől szinte elválaszthatatlan, akkor rendszerint indokolt a gyanú, hogy ez a beteges állapot nála mind jobban és jobban kifejlődik. Az apák ilyenkor a fiukkal szemben kifejezett megbotránkozásokat, szemrehá-

nyások és kitagadás helyett sokkal jobban teszik, hogy tanácsért és fiuk megmentése érdekében idején forduljanak sexualpathológus szakorvoshoz. Apai kötelességük, hogy fiukat megóvják beteges hajlamú homosexualis egyének elcsábítésától.

A nevelés befolyása a homosexualitás kifejlődésére.

Az ifjúság hibás és hiányos nevelésének csak akkor van szerepe a perverz nemi érzés, a homosexualitás kiváltására (előidézésére), ha az illetőnél erre veleszületett dispozió áll fenn.

Zárt nevelőintézetek, kadettiskolák, gimnáziumi diákinternátusok, szemináriumok, leánynevelő intézetek stb. stb., ahol hasonnemű serdülő ifjak a pubertás-korban sokan élnek együtt, káros hatással lehetnek az ifjak kibontakozó nemi életére. Ha nincs meg a szigorú felügyelet, a sexualpedagógikus nevelés, az esetben az együttlakó és közös hálóteremben alvó ifjak között nagyon gyakran elterjedhet az onanizálás. Ez pedig tudvalevőleg igen kedvez születésileg hajlamos ifjakkal a homosexualis vonások kifejlődésére. Az onaniának azonban — éspedig úgy saját, mint kölcsönösen végzett műveletnek — csak akkor van befolyása a homosexualitás kifejlődésére, hogyha az illetőnél veleszületett hajlam van (éspedig korcsfejlődésű pubertás-mirigy által feltételezve). Az onania tehát a szunnyadó

perverz nemi ösztönt keltheti a pubertásban életre.

Egyesek szerint a homosexualitas kifejlődésére kedvező befolyást gyakorol a nemek különválasztása, vagyis fiuknak fiukkal, lányoknak lányokkal való külön nevelése. Mások szerint nagyobb veszélyt rejt magában a fiuknak lányokkal és a lányoknak fiukkal való együttes nevelése és pedig azért, hogy a heterosexuális nemi ösztön náluk korán kibontakozhat.

Nevelőintézetekben együttlakó ifjak között mindenesetre előfordulhat, hogy az egyik perverzhajlamu ifjú a másikat elcsábítja passzív päderastiára, amiben nagy szerepe lehet a sexualis kíváncsiságnak is. Fiuk a barátkozások és pajtáskodások alatt, leányok az ölelések, csókolódzások, együttlátások alatt végezhetik a homosexualis műveleteket. Mindenesetre mély nyomokat hagy az ifjak kezdődő nemi életében az ilyesmi. Psychés fertőzést okoz, ami különösen akkor bír jelentőséggel, amikor az illető ifjúnál veleszületett homosexualis hajlamosság áll fenn. A heterosexuálisan érző ifjú hiába onanizál, később, a pubertás befejeződése után, normálisan úgyis a heterosexuális nemi érintkezéshez fordul.

A homosexualisokat jellemző lelkitulajdonságok.

Kifejlődött homosexualitASNál egy benső kényszer »hajtja« az illetőt, csillapíthatatlan vágy űzi, hogy egy »megértő társat« találjon,

akivel kielégülhessen s akinek részéről szintén megértő és viszonzott szerelmet találjon. Csak ez hozhatja meg számára a teljes boldogságot. Rajongással szomjúhozza megtalálni a homoszexuális férfi a másik férfit, aki feltétlen hűséggel szereti. Ez azonban csak utópia. Két hasonló nemű lény ugyanis, akik egymást »érzékileg« szeretik — miután viszonyuk természetellenes — kell, hogy a szerelmükben kielégületlenek maradjanak. S éppen ez a ki nem elégülés készíti a homoszexuálisat folyton, örökké, hogy új és mindig más valakit szeressen, aki neki meghozza a vágyva-vágyott boldogságot. Ezért van a homoszexuálisoknál az örökös rajongás, této-vázás, ingatagság, ami ismét és ismét az örökös hűtlenséghez vezet náluk.

Karakterisztikus vonás homoszexuális egyéneknél, hogy képtelenek magukat beleélni más emberek érzésvilágába. Ők csupán önzően saját rendkívüli erotikus élvezeteiket keresik és ezeket sokkal többre becsülik, mint amelyeket a normális emberek képesek érezni. *A homoszexuálisok egyáltalán képtelenek megismerni a normális nemi érzést. Nem is tudnak másképp érezni, csak saját nembeliek iránt, miután kényszer hatása alatt állanak. A homoszexuálisok az ő perverz nemi érzésükben egész boldogok és éppen ezért az anomáliájuktól nem is akarnak szabadulni, örömmel megmaradnak állapotukban és durván visszautasítanak minden erre irányuló orvosi kezelést. Eszük ágában sincs magukat abnormálisnak és betegnek tartani. Ellenkezőleg, azt ki-*

vánják, hogy úgy tekintsék őket, mint normális embereket. Gyengéjük túltengése által — melyet azonban nem akarnak bevallani maguknak —, fokozott önérzettel bírnak, ami különösen kifejezésre jut az élethivatásukban is.

A nemi abstinencia, mint a päderestia előidézője.

A kényszerítő nemi abstinenciában élő egyén, vagyis amidőn kényszerítő körülmények akadályozzák a heterosexuális nemi *életet* és az illető kénytelen hosszabb-rövidebb időre, sokszor évekig, nemi önmegtartóztatásban élni, hogy valamiképpen mégis nemi kielégüléshez jusson — *faute de mieux* — vagy onanizál, vagy homosexualitásra adja magát. Ez azonban, ismételten hangsúlyozzuk, rendszerint akkor történik, amidőn az illető a körülmények folytán el van zárva a lehetőségtől, képtelen heterosexuális érintkezésre. Ez azonban még nem számít igazi homosexualitásnak, mert amint az illető visszanyerte a lehetőséget, »kitör belőle« a heterosexuális ösztön, ami aztán sokszor féktelen, vad formában nyilvánul meg és mohón veti magát a heterosexuális nemi kielégülések után. Például foglyok a fogház elhagyása után a heterosexuális nemi ösztöntől hevítve, nőikkel szemben sokszor erőszakos cselekményre ragadtatják magukat. Tengerészek, akik hetek, hónapokon át a nyílt tengeren hosszú hajóúton vannak, utána, ha megnéznek a kikötőbe, szenvedélyes duhajkodásokat, tobzódásokat rendeznek a matróznegyed

nőivel. Sok ilyen esetet láttam Hamburgban, a St. Paoli matrónegyedben. Javítóintézetek, fogházak, fogolytáborok lakói a kényszerült nemi önmegtartóztatás miatt demoralizált lelkiállapotban vannak. Önuralom hiánya van náluk és másként le nem csillapítható nemi ösztönük miatt nagyrészt az onanizáláshoz fordulnak. Nagyon sokan pedig a päderastia-ra adják magukat. Hajókon a tengerészek között, napirenden van az onania. És közöttük nagyon sok a päderasta.

A hosszú alkalomhiány a nőekkel való nemi érintkezésre oka lehet a férfi perverz hajlamának kifejlődésére. Nőknél a hosszabb nemi abstinencia masturbációhoz vezet vagy házasságon kívüli nemi érintkezésekhez. míg azonban a masturbálás a nőket még nem teszi homoszexualissá, addig a férfínál az onania egy előnyös és kedvező momentum az egyébként veleszületett urning perverz nemi érzésének kifejlődésére.

A nemi ösztön homo- és heteroszexuális egyéneknek egyaránt erős és nagy lehet. Éspedig úgy urningnál, mint normális nemi érzésű embernél. A masturbálók száma azért nagyobb a homoszexuálisok között, mert náluk rendszerint ritkább az alkalom a rendellenes nemi aktus keresztülvitelére.

A homoszexuális nemi érintkezés különféle módjai.

A veleszületett homoszexuális érzés az illetőt mintegy kényszeríti, úzi és hajtja a saját nem-

béljével való nemi érintkezésre. A penis keres valami cavitást, amelyik befogadja, ahova behatolhat. Tulajdonképpen ez karakterizálja a homoszexuális érintkezést, ami így fejezhető ki: »*immissio penis in cavitatem aliquam*« (os, axilla, anus), a legritkább esetben vagina.

Csupán felsorolni kívánom a homoszexuális érintkezési módok közül a következőket:

1. *Osculatio natam*, különösen gyakori a rendellenes nemi érintkezésben. Ezzel kapcsolatosan — *lambitus ani*.

2. *Appessio penis ad corpus alterias*.

3. *Coitus in axilam*, úgyszintén gyakori a

4. *Coitus inter femora*.

5. *Lambitus ani*.

6. *Immissio linguae in anim*. (Ami valóban a perverzítások maximuma). Egyidejűleg *lambitus ani* végeztetik.

A homoszexuális érintkezési módok között úgyszólván legritkább a — *coitus in anum*. A homoszexuálisok nagy része ebben az aktusban ugyanis nem találja meg az előre várt nagy szenzációt és nemi kielégülést.

7. A päderastia tudvalevőleg *coitus per anum*. Päderasták közt vannak, akik csak aktívan vagy pedig csak passzívan vesznek részt a nemi aktusban. Vannak, akik aktívan és passzívan egyaránt gyakorolják. Az aktív résztvevőt hívják »*pädicator*«-nak, a passzív neve »*kynaede*« (Cinedus).

A paderasta aktus kivitele akként történik, fcoigy a passzív fél, a *kynaede*:

»*In uentre cubans nates reflectet. Interdum*

pädicator, genua flexans eo incubat et penem in amim cinedi immittit. Eodem tempore püdicator penem cinedi in manum suum immittit ut manastupret.

A päderasták gyakran használnak olajat »membrum oleo perunguent, ni faeces peni adhaereant. Néha az is előfordul, hogy a pädicator óvszert használ »interdum penis condomatus immittatur, ne faeces alterius membro adhaereant«.

Päderastáknál gyakran előfordulhat a coitus interruptus kivitele akként, hogy »ante ejaculatiorem penis extrahitur«.

Karakterisztikus, hogy a homosexuális érintkezési módokban az elv *varietas delectat*. A rendellenes nemi érintkezési módokban mintegy bevezetésül mindig van szerepe az osculációnak, simogatásoknak és kedveskedéseknek, mindezek kiváltják az erekciót és az ejaculatio seminis-t. Homosexualisok csókjánál szerepet játszanak ugyanazon momentumok, mint a férfi és nő csókjánál. Éspedig a »contactus linguarum«.

8. *Fellatio-ról* beszélünk, amidőn *coitus in os* végeztek. Ennél a perverz műveletnél vagy a »*penis extra os lambitur*« vagy pedig »*unus penem in os alterius immittit et lambitur*«.

A homosexualisok rendkívül találékonyak az érintkezési módok és helyzetek változtatására. A megfigyelések és adatok szerint a »*coitus in os*«, vagyis a »*fellatio*« sokkal gyakoribb a homosexualisok közt, mint a »*coitus in anum*«.

Magmis Hirschfeld, a homosexualitas világ-

hírú tudósának statisztikája szerint, a *homosexualisok* közül 40% »*coitus in os*«-t végez. Ugyancsak 40%-ra *becsüli* a homosexualisok között az *onaniát*, mint a kizárólagos érintkezési módot közöttük. Lényegesen ritkább cca 12% a *vcoitus inter femora*.. A fennmaradó 8% *esik csupán a päderastiára*, vagyis »*coitus in anum*«.

A homosexualisok élethivatása.

Az élethivatás megválasztásában fontos szerepet játszik a homosexualis hajlamosság. Perverz egyének természetesen nagy számban vannak minden élethivatásban. *Különös előszeretettel választanak olyan pályát, ahol művészi hajlamaiknak érvényesülést és teret tudnak szerezni.* Itt aztán a tehetségük szerint, művészi tökélyre emelkedhetnek, vagy pedig csak — mint legtöbbször — dilettantizmusnál maradhatnak minden területen életük végéig.

Az orvosi megfigyelések szerint *bizonyos abnormis, perverz hajlandóságú egyének egyes hivatási ágakban sexualis kielégüléshez jutnak.* A pályaválasztásban bizonyos hajlamosságnak — sexualis szempontból — mindig döntő és jellemző befolyása van. A homosexualisoknak egészen határozott jellemsajátságaik vannak és szívesen választanak olyan élethivatást, ahol a pedantéria az előny. A »sexualisan minderwertig«
érzésű egyének sokszor szívesen mennek a nevelői és instruktori hivatásra. Sadista hajlamú egyének, különösen olyan pályákat választanak,

ahol szigorúság és kérlelhetetlenség által kielégüléshez jutnak (politika, katona, ügyvéd, nevelői hivatás, végrehajtó, börtönőr, csendőr). Vagy pedig szeretnek működni olyan pályákon, ahol attrakciókat végezhetnek s így testüknek mutogatása által kielégülést nyerhetnek (színház, varieté.) Mindennek alapja természetesen egy benső kényszer — a homosexuális hajlamosság — melyet a természet oltott az illető egyénbe a születés által.

A homosexualitás elterjedése élethivatások szerint.

Az egész világon mindenütt, szegényeknél és gazdagoknál, magasrangúaknál és alacsony-származásúaknál, palotákban és kunyhókban, ahol emberek élnek, civilizált kultúrnemzeteknél, primitív, vad néptörzseknél, általában mindenütt találunk homosexuálisokat. Éspedig átlagosan ugyanazon elterjedési arányszámban, 2—3%-ig.

A hivatást illetőleg azt lehet mondani, hogy *a homosexuális hajlandósága egyének a pubertás bekövetkezte után, amidőn bennük a homosexuális perverzió már jobban differenciálódik, bizonyos előszeretettel vonzódnak egyes életpályák és hivatások felé, melyek megfelelnek hajlamaiknak, s ahol alkalmuk van érintkezni inkább hasonneműekkel.* Azt lehet mondani, hogy a jobb társadalmi körökben mindenesetre nagyobb számban van elterjedve általában véve. Elég nagy számban fordul elő kereskedők (főleg a divatáru szakmában), hivatalnokok között. Aka-

démikus képzettségűeknél, munkásosztályokban, férfiszabók, nőiszabók, divatszalonok, betegápolók, tanítók, tanárok, katonák között is. Nagy számban fordul elő a művészek között. Főleg színészek között. (5%.) Érdekes, hogy a női komikusok közt óriási számban van elterjedve. Női szerepeket játszó színészeknek nemcsak szopránhangjuk van, de nőies lényük sokszor hajlik a »transvestitizmusra«. Az artisták jórésze sexualis szempontból, orvosi megfigyelések szerint, abnormális masochisták, sadisták. Varieté, cirkusz és az egész artista hivatásban igen elterjedt a homosexualitas. Úgyszintén festők, muzsikuskok, énekesek, énekesnők, táncosnők között szintén nagyon sok a homosexualis hajlamú. Pincérek között különösen. Magnus Hirschfeld szerint a hotel- és restauranttulajdonosok és vezetők között még több a homosexualis, mint a pincérek között. A legmagasabb arisztokráciában a homosexualis férfiak és nők egyaránt nagy számban vannak. Egy igen előkelő arisztokrata közlése szerint, Németországban ő személyesen ismer kilenc uralkodóházból való herceget, tizennégy birodalmi herceget, hat idegen uralkodóházi herceget és azonkívül húsz diplomatát, akik mind homosexualisak.

A homosexualitas elterjedése a nemek között.

Férfiak és nők között egyaránt elterjedt. Aránylag a nők között nagyobb számban, aminek egyik oka az is lehet, hogy a törvény a homosexualis nőknek büntetlenséget biztosít.

Ezen oknál fogva is a homosexuális nők ritkábban konzultálják az orvost. A nő sexualis dolgokban túlságosan érzékeny és nemi életében egyébként is inkább háttérben marad, mint a férfi.

Százalékok szerint 2%-ra tehető férfiak és nők között a homosexualitás, 95% heterosexuális, 3% biszexuális.

A nemi ösztön erőssége mindkét nemnél egyenlő. Nagy különbségek sem kvalitatív, sem kvantitatív szempontból nincsenek. Legfeljebb subjektív szempontból. A nemi élet perverziónjában férfinél és nőnél nagyobb variációkat megkülönböztetni nem lehet. Tehát feltehető, hogy a homosexuális arányszám a nőnél a férfiével kb. egyenlő.

Päderastia elmebajoknál.

A nemi élet beteges jelenségei a lelki zavarok, elmebajok legkülönbözőbb formáiban mutatkoznak. A homosexuális hajlamosság, különösen a *päderastia gyakori az elmebajoknál*, paralysis progressivánál, dementia praecox és dementia semilisének. Ezek az említett elmebajok *mintegy okai* a homosexualitásnak.

A homosexuálisok impotenciája és nemi érzéketlensége, libidó sexualis hiánya nővel szemben.

A rendellenes nemi érzés a férfinél impotenciához vezet a nővel szemben. Ez az állapot az impotentia psychica karakterisztikus tüneteit mutatja, és pedig: »hiányos erekció«, »eja-

culacio praecox«, »*ejaculacio ante portos*«. A hiábavaló coitus kísérletek, a folytonos blamage-tól való félelem, az illetőnél elkeseredéshez vezet és később a homosexuális már meg sem próbálja a nővel való normális coitus lehetőségét.

Az urning a nővel szemben nem mindig impotens. Az aktust többé-kevésbé nagynehezen keresztül is viheti a nővel, azonban a coitus normális nem hozza meg részére sohas a teljes nemi kielégülést.

A homosexuálisoknak legalább 50%-a impotens a nővel szemben mindig. Az időszaki, mondjuk periodikus potencia pedig csak mechanikus izgalommal, élénk coitus képzetekkel, vagyis a *fantázia legnagyobb megerőltetésével teszi lehetővé a nővel való nemi érintkezést*, ami jóformán csupán onaniás aktusnak számít a fantázia segítségével hívásával. Azt lehet mondani tehát, hogy a homosexuális férfi coitusa tulajdonképpen testi és szellemi onania egyidejűleg, azonban a nemi kielégülés náluk »*usque ad orgasmum*« nem következik be és hiányos.

A homosexuális férfinak a nővel való coitus majdnem mindig terhes. Húzódozik. Legtöbb esetben hiányos az erekció, ritkán következik be az orgasmus s már előzőleg elmúlik a penis erekciója. *A homosexuális férfira a nő nem hat izgatónak* sexualis szempontból, mondjuk, nem fejt ki nála a sexualis ingerhatást. Hiányzik a »*sexualis izgalmi kisugárzása*« a nőnek a férfira, mint heterosexuálisnál. A nőre se kielégítő a homosexuális férfival végzett coitus, nála nem következik be az orgasmus, ellenben lassan-

kint kifejlődhet nála dispareunia (nemi érzéketlenség, illetve hidegség).

A homosexualisok nősülése és házaselete.

A házaseletben a házastársak között a diszharmóniának gyökere legtöbbször *a férfi és nő közötti érzésvilág különbözőségében* van. Ahol a nő szerelmi szükséglete erős és belső érzelmi élete intenzív, ezzel ellentétben azonban a férjnél mindkettő csak minimális fokban kifejezett, s mindezekon kívül pedig még homosexualis hajlamossága is van, könnyen megérthető, hogy ezek nem érthetik meg egymást és csak boldogtalanok lehetnek a házaseletben.

A férjnek a feltűnő barátkozásai társadalmi helyzete alatti férfiegyénekkal, a feleségnek mindig gyanús lehet és rendszerint abnormális érzelmi életére vezethető vissza.

Vannak homosexualisok, akik képtelenek nővel való nemi érintkezésre. Vannak olyan homosexualis egyének, akik bizonyos időszakokban változó erősségű homosexualis vagy heterosexuális érzések hatása alatt képesek érintkezni úgy saját nembeliekkel, mint az ellenkező nembeliekkel. Midőn a homosexualis és heterosexuális komponens váltakozó időszakokban kerül túlsúlyra, akkor az illetőnél *bisexualis állapotról* beszélünk. Kész tragédia ez az illetőre. De a vele együttélő nőre is.

Homosexualisok házassága és családalapítása

az utódok szempontjából mindenesetre veszélyt rejt magában. *És*pedig az *átöröklés lehetősége* miatt. Jól értsük meg. Nem a homosexualitas mint olyan, hanem a hajlamosság örökölheto, ami aztán azt a veszélyt jelenti, hogy az első gyermekévekben, főleg a nemi ébredés idején nyert impressziók alapján a pubertás idején kifejlödhet a homosexualitas.

A házasesletben sokszor többévi együttelés után jut a feleség a megrenditö felfedezésre, hogy férje homosexualis. Rettenetes kiábrándulás, borzasztó csalódás a nő részére a felébredés a szomorú valóra, hogy férje éveken át hazudott neki és megcsalta. A nő megcsalatra érzi magát legszentebb érzelmeiben, férje iránt táplált szerelmében, midön egy napon megtudja, hogy férje a szerelmével visszaélt és azt kihasználta beteges, perverz állapotának »fedezésére«. Elég gyakran előjön, hogy a férfi, midön megnősül, fiatalon, eredetileg nincs még nála kifejlödve a homosexualis érzés, hanem csak a későbbi évek folyamán fejlödhet ki. Előfordulhat egyes férfiaknál — mint emiítettük —, hogy homo- és heterosexuales érzés váltakozva léphet fel náluk és ugyanúgy el is tűnhet. Véletlenek játszhatnak közbe, hogy az illetőnél a homosexualis komponens rögzitődik s ezáltal a homosexualis érzés kerül nála túlsúlyra.

Mindenesetre téves a felfogás, hogy a homosexualis érzés gyógyítására leghatásosabb módszer a házasság. Az ilyen tanács mindig nagyon megbosszulhatja magát s legtöbbször katasztrófákhoz vezet a házasesletben. A homosexualis

egyén házassága pokol, örökös cívódás és egyenetlenség. Asszonyát mint szolgálóját, vagy házvezetőnőjét tekinti. Durván bánik vele. Az asszony megcsalva és elhagyva érzi magát. A nemi érintkezésre ritkán kerül sor, vagy egyáltalán nem. A férfi a férfi-szeretőjét beviszi a családba. Az asszonyt megalázza. Sokszor iszákos lesz és brutális. Az asszonnal legfeljebb csak nagyritkán érintkezik nemileg.

Homosexualisok, ha megnősülnek, legtöbb esetben társadalmi kényszerből teszik. Így akarnak végetvetni a pletykáknak, melyek a perverz állapotuk felől az ismerősök körében szállingóznak. Sok esetben azonban azért is nősülnek, hogy gyerekük szülessen. Kínosan igyekeznek az emberek gyanúját elhárítani magukról. Csak »látszat-házaseletet« folytatnak. Tortúra számukra a nővel való nemi érintkezésnek keresztülvitele. Legfeljebb nemzés céljából. *Homosexualis egyén házassága mindig veszélyes az utódokra.* Fennáll az átöröklés veszélye óriási mértékben a gyermekekre.

Magnus Hirschfeld, a kiváló sexualpathológus megfigyelései szerint 100 urning közül nyolc testvér volt homosexualis. Egy másik statisztika szerint az uranismus 35%-ban lép fel öröklési terheltség által a családokban.

Homosexualis egyénnek a házasságot nem tanácsolhatja sohasem lelkiismeretes és szakértő orvos. Ellenkezőleg, lebeszéli és megmagyarázza neki a súlyos következményeket, melyeknek kiteszi magát. Homosexualis férfinak azt tanácsolni, hogy egy temperamentumos érzéki nőt vegyen feleségül, *aki kellő módon fel tudja kel-*

teni benne a nő iránti hiányos libidóját, továbbá, hogy esetleg még erős alkoholt is fogyasszon a nővel való nemi aktus lehetőségének keresztülvitelére, határozottan hiba. Az ilyen házasság azonfelül, hogy boldogtalan és szerencsétlen, továbbá, hogy terhelt születésű gyermekeket eredményezzen, úgyszintén előbb-utóbb szétrobban és legtöbbször válással végződik. Az orvos egy szerencsétlen házasélettől mentheti meg az urningot, midőn lebeszéli a házasságról. Legalább is addig, amíg állapotában javulás, gyógyulás be nem következett.

Normális hajlamosságú nemi ösztön mellett sem férfi sem nő nem lehetnek homosexuálisok. Gyakran előfordul a házasság bekövetkezése után, hogy az egyik fél, rendszerint a nő tudatára ébred utólag, hogy ő homosexuális érzésű. Roszszül sikerült szerencsétlen házasság az ilyen. Következmény a kiábrándulás és a házastárs meggyűlölése. Ilyen esetekben beszélhetünk homosexualitás tardiva-ról, vagyis a később kitörő és kifejlődő homosexuális érzésről. Ilyen egyének tulajdonképpen biszexuális hajlamúak, vagyis a heterosexuális és homosexuális komponensek közül kezdetben a heterosexuális komponensek vannak túlsúlyban s ezáltal az illetőknek a homosexualitás nem jut öntudatukra. Jóhiszeműen belemennek tehát a házasságba, amely ha nem sikerül — szerelemhiány és kölcsönös kiábrándulás miatt —, akkor a heterosexuális hajlam visszafejlődik és előtérbe nyomulhat a szunnyadó homosexualitás. Fiatal egyének tudatlanul, egé-

szen jóhiszeműen mehetnek bele az ilyen házasságba. Ilyen esetekben a szerencsétlen házasság mintegy következménye és nem pedig oka a homosexuális nemi érzésnek.

Paris homosexuális alvilága.

A homosexuálisokat Parisban két csoportra osztályozzák. Vannak *amatőrök*, azaz fizetők. És vannak *prostituáltak*, azaz kitarítottak. Az előbbieket rendszerint előkelő társadalmi osztályhoz tartozók, jobb családból való egyének, az utóbbiak a zsarolók, akik összetartanak és bandákba verődnek.

Parisban egészen iparszerűleg folytatott üzletág, hogy fiatal fiúk 15—25 éves korig, akiket már kioktattak öreg homosexuálisok, a homosexuális prostitúció szolgálatába állnak és abból élnek. És jól megélnék belőle. Sok szolgál közülök, mint urasági inas, komornyik, fodrász, pincér, liftboy etc. Különösen szeretnek elhelyezkedni, mint pincérek, előkelő hotelekben, ahol óriási idegenforgalom van és megfordul nagyon sok külföldi homosexuális, akik életviszonyaikat folytán otthonukban, a vidéken vagy külföldi hazájukban nem élhetnek homosexuális hajlamaiknak s időről-időre felrándulnak Parisba és szívesen szállnak meg olyan hotelekben, ahol az alkalmazásban levő »Kynaedék« busás borralvókért rendelkezésre állanak a homosexuális érintkezésben. (Parisban a homosexuális nők vi-

lágában Közismert kifejezés a »*Filles galantes pierreuses*«, akik a női homosexualitás szolgálatában álló leányok és a Champs Elysées, Bois de Boulogne egyes részeit szinte rajokban szállják meg.)

Az idősebb homosexualisok Parisban, mint »*femme de chambre*« szegődnek be előkelő fiatal homosexualis egyének szolgálatába, hogy az ezekhez járó előkelő homosexualisokról adatokat gyűjtsenek, melyeket aztán később zsarolásra felhasználhassanak. Egészen jó keresetforrás részükre

A »*chantage*« nem egyéb, mint a homosexualis zsarolása. A jobb társadalmi állású homosexualis, leleplezéstől félve, utolsó ingét is odaadja és hagyja magát zsarolni. *A chantage a homosexualitás réme és velejárója.* A chanteurök, akik nem csupán homosexualis egyénekből telnek ki, hanem sok kétes existencia is van közöttük, nagyon sokszor kergették már végső kétségbeesésbe és öngyilkosságba a homosexualisokat.

A homosexualisokból élőködő egyének söpredékét képezik Parisban a »tante«-ok, a kitarított passzív homosexualisok, akik normális nemi ösztönnel bírnak ugyan, csupán nyereségvágyból, könnyebb élet céljából adják magukat a homosexualitásra. Sok rablógyilkosság, zsarolások, bűntények okozói.

Parisban a homosexualisok nappal főleg a Palais de Justice, a Börze környékén találkoznak. Délután nyilvános koncerteket, parkokat, Jardin de Luxembourg környékét látogatják.

A homosexualitásnak szükséges függeléke és

velejárója a férfi-prostitúció, miként a heterosexualesoknál a női prostitúció. Valamint a chantage is, a zsarolás. A rendellenes nemi életet élőknek ez a kísértő réme.

Homosexualis vőlegény.

20. sz. kóreset.

28 éves vegyészmérnök, nőtlen, jelenleg vőlegény. Rendellenes nemi érzésről panasz-kodik, cisztercita gimnáziumban érettségizett. Soha nem onanizált. Eddig még soha nem érintkezett életében nemileg nővel. Fiatal éveiben nem érzett nemi ingert a nők iránt. Csak férfiak iránt érzett homosexualis vonzalmat.

Terhelt családból, ideges szülőktől származik. Fejlődésben visszamaradt vézna gyermek volt. Vitustáncban szenvedett kisfiú korában. Zárkózott természetű diák volt. Jól tanult. Tornászni nem szeretett, inkább csak nézni a szabadtornát, a vívást, az úszást, a birkózást. Tetszett neki már serdülő korában minden olyan sport, ahol a fiúk testi ügyessége és egymással való versengése és sportbéli erőfeszítése kifejezésre jutott és szemlélhető volt. Szeret járni ma is football-meccsre, vízipoló- és birkózóversenyekre, szereti mindazon sportágakat, melyekben a férfiak meztelensége, testi ereje, ügyessége különösen kidomborodik. A férfiak iránti vágya heves erekciókat idézett elő nála. Érdekes megfigyelése az is, hogy nagyon ritkán tetszik neki valamelyik fiús külsejű nő, azonban egészen sexualitas nélkül. Ellenben férfiak iránt sexualis hajlandóságot érez. Ő saját maga is tudja és érzi ezt

a kínos lelkiállapotot, amelyben él. A fonák és visszás nemi érzéstől szeretne szabadulni, ha tudna. Másfél év óta autoszugesztióval igyekeznek magában »heterosexualis« érzést kelteni.

A szigorú nevelésnek nyomait érzi egész életén. A szerzetesek szigorúan tiltják az ifjakkal a házasságon kívüli nemi életet. Nagyon vallásos érzelmű még ma is. Azelőtt mindennap járt templomba. A templomi áhítatosságnál arcát kezébe temetve, elgondolkozott, megnyugodott, ami munkához való erősítést adott neki. A templomi áhítatosság akkor kezdődött különösen nála, mikor a nemi ébredés korába jutott. Tudniillik az aszkéta-nevelésnél azt tanulta, hogy mikor valami érzéki gondolat vagy vágy ébred az emberben, akkor a hit erejéhez kell fordulnia és imádkoznia, hogy az »ördögi vágyaktól« megszabadítsa. Eddigi életében csupán egyszer szerepelt nő iránti nemi vonzalom. 14 éves diák korában plátói szerelmet érzett egy leány iránt. A leány 12 éves volt, egészen fiús típusú. Ritkán találkoztak. Amikor nem látta, mindig a fényképét nézte, vagy pedig a leány anyjának fotóját, miután nagyon hasonlítottak egymáshoz. Éjjel mikor lefeküdt és nem tudott elaludni, sokat gondolt a leányra ábrándozva. A leánynak azonban sohase mertte megmondani, hogy szereti. Ez a platonizmus majdnem egy évig tartott. A leány iránti szerelmét ő, — a szigorú nevelés szerint —, bűnnek tartotta, s miután a leánynak sem mert szólni, a templomba járt ajtatoskodni s ott öntötte ki vágyát, gondolatait és bűnbánatát. Ez megnyugvást is szerzett neki.

Fehéarcú, szőkehajú, magasnövésű, graci-
lis termetű leány volt ez. Azóta már eltelt
ugyan majdnem 15 év, de ő minden nőben ezt a
»fiús típusú« nőt keresi, aki benne annak ide-
jén az első plátói szerelmi érzést felkeltette. De
a nők iránt, ha akad is közülük ritkán vala-
melyik, aki megtetszik neki, nem érez erotizmust.
Érdekes, hogy diákkori ideáljával néha-néha még
most is találkozik. De nem érzi iránta többé a
rég plátói szerelmet. Ő maga sem akarja ezt
felújítani és szándékosan elnyomja magában a
múltból felkínálkozó és felújuló szerelmi vágya-
kat, mert azt hallotta, hogy a leány szerelmi
liaison-t kezdett egy másik fiatalemberrel. Ez
nagyon diszgusztálta őt. A leány lezuhant lel-
kében a piedesztálról.

Eddigi életében egyáltalán »bűnnek« találta
azt, hogy neki nemi vágyai legyenek. Mint
mondja, ezt az intézetben nevelték belé.
Szerinte gondolatban is lehet paráználkodni,
talán még jobban, mint a valóságban. És
ezt ő nagy bűnnek tartja. Ekkor kezdődött,
hogy templomba járt, imádkozott, hogy a nők
iránti érzéki gondolatoktól megszabaduljon. Si-
került is elnyomnia magában ezeket, de ő azt
hiszi, hogy felébredt lelkében a fiúk iránti vágy.
Azt képzei, hogy így fejlődött ki benne a puber-
tástól kezdve lassanként éveken át a homosexua-
lis érzés.

17 éves korában vette először észre, hogy
fiúk iránt erős nemi vágyat érez. És ez
erekciót is okozott neki. Azt is megfigyelte, hogy
ha a neki megtetszett férfit messzebről látja,
akkor a férfit kívánatosnak találja, vágyik utána

és heves nemi vonzalmat érez iránta, sőt erekciója is támad. Ha azonban a férfi közelebb jön hozzá, vagy kezét fog vele, akkor már nem tartja olyan vonzónak. Eddig még sohasem tett ajánlatot férfinak homosexuális nemi érintkezésre. Neki azonban körülbelül négy évvel ezelőtt már tett ajánlatot egy barátja. Ez kezdett előtte beszélni a homosexuális nemi érintkezésről, ő akkor Budapesten volt egyetemi hallgató és meglátogatta őt egyszer hónapos szobájában ez a barátja, aki bevallotta neki őszintén, hogy ő homosexuális és dicsérte előtte, hogy milyen nagyszerű, ideális dolog a férfiszerelem. Ez azonban undort keltett benne. A barátja egyszerre csak hátulról átölelte őt és magához szorította s elragadtatással mondta neki, hogy milyen szép fiú, ő megrémült. Alig várta, hogy lerázza magáról ezt a fiút és otthagyja, mert undorodott az egész aktustól. Azóta kerülte ezt az ismerősét, hogy többé még csak alkalom se kínálkozzék hasonló szituációhoz. Ez az ember, akit azelőtt kedvelt, az ajánlata miatt igen antipatikus lett szemében. Krafft-Ebinget olvasta és ebből tudta meg, hogy nemi érzése nem normális. Különösen megragadta figyelmét a homosexualitás gyógyítása posthypnotikus suggestiókkal.

A férfiak közül csak a magas, karcsúnövésű, beretváltarcú, finom, nőiesvonású fiatal férfiak, rendszerint a szőkék, fehér arcbőrrel, kék szemmel, voltak hatással reá és ez erekciót is okozott neki ilyen esetekben, ő, a maga részéről megelégedett az ilyen férfiak látásával is. amint azonban megismerkedett velük személyesen, akkor nem találta őket olyan vonzóknak és szé-

peknek, mint távolabbról. Sohase volt az a vágya, hogy aktív homosexuális érintkezést folytasson. Az egyes férfiak iránt feltámadt nemi vonzalom is kielégítette őt.

Van most egy érdekes ismeretsége, egy fiatal asszonnyal, akivel gyakran van együtt négyszemközt a nő lakásán, ő örült ennek az ismeretségnek, amelyet tulajdonképpen a nő kezdeményezett és a nő bátorította őt fel a közeledésre. Annyival is inkább örül ennek, mert így alkalom kínálkozik megfigyelni önmagát, hogy tulajdonképpen milyen nemi érzése van a nővel szemben? A nő simogatja, megfogja az ő kezét, sőt magához öleli. Szinte bátorítja. Mindez hízeleg ugyan férfiúi hiúságának, azonban erekciót nála nem okoz, érzéki vágyat a nő iránt nem érez. A nő férje alkoholista, nagyon rossz családi életet élnek, ő vigasztalja a nőt. Csókoltól tartózkodik, mert arra gondol, hogy ha csókolódnia kezdene, akkor tovább is kellene mennie. Ez esetben pedig már blamálná magát, mert erekciója a nővel szemben egyáltalán nincs és tulajdonképpen azt sem tudja, miként kell végezni a coitust? Még sohasem volt nyilvánosházban. Prostitúált nőnél se. Az ilyen nők egyáltalán degusztálják és a nemibetegségektől való félelem is visszatartja.

Ismételten hangsúlyozza a valót, hogy 28 éves kora dacára, a mai napig még egyáltalán sohase volt nővel. Eddigi életében még sohase találkozott egy olyan nővel, aki őt nemileg izgatta volna, aki iránt libidó sexualist érzett volna és aki erekciót idézett

volna nála elő s ezáltal képessé tette volna őt a nővel való érintkezésre. Egyszóval, akivel szeretett volna jóba lenni. Az egyetemi években intenzív tudományos munkásságot folytatott és önálló laboratóriumi kísérleteket végzett. A létért való küzdelem is sok gondot okozott neki, Mindezek minden idejét és gondolatát lekötötték és nem is volt alkalma a sexualitással törődni.

Három évvel ezelőtt családi viszonyai megváltozása folytán elköltözött vidékre és ott helyezkedett el. Öreg édesanyja azt akarja, hogy végre megnősüljön, ő azonban nem akar jelenlegi állapotában, mert érzi, hogy feleségét úgy sem tudná kielégíteni és ez boldogtalanná tenné mindkettőjüket. Bármennyire is vágyik ugyan házasesetre és családalapításra, de rendellenes nemi érzése szerencsétlenné tenné, ha neki felesége lenne, akivel úgyse tudna nemi életet folytatni, ő még ma is abban a tévhitben él, hogy a nő iránti érzéki szerelem és egyáltalán a nővel való szerelmeskedés bűn. Különösen mély nyomokat hagyott életében a szigorú nevelés. Az intézeti nevelés mindig ostromozta a paráznaságot, azt mondván, hogy a földi élet legfőljebb 60—70 évig tart, ellenben a túlvilági élet egy örökkévalóságig. És ha az ember azt akarja, hogy a földöntúli életben tiszta és boldog legyen, akkor távol kell tartania magától a földön a »parázna« gondolatokat. Érzi, hogy nagyon szerencsétlen, boldogtalan s az egész élete céltalan. Egy vágya van csupán, hogy normális nemi élete legyen neki is, mint a többi férfinak.

Gyógyulást szeretne és keres rendellenes álla-

potára, különösen azért is, mert öreg édesanyja unszolására végre eljegyezte magát vidéken egy előkelő úrilánnyal. A leány fiús típusú, gracilis termetű, szőke, kékszemű, szóval olyan, amilyen nő neki — amennyiben ez egyáltalán lehetséges —, tetszeni szokott. Lelkileg is mélyérzésű, kulturált nő. Vannak közös témáik és gondolataik és megértik egymást. Őt főleg ez bátorította fel a mérész lépésre, hogy egy nővel eljegyezze magát, mert azt hiszi, hogy boldog házasságának biztosabb alapja és garanciája a megértő női lélek és odaadó élettárs, míg ellenben a nő érzékisége pokollá teheti a házasságot. Azonban lehet-e teljesen kikapcsolni a házastársak között a fizikai szerelmet? A menyasszonyával soha nem esik szó közöttük érzékiségről. A házáséletben kikapcsolható-e egészen az érzékiség, bármennyire is hangoztassa azt előre a menyasszony, esküvő előtt? És mi lesz esküvő után?

Az esküvője közeledésének napja mindjobban nyugtalanítja, sőt némi kétségbeeséssel tölti el. Főleg ezért jelentkezett nálam orvosi konzultáció céljából. A nyugtalanító kérdések egész halmazára szeretne a szakorvostól megnyugtató választ kapni. Mi lesz vele a nászéjszakán? És azután? ő úgy érzi, hogy képtelen nővel nemi életet kezdeni. Hát egyáltalán szabad megnősülnie? Mit tegyen?...

Homosexualisok Budapesten.

Az egész világon Budapest az első világ-
város, ahol a homosexualisokról félhivatalos jel-
legű »nyilvántartás« készül. Az ismertebb, mond-
juk notórius homosexualisokat, — akik között
elsősorban a »zsarolók« értendők —, a rendőr-
ség összeírta és nyilvántartja. Ez elsősorban ren-
dészeti szempontból fontos, mert hiszen a férfi
homosexualisokat, mint kísérő árnyak követik
és fenyegetik a zsarolók. Vagyis a homosexualis
férfiaknak az a része, amelyik csak közönséges
»materialista érdekből üzi« a homosexualitást.
Mégfizetteti magát, kiszemeli magának az elő-
kelő pozíciót betöltő és jómódú homosexualiso-
kat, akiknek van — vesztenivalójuk és éppen
ezért, akiket pumpol, fenyeget, zsarol, míg rajta-
veszt és a rendőrségre kerül. A nyilvántartás-
ban az illetőnek ott van a lapján a fotográfiája
három különböző felvételben és aztán ott van
az egész »nacionaléja«. Pontosan fel van tün-
tetve az illetőről minden lényeges és jellegzetes
adat:

Név:	Beszéde:
Születési hely és év:	Szeme:
Vallás:	Szája:
Családi állapot:	Orra-
Foglalkozás:	Füle:

Lakás:	Arca:
Hol találtatott?	Keze:
Állampolgársága:	Haja:
Nyelvismerete:	Bajusza:
<i>Női neve:</i>	Szakálla:
<i>Hajlama:</i>	Különösebb ismertetőjele:
<i>Társasága:</i>	Büntetései:
<i>Termete:</i>	

Budapesten a rendőrség által nyilvántartott homosexuális férfiak száma több mint 3000. Ebben a létszámban azonban nincs mind felvéve, csak az ismertebb egyének, akik viseletükkel összeütközésbe kerültek a rendőrséggel. A budapesti homosexuálisok nagyobbik része *az előkelő körökhöz* tartozik, akik vigyáznak, óvatosak, nehogy nyilvánosságra kerüljön, kitudódjon, botrányt okozzon és rendőrségre kerüljön az ügy, mert ha már idekerült, akkor az illető homosexuális fajtalankodási kihágás miatt rendszerint belekerül az »albumba« és a homosexuális »kartotékba« is.

A kataszter a homosexuálisokról Budapesten kb. öt éve van bevezetve. A rendőrségi nyilvántartásban azonban főleg a passzív és pénzért, anyagi érdekből fajtalankodó homosexuálisok szerepelnek.

Budapesten a homosexuális férfiakra vonatkozólag a következő megfigyeléseket közölhetem.

A homosexuálisok igazi létszáma Pesten a férfiak között kb. 10.000-re tehető. A homosexuálisok között vannak aktívak és passzívok. Az igazi, született homosexuálisok többnyire aktívok. A passzívok nagyrésze zsaroló (chanteur), vagy

amint Budapesten a rendőrség őket nevezi, »Prelle«.

Ismertebb homosexualis ismerkedési helyek Budapesten főleg a gőzfürdők, nyilvános W. C.-ok, parkok. Az ismert homosexualis rendez-vous helyek közt említendő elsősorban az Erzsébet-tér. Az illemhely környékén levő padokon sokszor csoportosan ülnek a homosexualisok. Azelőtt csak az esti órákban. Mióta nagy a »munkanélküliség«, egész nap felvonulnak kereseti forrás után nézni, külföldi vagy vidéki »pénzes palit« fogni. Érdekes megjegyezni, hogy még külföldön is tudják a homosexualisok, hogy Pesten az Erzsébet-tér a homosexualisok ismert rendez-vous helye. Sokszor előfordul, hogy a Budapestre vetődött előkelő idegenek a rendőröktől diszkrétan érdeklődnek, hogy az »Elzebet-ter« merre van?

A gőzfürdők között Budapesten a homosexualisok favorizálják a Rácz-fürdőt, Király-fürdőt, a Lukács-fürdő népfürdőjét, a Kazinczy-fürdőt. Régebben a Császár-fürdőt is kedvelték a homosexualisok, bár itt mindig nagy ellenőrzés alatt voltak a személyzet részéről. Újabban azonban, mióta a gőzkamrába sok villanykörtét felszereltek és a gőzkamra egyiptomi sötétségét nappali kivilágítás váltotta fel, a homosexualisok egycsapásra elmaradoztak innen.

Csak hírmondónak akad egy-kettő, de annak is pechje van és rajtaveszít. Nemrégiben egy vasárnap délelőtt a fürdő csendjét nagy botrány verte fel. Az egyik vízmedencében egy izmos footballista okkor ragadta meg egy homosexualis egyén kezét, amint a víz alatt kotorászva a

genitáliáit megfogta. Nagy botrány lett. A legjobb a dologban azonban az, hogy a s »sértettnek«, a footballistának is ki kellett menni a vízmedencéből és a rendőrrel együtt menni a kapitányságra, hogy igazolja a tettenérést.

Érdekes, hogy a homosexualesok — miként azt nekem orvosi konzultáció alkalmával több ilyen ember elmondta —, miért kedvelik főleg a fürdőket? A fürdőben, ahol a férfiak meztelen testtel vannak, egyébként is közvetlenebbül érintkeznek egymással. Az igazi homosexualesra a neki megtetsző meztelen férfitest olyan ingerlőleg hat, mint a normális nemi érzésű férfira a meztelen női test.

A homosexuales férfi a fürdőben olyan fürge, mint a csík (amely befúrja magát az agyagba is) és éles tekintetű szemével mingyárt észreveszi, »kimustrálja« magának a fürdőző férfiak közül a neki tetsző és őt megértő, vele hasonló hajlamosságú férfit. A »kiszemelt« férfit, aki megtetszett neki, erős szembenézéssel fixírozza, sűrög-forog körülötte, alkalmat keres, hogy »kikezdjen« vele. Véletlenül hozzádörgölődzik testéhez vagy péniséhez ér. A homosexuales férfi a vízmedencében a kezét vagy lábát akként használja és mozgatja, mint a tengeri polyp a csápjait. Igyekszik közelébe jutni a vízben a kiválasztott férfinak. Lábával a víz alatt ide-oda »tapogatódzva« igyekszik hozzáérni a másik férfi lábához és azt megnyomja. Ha reakálás van, kész az alku, úgyszólván minden beszéd nélkül. A »homosexuales rokonlelkek« ha egymásra tálaáltak, mindjárt megértik egymást.

Egy öreg homosexualesról már tudják a Csá-

szár-fürdőben a masszörök, hogy amint a víz-medencébe bemegy, a markában ezüst pénzdarabot¹ szorongat s aztán éles sasszemével mindig »kiválaszt« magának a fürdőzők közül egy fiatal fiút, aki körül annyit sürgölődik, míg végre megismerkedik vele és »megcsinálja vele az alku«t. A kezében levő 5 pengővel mindjárt »leelőgezi«.

Kedvelik a homosexuálisok Budapesten a strandfürdőket. Különösen nyáron a Dunai uszodákat. A kabinokba szeretnek rendszerint együttesen, »kettecskén« bemenni.

Érdekes megfigyelés az is, hogy a homosexuális egyén a fürdőben a kezében sokszor szappant vagy vazelint szorongat. Bizonyára, hogy kéznél legyen, amennyiben a gőzkamrában valami alkalom kínálkozik és szüksége lehet rá.

Egyéb homosexuális találkahelyek Budapesten a nyilvános illemhelyek. Calvin-téren, Teréz-körút és Király-ucca sarok, Emke sarok, Erzsébet hid budai hídfőjénél levő kis parkban, a szökőkút környékén, a híd alatt. Keleti pályaudvar indulási oldalán, künn a téren, főleg este, de nappal is szeretnek tartózkodni a homosexuálisok. Itt nagy sürgés-forgás, jövés-menés van. Sok az utas, az idegenforgalom és lehet számítani külföldről érkező homosexuális »aranyhalakra«. Ezek között sok a német, olasz, angol, úgyszintén a délszláv államokból érkező férfi. Mióta a W. Cl. a Keleti pályaudvarnál a föld alá van süllyesztve, a homosexuálisok is lassanként elszélednek.

Ismert homosexuális vendéglő volt azelőtt

Budán a régi »Sasfészek«. Sok előkelő külföldi homosexualis ur tudott erről és amidőn Pestre érkezett, mingyárt érdeklődött a rendőröknél vagy a menetjegyirodában, hogy a »Szaszfeszek« merre van? Évekig virult. Azonban a rendőrségnek is tudomására jutott. Erre annyit »razziáztak« ott, hogy a homosexualisok elszéledtek onnan. Most már évek óta nem járnak oda.

A homosexualisok között vannak olyanok is, akik főleg fiatakorú kisfiúk iránt érdeklődnek, azoknak társaságát keresik s mindent elkövetnek, hogy azokat elcsábítsák. Az ilyen homosexualis férfi szeret iskolák körül leskelődni, sétálgatni, kisfiúkat megszólítani, cukorral, csokoládéval megkínálja, cirógatja őket, elcsalja elhagyott helyekre sétálni, megfogdossa genitáliáit vagy penisét érinti hozzá a kisfiú podexéhez. Van Budapesten egy idősebb homosexualis férfi, aki kizárólag csak 12—14 éves fiúk iránt érdeklődik és az azokkal való ismerkedést keresi. Már sokszor volt emiatt büntetve. Jólelkű. Ha meglát egy rongyos, éhes gyereket az uccán, első dolga, hogy kenyeret vesz neki. Bolondok házában is volt már. Egyébként jóra való, csendes ember, tisztos polgári állása is van.

A homosexualisok nem szeretik, sőt direkt kerülnek a kisebb garni szállókat. Félnék a gyakori rendőrségi razziától. Inkább előkelő, jobb szállókba mennek találkára, sőt olykor még a legelőkelőbb hotelbe is felmerészkednek. Ez rendszerint valami »trükkel« történik. Tudniillik az előkelő vagy külföldi homosexualis, aki ott lakik az előkelő szállóban és magához rendel az illető homosexualis egyént, ad neki előre

egy kis csomagot azzal a megbízással, hogy így keresse fel és a portásnak pedig jelentse, hogy csomagot hozott számára. Erre a luxushotel portása gyanútlanul felengedi az illető fiatal egyént, ott fenn előzetes megbeszélés alapján, már várja az előkelő »harátja«.

Homosexualis nősilése.

A homosexualis ha megnősül, azért teszi, hogy az emberek gyanúját ezzel elterelje magáról. Egy másik ok pedig, amiért megnősülnek az, mert mondták neki, sőt esetleg még orvostól is hallotta, hogy a házasság gyógyítja a homosexualitást. Természetesen a házasságkötés után gyorsan bekövetkezik a csalódás, mert tudva-levő, hogy a homosexualis a nővel szemben impotenciát érez, vagy pedig csak fantáziájának legnagyobb megerőltetésével, a nőt férfinek »elképzelve« képes nagy ritkán a nővel úgy-ahogy, coitust végezni. A homosexualisok, mikor házasságukban tudatára jönnek állapotuknak, kétszeres erővel tör ki belőlük rendellenes nemi ösztönük.

Tragikomikus ügyben keresett fel tavaly orvosi rendelőmben egy lipótvárosi nagykereskedő és mint sexualpathologus specialistától, őszinte tanácsot kért. Elmondta, hogy fél év óta jár házukhoz egy fiatalember, egy bankfiú, aki leányát már el is jegyezte, sőt pár hét múlva lesz az esküvő. Kapott azonban most egy névtelen levelet és neki is egy borzasztó gyanúja tómadt. Ő ugyanis azt hiszi, hogy leányának a vőlegénye homosexualis. Ő miután egyetlen leány-

gyermekének jövendő sorsáról van szó, alapos információkat igyekezett szerezni jövendő vejének múltjáról, kalandjairól, szerelmi viszonyairól. Az információ azonban teljesen »lesújtotta« őt, az apát, mert kitűnt, hogy egyetlen nővel se volt szerelmi viszonya, csupán egy intim barátja van, akivel minden nap elválaszthatatlanul együtt van és akivel évek óta együtt laknak. Miféle fiatalember lehet az, akinek házassága előtt semmiféle »nő-ügye« nem volt? Ez egy apa szemében határozottan gyanút keltő, sőt mondhatni »diffamáló« ajánló levél a vőlegényre, illetve a jövendőbeli vő potenciájára nézve. Különben a napokban egy újabb névtelen levelet is kapott, hogy a vőlegény urat együtt látták a korszón, a Váci uccában sétálni egy ismert homosexuális egyén társaságában. Most már nagyon megerősödött a gyanúja és tudni szeretné tőlem, hogy miként lehetne biztosan megállapítani, miféle biztos és jellegzetes tünetek vannak arra nézve, hogy a vőlegény valóban homosexuális-e vagy sem? Megállapodás szerint felküldte hozzám az orvosi rendelőmbé a vőlegényt. A fiatalember bevallotta nekem, hogy 17 éves kora óta állandóan heterosexuális nemi életet él és pedig sok nővel, de mindig vigyázott. Diszkrétan csinálta, társaságbeli nőkkel, hogy ki ne tudódjon. Mikor az após-jelölttel közöltem az örvendetes hírt, az a fejét csóválta és látszott rajta, hogy nem hiszi. Hiába. A gyanút fogott apának kézzelfogható bizonyíték kell. *Négyszemközt felszólította a vőjelöltet, hogy igazolja a potenciáját és terjessze neki elő erre vonatkozó »bizonyítékait«.* A vőlegény »haladékot« kért és egy hét leforgása alatt hét nő-

től hozott írásos bizonyítványt, hogy potenciája »kifogástalan«. Mindezt egyidejűleg igazolták a detektívek is, akik az após megbízásából a női eseteket titokban »lenyomozták«. Az após háttartalanul boldog lett az örömtől és megnyugodott. Végleges beleegyezését adta a házassághoz. Gyors esküvő. Nagy hozomány.

Tavaly történt Pesten, hogy egy ismert homoszexuális pincér elhatározta, hogy megnősül és feleségül veszi a csinos, formás özvegyet, a vendéglősnét. Mikor ezt megtudta az egyik detektív, aki őt régebről ismerte a becező homoszexuális néven is, mint »Sulamith«-ot, négy szemközt a lelkére beszélt és »jóakaratólag« figyelmeztette a homoszexuális vőlegényt, hogy a házasság nem francia négyes. Ott helyt kell állni a férfinak az asszonnyal szemben. Különben kitör a gyalázat. Jobb lesz tehát előre meggondolni a megnősülést. A pincér meggondolta a dolgot és ennek dacára »benősült«. A vendéglőt pedig felvirágoztatta, mert azáltal, hogy ő a homoszexuálisok közt Pesten igen népszerű, odagyűjtötte az egész homoszexuális társaságot a vendéglőbe, amelyből divatos, virágzó homoszexuális »lokál« lett.

Becező nevek.

Érdekes, hogy a homoszexuális világban mennyire divatban van, hogy az illető egyén valami »becező« nevet vesz fel. Ők maguk rendszerint valami hangzatos szép nevet választanak maguknak, mint például: »Sára grófnő«, »Mária

nővér«, »Anasztázia nagyhercegnő«. Szeretik használni ismert, divatos színésznők neveit is, mint Greta Garbo, Asta Nielsen etc. A társaik azonban rendszerint csúfnévet adnak nekik, így például az egyiket, aki magának »Mona Lisa« finom, becéző nevet választotta, társai a háta mögött »Retkes Fáni« csúfnéven tartják számon. Vagy egy másikat, aki magát »Katalin cárnő«-nek nevezi, a háta mögött a társai »Rücskös Pepi« gúnynéven csúfolják.

A homosexualis párok »liaisonjai« rendszerint nem tartósak, hanem többnyire rövid lejáratúak. A »páročskák« sok esetben »közös háztartásban« együtt laknak, sütnek-főznek. Az előkelőbb körökhez tartozók intim jellegű homosexualis estélyeket tartanak, amelyeken a »transvestitek« divatos női ruhába öltöznek. Olykor »fekete miséket« is rendeznek, hova felvisznek fiatal »érdekfiúkat«, akik nudo corpore vesznek részt az estélyen. Nemrég történt, hogy egy nagyon előkelő külföldi homosexualis személyiség látogatott el Parisból Budapestre szétnézni. Ennek tiszteletére egyik legelőkelőbb pesti homosexualis úr a magánpalotájában diszkrét jellegű homosexualis estélyt rendezett, melynek lefolyásáról pontosan tájékozva volt — besúgók révén — a rendőrség is. Beavatkozásra természetesen semmi ok nem volt.

Budapesten a homosexualis világban közismert a »kosaras nénik« szerepe. Ezalatt az értendő, hogy a homosexualisok úgynevezett »Schlepperekkel« dolgoznak. Ezek a felhajtók számon tartják az előkelő és jómódú homosexua-

lisokat, akiknek aztán megteszik ajánlataikat mindig, amikor valami »primőr«, friss áru érkezett »piacra«. A »Schlepperek« mindig gondoskodnak — a homosexuális alvilággal való összeköttetések révén — friss anyagról, vagyis fiatal fiukról, akik »jó pénzért« áruba bocsájtják magukat a jómódú, öreg homosexuálisoknak. A fiatal fiúk, akik többnyire tanoncokból (pikolók, liftboyok etc.) kerülnek ki s akik hajlanak a homosexuális csábításoknak, többnyire mindnyájan tudatában vannak tetteknek. Tudják azt, hogy a törvény által tiltott dolog a homosexuális érintkezés. Ők azonban ezt jó »kereseti forrásnak« tekintik, hogyha átengedik magukat homosexuális érintkezésre. Szeretik a nyálkságokat, amiket ajándékba kapnak, szeretik a cukrászdákat, mozikat és a kirándulásokat. Mindezekben, valamint pénzjutalmakban busásan részük lehet öregebb homosexuálisok társaságában.

Budapesten a rendőrségen az igazi, született homosexuálisokat »homo« néven tartják számon, azokat az egyéneket pedig, akik csak érdekből és pénzért üzik, a rubrikában »érdek« néven írják be.

A homosexuálisok jellemzésére karakterisztikus a feminin jelleg, pletykás természetűek, fantasztikus meséket szeretnek feltalálni. Sok közöttük a szószátyár, dicsekvő és megbízhatatlan. Magát mindig magasabbra akarja »feltüntetni«, mint amennyi. Bosszúálló. Kígyót-békát, kiabálnak egymásra Szóval e tekintetben nagyon hasonlítanak a gyengébb nembeli »sorstársaikhoz«.

Féltékenység.

Nagyon jellemző a homosexualisoknak egymásra való »féltékenysége«. Erre vonatkozólag egy érdekes esetet említek fel. Egy hölgyfodrász esete foglalkoztatta nemrégén a hatóságokat. A háborúban mindkét ivarmirigyét ellőtték, majd hadifogságba került és az orosz fogolytáborban homosexualitásra adta magát. Hosszú évek múltán nagynehezen hazakerült Budapestre. Itt homosexualis viszonyt kezdett egy cukrászlegénnyel. Minden pénzét erre a »szerelmére« költötte, tejbevajba fürdette. Ez a »hálátlan« azonban kacérkodott fűvel-fával. Különösen egy sportemberrel, akit a homosexualisok egymásközt »Nero császár«nak neveznek. A hölgyfodrász rettenetesen féltékeny volt erre a »riválisára«. Eleinte névtelen levelekben figyelmeztette őt, hogy a cukrászlegény egy csélcsap ronda »tyúk«, hogy vérbajos, hogy tele van mindenféle »rossz betegségek«, hogy el szokta lopni »tisztelőinek« a pénztárcáját. Mindez azonban nem degustálta »Nero császár«-t. Sőt, annál hevesebben ostromolta a cukrászlegényt, hogy legyen vele »jóba«. A hölgyfodrász eközben borzasztóan gyötrődött. Állandóan figyelte, szemmel tartotta a »barátnőjét«, a cukrászlegényt, leskelődött utána és féltékenységi szcénákat rögtönzött vele. A sok leleskedés után végre sikerült tettenérni a »hűtelent«, amint »Nero császárral« egy találkahelyen együtt voltak. Rájuk törte az ajtót, revolvert rántott s a féltékeny Otelló dühével lövöldözni kezdett. Közben a legérdekesebb dolog

történt. A cukrászlegény ugyanis, aki a bűbajos »Gréta Garbo« névre hallgatott, összekötözött lepedőkön az ablakon keresztül leszökött az uccára s a betört ajtó mögött »Nero császárt« egyedül találták. Tableau.

Zsarolás.

A homosexuális férfinak a házasság csak cégér és lepel, mely mögött annál »fesztelenebbül« áldozhat rendellenes nemi ösztönének. Sok esetben előfordul az is, hogy a férfi gyanútlanul megnősül, többévi házasságot folytat, gyermekei születnek házasságából és egy bizonyos kort elérve, egyszerre kitör belőle a homosexuális nemi érzés. Megváltozik, feleségét elhanyagolja, megveri, goromba hozzá, homosexuális férfiak társaságát keresi, hogy megtalálja közöttük a nemi kielégülést. A nős homosexuálisok élete egész kálvária, mélyen titkolniuk kell állapotukat. Visszatartják magukat, igyekeznek leküzdeni, elnyomni magukban a homosexuális érzést. De időnként mégis kitör belőlük s igazi áldozatai lesznek »perverz« szenvedélyüknek, ők a homosexuális alvilág aranyhalak és prédái. Zsarolják őket az »érdekfiúk«, a »chanteurök«. Indok, ha nem ad nekik pénzt, akkor feljelentik a rendőrségen, ők pedig hagyják is magukat zsarolni, miután félnek a leleplezéstől való szégyen, meghurcoltatás és tönkretétel miatt.

A múlt évben történt Pesten, hogy, egy éjszaka egy idősebb urat két fiatalabb emberrel állítottak elő uccai botrányozásért a főka-

pitányságon. A kihallgatás alkalmával kitudódott, hogy az idősebb úr egy nagyiparos Budapesten. Nős, családja, gyermekei vannak. Az egyik fiatalember a »titkára«. Ez a titulus azonban csak cégér volt a homosexuális barátság zavartalan folytatására. Mint a vallatásnak kiderült, ennek volt a homosexuális alvilágban egy ismerőse, aki nagyon irigykedett rá, hogy ilyen jó álláshoz jutott. S ez az ismerőse zsarolási kísérletet tett a nagyiparos ellen azzal a fenyegetéssel, hogy neki a Kálvin-téren homosexuális ajánlatot tett. Ezt úgy rendezte meg, hogy amikor egy éjjel ez a nagyiparos az uccán ment, mellé szegődött s megfenyegette, hogy adjon neki azonnal 500 pengőt, különben nagy botrányt csap és rendőrt hív, mert »neki tiszteségtelen ajánlatot tett és el akarta csábítani.« Csakugyan botrányt csapott, mire a rendőr az egész társaságot bevitte a főkapitányságra. Itt minden kiderült.

Homosexuális férfi.

21. sz. kóreset.

40 éves, nőtlen, női szabó. Atyját nem ismerte. Még kisfiú korában elvált az apja anyjától, akitől felnőtt korában csak annyit tudott meg, hogy beteges hajlandóságú ember volt, emiatt összeütközésbe került a büntető törvénykönyvvel is és tettenért fajtalankodás miatt fogházbüntetést kellett szenvednie. Anyja idegbajban halt meg 50 éves korában. Két fiú testvére van. Mindkettő agglegény. Nőgyűlölők.

Falun nőtt fel és már kicsi fiú korában szeretett idősebb férfiak társaságában lenni. Főleg azért, hogyha alkalom kínálkozott, megleste őket és nézte a penisüket. Járt a házukhoz, anyjához, aki akkor már elvált asszony volt, egy hatalmas termetű nagybajuszú csendőrőrmester, akivel nagyon szeretett játszani. Különösen szerette, ha az őrmester őt a térdére ültette és »lovagoltatta«. Ez a térdenlovaglás neki a kisfiúnak nagyon jól esett és mindig kívánczolt utána. Mint utóbb visszaemlékszik, kellemes bizsergő, csiklandozó érzést váltott ki benne, a kisfiúban mindig az ilyen térden való lovaglás. Roppant örült azonkívül, midőn alkalom kínálkozott és ő utána lopódzhatott az őrmesternek, amikor az illemhelyre ment és annak genitáliáit nézhette.

Idősebb testvérei, kik közül az egyik kereskedősegéd, a másik lakatosinas volt, tanították meg őt, az alig 11 éves kisfiút az onanizálásra. 13 éves korában már ejaculatio seminis következett be nála. Serdülő fiú korában már gyakrabban onanizált. Folyton, naponta többször is. Mindig tudta, hogy az ártalmas, mégsem tudta abbahagyni az onanizálást soha — a mai napig.

15 éves korában, mint szabóinas együtt lakott — mint ágyrajáró egy tömeglakásban — idősebb munkásokkal. Éjjel, mikor aludtak, oda-lopódzott egyikhez-másikhoz az ágyukhoz, nézte és megfogta penisüket — mint mondja — »saját ösztönéből.«

17 éves korában érintkezett először nővel. Társaival egy tavaszi vasárnap délután elmentek mulatni. Ő nem szívesen táncolt nőkkel, sohasem, de társai biztatták és összeismerkedtek ott egy kackiás idősebb szakácsnéval, akinek úgylátszik ő nagyon megtetszett, mert a nő fizetett neki három krigli sört és két pár virslit tormával. Bár húzódozott a kövér szakácsnőtől, ez azonban különféle ígéretekkel mégis elcsábította és magával vitte. Ez volt az első, szerelmi esete nővel. Nem szívesen emlékszik rá vissza, mért öneki semmi örömet a nővel való nemi érintkezés nem szerzett. Utána lányokhoz egyáltalán nem szívesen járt. Csupán azért kereste mégis néha-néha a nőkkel való érintkezést, hogy elhárítsa magáról a gyanút társai előtt, akik gyanakodtak úgyis rá, hogy őt »csak férfiak« érdekük. Nagy megerőltetésbe került ritkán a nővel való coitus, ami azonban neki semmi kielégülést nem szerzett.

18 éves kora óta epilepsiás rohamai vannak. Havonként egyszer-kétszer. 26 éves korában syphilit szerzett, melyet nem kezeltetett rendszeren.

Mikor felszabadult, mint szabósegéd Pestre jött és alkalmazást kapott egy Váci-uccai előkelő szabóműhelyben. Örült, hogy végre Budapestre kerülhetett és így kiszabadult a kisvárosi környezetből, ahol a kicsinyes viszonyok miatt nem tudott, nem mert, de alkalma sem, kínálkozott, hogy homosexuális hajlandósága szerint élhessen nemi életet. Kisvárosban az emberek ismerik, figyelik egymást és minden kitudódik.

Bajos tehát a homosexuális érintkezés, amit pedig nagyon titokban kell tartani. Mielőtt már felkerült volna a fővárosba, itt-ott hallott és olvasott is róla, hogy Budapesten a homosexuális hajlandóságú férfiak bizonyos helyeken találkoznak, ahol a perverz hajlamú férfiak egymással ismerkedni szoktak. Mikor csak szabad ideje engedte, szívesen járt el Budára egyik-másik gőzfürdőbe, amelyről hallotta, hogy oda homosexuálisok szoktak járni. Égett a vágytól, hogy összejöjjön végre homosexuális férfiakkal, akik nem szégyellik egymástól perverz hajlamukat. Örült és boldog volt, ha a gőzfürdőben megtermett alakú »csendőrőrmesteres« nagy bajuszú férfival ismeretséget köthetett, akiről a jelek szerint sejthette, hogy homosexuális hajlandóságú. Boldog volt, hogyha a vízmedencében az ilyen férfihez »véletlenül« hozzádörgölődhetett vagy a gőzkamra ködös sűrűjében az illetőnek a genitáliáit megérinthette.

Első homosexuális érintkezése Budapesten 20 éves korában történt. Tudvalevő, hogy a homosexuálisok között olyan szoros összeköttetés van, mint a siketnémák között. Bizalmasan közölnek egymással mindent, jeleket adnak és tudják, hogy különösen milyen helyeket favorizálnak, melyeket csapatostul keresnek fel. Így tudta meg, rövid pesti tartózkodása után, hogy az Erzsébet-téren, különösen az esti órákban, sok homosexuális egyén fordul meg. Ő is elment ide sokszor »szétnézni«. Egy holdvilágos téli este, amint az Erzsébet-tér egyik padján

ült, megszólította őt egy prémes bundájú, elegáns, előkelő külsejű úr. Rövid beszélgetés után ez az úr meginvitálta őt a lakására — tekintettel a csikorgó hidegre — egy csésze teára, amit ő, miután a hideg téli éjszakában úgyis fázott, elfogadott. Taxira ültek és az felvitte őket a Várba. Az egyik magánpalota előtt álltak meg. Nem házmester nyitott ajtót. Külön kapukulccsal mentek be. Szeme-szája elállt a pazar pompától, amit a palotában látott. Forró teát ittak, finom szendvicsekkel, aztán pezsgőt is, ami egészen mámorossá tette. Arra emlékszik csupán, hogy az illető előkelő úr heves szerelmi vallomást tett neki, ígért neki szép ajándékokat, új ruhákat, sok pénzt és biztos egzisztenciát, csakhogy legyen a »barátja«. Az illető úr lakásában különböző fiókokból homosexuális jeleket ábrázoló pikáns és perverz képeket vett elő és mutogatott neki. S tulajdonképpen ezekből a képekből — mintegy demonstratív úton — tudta meg ő a különféle homosexuális érintkezési módokat. Az illető úr rábeszélte őt, hogy fellatitot (coitus in os) végezzen neki. Ezt ő meg is tette. Ez volt az első homosexuális érintkezési esete. Ez az ismeretsége mindössze egy hónapig tartott. Mindig előre megbeszélte találkájuk volt ezzel az úrral, valahol a városban. Csak azután mentek fel együttesen az illetővel a palotájába. Az nem mondta meg soha, ő sem kérdezte a nevét, ma sem tudja, hogy ki volt az illető, csak biztos, hogy nagy úr lehetett. úgy gondolja. Mikor ez az ismeretsége abbamaradt, miután

az illető elutazott külföldre, ettől kezdve rendszeresen kötött ismeretségeket homosexuális férfakkal és érintkezett velük rendellenes úton aktív és passzív. Hajlama szerint inkább passzív. A mulier szerepében érezte magát jól és csupán így tudta magát homosexuális lényében egészen odaadni. Mindenféle társadalmi állású férfival — matróztól felfelé arisztokratáig — kötött ismeretséget és folytatott homosexuális érintkezést. Saját társaságából azonban a »női szabóbranche«-ből sohasem választotta meg »homosexuális ismerőseit«. Mindig más társadalmi körből. Éspedig a diszkréció megóvása végett.

Szeretett magára öltetni olykor női ruhát. Esti időben főleg. Aztán az uccára menni és kóborolni. A kisvárosban, ahol fiatal éveiben lakott, volt egy beteges hajlamú szolgabíró, akivel egy kihágási ügyéből kifolyólag ismerkedett meg. Ugyanis egy alkalommal, midőn az uccán női ruhában járt, egy haragosa meglátta és feljelentette. A szolgabíró, akihez a kihágási ügye került, kíváncsian kifaggatta, hogy miért szeret női ruhát viselni? Mire ő bevallotta, hogy »benső kényszer« hatása alatt valami állandóan arra ösztönzi, hogy női ruhát öltjön magára, miután ő »nőnek érzi« magát, ő küzd magában és állandóan akar ellenállni e kényszerképzetnek. Bizonyos időközökben azonban képtelen ellenállni a vágyakozásnak, hogy női ruhát vegyen magára, mert így »érzi« jól magát.

Mikor legelőször Pestre került, nagyon kíváncsi volt, hogy milyenek azok a helyek, ahol a homosexuálisok találkozni és ismerkedni szok-

tak. Azt hallotta már a vidéken a szolgabíró ismerősétől, hogy nagyon jó homosexualis ismerkedési hely a Calvin-téren a W. C (nyilvános illemhely). Egy este, mikor kijött a színházból, utána arrafelé vette útját, kíváncsiságból. Lélegzetviassafojtva, mint a tolvaj az első kiránduláson, közeledett a W. C felé, eltelve kíváncsisággal, hogy vájjon milyen lesz az első homosexualis ismeretsége? Alig néhány lépésnyire volt már, midőn egy borzasztó látvány tanuja lett. Egyszerre csak azt látta, hogy az illemhely vas ajtaja kivágódik, azután magas ívben kirepül onnan és elterül a földön hasra vágódva egy férfi, nyomában pedig felemelkedik a levegőben a kirúgást okozó nagy csizma, majd ennek tulajdonosa, egy szálás, hatalmas rendőr, akinek szitkozódó hangja a megsértett jogrend és a felháborodó közerkölcs nevében frappánsul találó kifejezésekkel kíséri a W. C-ben fajtalankodó homosexualis egyént. Ízelítőnek nem éppen biztató volt reá nézve, hogy Pesten a homosexualis ismeretségek olyan simán és minden feltűnés és zökkenés nélkül »bonyolódnának le«. Ez a látvány kissé lehűtötte fantáziáját és elvette kedvét, legalább egyelőre, hogy homosexualis ismeretséget keressen nyilvános helyen.

Mikor kitört a háború, ő is bevonult katonának. Nemsokára frontra került, ahol orosz hadifogságba jutott. A fogolytáborban, ahol egyébként a hadifoglyok nagy része főleg ezért szenvedett, mert hosszú hónapokon, éveken át nőnek még csak színét sem láthatták és így meg voltak fosztva annak lehetőségétől, hogy

normális heterosexuális nemi életet folytassanak, ő aránylag jól érezte magát. De csak azért, mert ő, mint tapasztalt homosexuális, kedvezőnek találta a talajt, hogy nagy választéka legyen fogolytársai közül, akik kényszerült sexualis önmegtartóztatásban éltek, agyononanzálták magukat és elkeseredésükben — más nemi izgalmakat és sexualis kielégülést remélve és keresve — engedtek a homosexuális csábításoknak.

Hadifogságból hazakerülve, sok viszontagság után jutott haza Budapestre, ahol újból folytatta a homosexuális érintkezéseket. Most már, miután évek folyamán nagy rutint szerzett a homosexuális érintkezésben, határozott fellépéssel és csalhatatlan biztos szemmel válogatta ki magának a homosexuális hajlamú férfiakat, uccán, társaságban, színházban, restaurantokban, üzleti érintkezésben, egyszóval mindenütt, ahol csak megfordult.

Érdekes, hogy csak meglelt korú, komoly férfiak érdekelték főleg. A fiatal sihedereket kerülte. Csak 40 évnél idősebb férfi jöhetett számításba, aki iránt homosexuális vonzalmat érzett. »Zsánere« csak az olyan férfi volt mindig, aki megtermett, jól fejlett, magas férfi és tömött, hosszú bajusza van. »Tejfeles szájú«, beretvált képű férfi nem tud neki »imponálni« s nem bír vonzóerővel reá, aki magát a homosexuális érintkezésben mindig »nőnek« érzi. Fiatal fiúkkal sohasem »kezdt ki«, mert éretlen tacsókóknak tartja őket. A férfinak imponálni kell tudni az ő szemében. Férfias külső, érces csengésű, parancsoló hang, ellentmondást nem tűrő természet, energikus fellépés, egyszóval talpig férfi. A felső

korhatára a férfinak, akivel homosexualisan érintkezett, 60 év volt.

A homosexualis találkákra nézve azt adja elő, hogy a legkülönbözőbb helyeken szokta lebonyolítani homosexualis ügyeit. Garni szállókban, bérelt szobákban, alkalmi garzon-lakásokban, bizonyos találkahelyeken. Sokszor csinálnak a »partnerrel« kirándulást a budai hegyekbe. Nagyon kedveli a budai gőzfürdők »gőzkamráit«. A nyári hónapokban nagyon szereti az evezést, kirándulni a Dunán, a Szúnyog-szigetre, a Szentendrei szigetre, a Római strandfürdőre, ahol kabinja van és szereti a nyári éjszakákat ott tölteni a partnerrel kettesben. A feszülő izmú, ki sportolt testű evezősök nagyon tetszenek neki. Mint a virágkiállításon, a szakértelemmel bíró kertész, szemléli a szép virágokat, olyan szakértő, biztos szemmel mustrálja ő nyáron a dunai strandfürdőket, az izmos testű dunai evezősöket. Boldog, mikor az ő fixírozó tekintetét felfogja és viszonozza egy neki megtetszett homosexualis hajlamú férfi. A homosexualisok mindenütt felfedezik és megismerik egymást a »szemek villanásából«. Aki homosexualis, az »állja és viszonozza« a feléje küldött, utána vágyakozó »homosexualis tekintetét«. A homosexualis érintkezésben ő mindig »a nő« szerepét szereti játszani. Nőnek »érzi magát«, a férfi partnerével szemben. Kellemes kielégülés és boldog érzés számára, midőn a neki tetsző férfinak egész valójában »odaadhatja« magát. Legjobban szereti, ha a férfinak ő »coitus in os«-t végezhet. Sokszor úgy történik köztük a homosexualis érintkezés,

hogy kölcsönösen onanizálnak egymásnak, vagy pedig kölcsönös fellatitot végeznek.

Homosexualis érintkezéseinek száma az alkalomtól és a partnertől függ. Igen erős a libidója és ha megfelelő compagnont talál, naponta végezhet velük homosexualis érintkezést. Eddigi életét eléggé változatosnak, izgalmasnak, kellemesnek, sőt boldognak mondhatja. A nagy gazdasági válság, mely a háború óta évről-évre katasztrofálisabb, az ő életét is felforgatta és egzisztenciáját megrendítette. A nagy divatszalon Budapesten, melyben ő vezető pozícióval bírt, fizetésképtelenségbe ment. Elhelyezkedni megfelelően a fővárosban nem tud. Szeretné magát etablirozni. Ehhez azonban ma rettenetes viszonyok vannak. Pénzhez jutni nem képes. Legfeljebb házasság útján. Borzalom tölti el ugyan a gondolatra, hogy megházasodjon, mégis elhátározta magát erre legutóbb. Megismert Pesten egy vidéki gazdag szállodásnét, aki belészeretett és aki formálisan megkérte az ő »kezét«, hogy vegye el feleségül. Ehhez azonban az is kell, hogy költözzön el Pestről vidékre egy kis városba. Anyagi helyzete készteti erre a »rettenetes« lépésre. Másrészt pedig már meg is unta Pesten ezt az izgalomokkal teljes homosexualis életet. Ehhez hozzájárul az is, hogy már nagyon ismerik őt Pesten a homosexualisok. Sok futó kalandban volt része. Legutóbb pedig egy botrányos kalandja volt.

Egy este elegáns női ruhába öltözve elment a Royal Apollóba, egy hangosfilmet megnézni. Mögötte a nézőtéren két elegáns

idősebb férfi ült, akik bizonyára idegenek voltak, mert németül beszélgettek. Úgy látszik, megtetszett nekik, akik benne egy »feurige Ungarin« sejtettek és »kikezdtek« vele. Ő belement a »játékba«. Előadás után ezek meghívták őt a társaságukba egy kis mulatságra és elmentek egy elegáns éjszakai lokálba, páholyba. Itt egyik pezsgős üveg után a másikat bonttatták a külföldiek, akik közül különösen az egyik tüzesen ostromolta, aki német gyárosnak mondta magát. Ez valósággal szerelemre lobbant iránta és fényes ígéretekkel csábította, hogy menjen vele külföldre és amit szeme-szája kivan, mindennel ellátja. Óriási számlát csináltak. Hajnal felé távoztak. A Hungária-szállóba, ahol az idegenek laktak, nem akart velük menni. Ehhez már nem volt bátorsága. Ellenben a két férfinak azt mondta, hogy ő tud egy diszkrét helyet, ahova elmehetnek. El is vezette őket egy találkahelyre. Itt azonban nagy botrányt tört ki. Ő ugyanis abban a hitben volt, hogy az idegenek »tisztában vannak« azzal, hogy ő nem nő, hanem csak transvestit-homosexualis férfi. De ép ez volt a baj. A külföldiek őt nőnek hitték és bepezsgőzött, illuminált állapotban még hevesebben udvaroltak neki, mint nőnek. Mikor azonban a hotel-szobában vetközni kezdtek és ő lerakta magáról a női ruhákat és így nyilvánvalóvá lett a külföldiek előtt, hogy ő nem nő, hanem csak »egy ronda« férfi, nagy botrányt csaptak és meg akarták verni. Ő jajveszékelní kezdett, a portás rendőrt hozott, az egész társaságot bekísérték a hajnali szürkületben a főkapitányságra. Itt leigazoltatták, megindították ellene a kihágási eljárást és beve-

zették a homosexualisok kataszterébe, ami Budapesten néhány éve van bevezetve, hogy a homosexualisokat a rendőrség összeírja és nyilvántartja név, fotográfia és pontos személyi adatok szerint. Szóval nagyon puszkaporos lett már a levegő számára Budapesten. Érzi, hogy jobb lesz angolosan eltávozni a fővárosból falura, hogy itt Pesten legalább egy időre elfelejtsék, ő pedig belekóstoljon a házaseslet »borzalmaiba«. Mert a házaseslet egy homosexualis számára nemcsak a teljes renegátságot jelenti, de — saját szavai szerint — a borzalmak lavináját is.

Homosexualis nők.

Lesbosi szerelem, *Ámor lesbieus*, *sapphismus*, *lesbismus* alatt értendő a nőknek egymás közötti szerelme és egymással való nemi kielégülése »*lambendo genitalia*«.

Tribadismus alatt értendő nőknek egymás közötti sexualis érintkezése, »*fricando genitalia ponendo corpus ad corpus alterae feminas*«.

A női homosexualitas olyan régi mint az emberiség története.

Az új testamentumban már *Pál apostol I. fejezete* beszél: »az asszonyokról, akik testüket egymásközti nemi érintkezésben megbecstelenítették«.

Továbbá szól: »az asszonyokról, akik a természetes nemi életet felcserélték a természetellenes perverz nemi étellel«.

Az ókorban, a legrégebb történelmi időben, az első homosexualis nő *Sapphő*, a költőnő volt, aki Lesbos szigetén élt. Róla nevezik a női homosexualitást »lesbosi-szerelemnek«. *Sappho*, görög költőnő Kr. e. 627—570 élt, Lesbos szigetén körül volt véve fiatal lányok seregétől, akik tanítványai és rajongó imádói voltak. Ezekkel való sexualis kielégülése »*cum lingua*« történt.

A nőknek egymás közötti szerelme el volt

terjedve már az ókorban, mint »lesbosi szerelem« A görögöknél az ilyen nőket »*Tribades*«-nek nevezték. A régi rómaiaknál »*Frictrix*« volt a neve. Különösen a régi Róma »sexualis hyperkultúrájában« virágzott.

A római birodalom hanyatlása idején nagyon elterjedt a római nők között a homosexualitás, mint »*Amor lesbicus*«. Martialis, Juvenalis koruk homosexualis nőiről sokat írtak. Leírták a lupanarokat, melyekben kizárólag nők nőkkel szerelmeskedtek. Dúsgazdag, előkelő római patricius nők jártak ilyen nyilvános házakba hetérákhoz és ott homosexualis fajtalankodást űztek. Éppen úgy, mint ez manapság Parisban, Berlinben történik.

Felemlítendő a történelmi időkben a híres nők közül, akik a lesbosi szerelem hívei voltak: ***Semiramis, Erzsébet angol királyné. II. Katalin cárnőről*** fel van jegyezve, hogy számtalan férfi szeretőjénél csak asszonyi szeretői voltak számosabbak.

A sapphói szerelem fennmaradt az ókorból a mai napig. El van terjedve a nők között az egész világon. Keleten az araboknál, perzsáknál nagyon kultiválták. A török háremekben a háremhölgyek között nagyon el volt terjedve. Ezek a háremek voltak az igazi fészkei és legalkalmasabb helyei a nők közötti homosexualis érintkezéseknek. Indiában a maharadzsa háremeiben virágzik ez még ma is. Az örmény, török, görög nők között nagyon el van terjedve.

A régi indusok is ismerték a lesbismust. Indiában ma is nagyon el van terjedve a nők között a lesbosi szerelem »auparishtaka« néven.

Sapphói szerelem különösen virágzik olyan helyeken, ahol sok nő él együtt, mint háremek, fogházak, női javító intézetek, leánynevelő internátusok. Nemi élethez szokott nők, ha fogásba kerülnek, könnyen hajlanak a lesbosi szerelemre.

R homosexualis nő és férfi közötti különbség.

A homosexualitas a nők között, a mai modern időkben épúgy el van terjedve, mint a férfiaknál. Nőknél azonban kisebb számban kerül orvosi megfigyelés alá. Ennek oka főleg az, hogy a nők rendszerint sokkal később ébrednek arra a tudatra, hogy perverz nemi érzésűek. A homosexualis férfiak már korán tudatában vannak perverz állapotuknak. A nők legfeljebb csak férjhezmenetelük után, midőn már esetleg hosszabb ideig éltek házasságot, míg a homosexualis férfi a nővel szemben impotenciát érez, a homosexualis nő perverz nemi érzése dacára, képes a férfival a fizikai coitus mechanikus keresztülvitelére. Csupán csak azt érzi, hogy a férfival való érintkezés neki semmi örömet és kielégülést nem okoz s ép ezért annak kivitele iránt ellen-szenvet, sőt sokszor undort érez. Az ilyen nők legtöbbször csak azt érzi, hogy ő »frigida natura«. Érzi, hogy nemi életében valami szokatlan, különös vonás van, ami különbözik a normális nemi érzésű asszonyétól, de nincs tudatában annak, hogy ő tulajdonképpen homosexualis.

Homosexualis vonások kislányoknál.

A nőknél a homosexualis vonások már a gyermekkorban kiütkeznek. Mindig gyanús és később kibontakozó homosexualis tulajdonságra jellemző, midőn a kisleányok csak a fiús játékokat kedvelik, tornászás, vívás, birkózás, futballozás. Különösen szeretnek játszani katonásdit, háborút, valamint lovat hajtani. Szeretik a fiús öltözködést és viselkedést. A nemi ébredés után, amidőn a nemi ösztön differenciálódása náluk bekövetkezik, az igazi homosexualitás is kibontakozik a nőkben. Természetesen a fiús viselkedésű kisleányokból nem feltétlenül alakul ki pubertáskor az igazi homosexualis érzés, s nem mindegyikből fejlődik ki »harcias amazon«, a homosexualis nő típusa. Azonban tény, hogy a gyermekkori tulajdonságok és sajátosságok, rendszerint előre vetik árnyékukat a női homosexualitás kifejlődésére.

Leányoknál a pubertas-évek különösen fontos szerepet játszanak a leányiskolákban, internátusokban, penzionátusokban, ahol tömegesen együttlaknak a fiatalok, egymást könnyen megronthatják és megfertőzhetik. E helyek melegek lehetnek az onanizálás és a homosexualis perverzítások kifejlődésének és gyakorlásának. Különösen az angol internátus-rendszer a »public schools«-ban, ahol tömegesen együttélnek idősebb lányok fiatalabb lányokkal, egymással összebarátkoznak, s az idősebbek rendszerint felvilágosítják, elcsábítják a fiatalokat, egymásnak kölcsö-

nősen masturbálnak s egymással »szerelmi viszonyt« kezdenek.

A homosexualitás kifejlődése és különféle típusa — nőknél.

A homosexualis hajlam, miként a férfivel, akként a nővel is veleszületett. Tulajdonképpen petefészekfejlődési hiba. A homosexualitás kibontakozásában és kifejlődésében szerepet játszanak különféle tényezők, de a homosexualitás kifejlődésére a nőknél is mindig fel kell tételeznünk a vele született diszpozíciót.

Hypersexualitásnál, amidőn egyébként sincs meg az illető nőknél a nemi élet folytatására, a sexualis feszültség levezetésére az alkalom és lehetőség, sokszor fordulnak a nők a homosexualis érintkezési módhoz. Leányinternátusban élő fiatal leányok perverz sexualis érzésű idősebb társnőik csábításának gyakran esnek áldozatul. Előkelő családok fiatal leányai, akiket mint üveg-házi növényeket őriznek a férfiak csábításától, közben titokban homosexualis guvernantok vagy szobalányok megronthatnak. Női fogházak lakói között nagyon el van terjedve a homosexualis érintkezési mód.

Prostituált nők, kokottok, akik rendszerint már el vannak telve a perverz és impotens férfakkal való különféle nemi érintkezési formáktól, a tőlük való undor és utálat miatt sokszor mintegy elmenekülnek a saját nembeliekkel s nekik szimpatikus nőkkal való szerelmeskedés-

hez. Igaz ugyan, hogy ezek aztán csupán pseudo-homosexualis aktusok s többnyire üzleti érdek a hátterük.

Impotens férfiak feleségei, akik a coitus próbálkozásokban hosszú időn át legfeljebb csupán félizgalomba jutnak, de férjükkel ki nem elégülnek s evégből gyakran onanizálják magukat, lassanként ellenszenv és utálat alakul ki bennük a férfival való normális nemi érintkezés iránt. Ha megvan bennük egyébként is születésileg a diszpozíció a perverz nemi érzésre és megfelelő alkalom is kínálkozik a csábításra, szívesen hajlanak és menekülnek a homosexualis érintkezési módokhoz. Veleszületett homosexualis hajlam mellett így alakulhat ki bennük a homosexualis perverzió. Tehát szerzett homoszesualitusról tulajdonképpen csak ilyen esetekben lehet szó.

A női homosexualisoknál az átmeneti formák hosszú, változatos skálája fordulhat elő. Egyik fejlődési formája a »viraginitas«, amidőn a nő előszeretettel keresi a férfias foglalkozást, férfias sportokat űz, lovagol, autót vezet és külső megjelenésében a férfias öltözködést utánozza. A női foglalkozást pedig nem szereti. Neki magának a nő iránt van meg sexualis hajlama és a feminin nő az ideálja,

A homosexualis nő egy másik típusa a »gynandria«, amidőn a nők már külső megjelenésükben is határozott férfiasságot árulnak el. Vastag, mély hangjuk van, arcvonásaik kemények, férfiasak. Csontfejlődésük, csípőjük, járásuk, tartásuk férfias. Egyszóval az ilyen nők gondolkodásban, érzésben, viselkedésben, csele-

kedetekben határozottan férfiasak s a nőből — mondhatni — csupán a »nemi szervek vannak meg. Ellenben érzésben, gondolkodásban, szokásokban egészen férfiasak.

Az »amazon typusu« homosexualis nők harciasak, agresszívek s rendszerint az összes női mozgalmak lelkes szószólói. Az ilyen nőknél nagyon határozott formában ki van fejezve az ellenszenv a férfiak iránt és még csak szó sem lehet a velük való nemi életről, míg az előző formánál, a »viraginitasnál«, még átengedhetik a nők magukat a férfival való heterosexuális nemi érintkezésekre. Ezekben azonban nem sok öröme van egyik félnek sem.

A homosexualis nők külseje és viselkedése.

A homosexualis nő — az »urnind« — fizionómiája következő:

Férfias typus. Kemény, arcvonások. Arcuk sokszor szőrös, bajusz és szakáll nyomaival. Alakjuk, combfejlődésük férfias, csípőjük keskeny, járásuk, tartásuk férfias. Hangjuk érdes, vastag, mély, gégealkatuk férfiéhoz hasonló.

Fiatal lányok előszeretete a club-élet iránt, ahol egymás közt intimen érintkezhetnek, mindig gyanús homosexualis érzésre. Előszeretetik a férfias öltözködés iránt az úgynevezett »transvestitizmus«.

A homosexualis nők öltözködésére karakterisztikus a férfias szabású ruha, zakó, ing, slipsz, férfikalap, olykor mellény, nadrág, zsakett. Kimennek így az uccára is. Ezek az úgynevezett transvestit nők. Berlinben a »Polizeiprasidium«

külön engedélyt szokott adni transvestit nőknek és férfiaknak egyaránt ellenkező nembeli ruha-viselésre, akik ezen állapotukat igazolják az »Institut für Sexualwissenschaft« orvosi bizonyítványával.

A homosexualis nők szenvedélyes, erős dohányosok. Bálokon, táncestélyeken, restaurantokban csak egymással szórakoznak.

Homosexualis nők álmai jellemzőek. Tudniillik az álmok iránya a homosexualis hajlamú nőknél nők felé hajlik. Úgyszintén gyakori a homosexualis nők álmai közt olyanok is, amelyek sexualis merényleteket és szerelmeskedéseket tartalmaznak asszonyokkal kapcsolatosan.

Ismertető-jelként egymás felismerésére, a homosexualis nők, különös jeleket használnak, melyek között legjellemzőbb a »*moventes linguas*«. Jellegzetes a viselkedésük, arrogáns a fellépésük és kihívó a tekintetük.

Garnier leírása szerint ekként karakterizálható a »*lesbosi nő*«:

»Biztos, férfias fellépés, lovagias, gavalléros viselkedés, határozottság, éles ész. A házasságot, mint olyant, megvetik. Vonakodnak, hogy alávéssék magukat a férfi akaratának. Ha oda is adják magukat olykor-olykor egy férfinak, ezt csak változatosság okából teszik, de egyáltalán közömbösek, úgy e férfi iránt, mint a többi férfiakkal szemben. Sem élvezetük, sem kielégülésük nincs a férfival való szerelemben. Az ilyen nők a férfiakban mindig csak a hibát keresik, hogy kritizálhassák, vagy csak kinevezzék őket. Egy férfi se tetszik nekik, örökké válogatnak«.

A tribad nők jellemző tulajdonságai.

A homosexualis karakter a tribadoknál erősebben van kifejezve, mint a lesbosi szerelemben. Az utóbbiak többnyire bisexualisak és így heterosexuales nemi érintkezésre is hajlamosak. A tribad-nők fantáziáját azonban a férfi egyáltalán nem izgatja. Ellenségei a házasságnak. Férfival való szerelmeskedésre egyáltalán nem kaphatók. Valósággal gyűlölik ezt, lelkes hívei és vezetői minden női emancipáció-mozgalomnak.

A tribad-nők »androgyn«-typusúak. Másként »Mann-Weib«-nek nevezik s az ilyen nőre jellemző tulajdonságok:

Férfias alak, járás és viselkedés. Kemény arcvonások, mellük kicsi, fejlődésben visszamaradt, arcukon szakállhoz hasonló szőrzet. Nagyon szeretik a férfias foglalkozásokat, szórakozásokat, úsznak, eveznek, vívnek, tornáznak, lovagolnak. Mindezek a tulajdonságok kifejezett tribadismusnál találhatók meg.

Homosexualis nők érintkezési módjai.

Legegyszerűbb ezek között a masturbacio útján és pedig kölcsönösen:

»*Frictio mutua vulvae digitum indicem in vaginam immittens et fricans*«.

Sokszor használnak penis-imitációk úgynevezett »phallusok«, újabban »Godmiché« néven,

ami: »gaude mihi« latin szóból származik és azt jelenti: »örülj nekem«. Az ilyen »Godmiché« teljesen penis-utánzattal bír scrotummal, gummiból készítve. Lehet megtöltve belseje valamilyen meleg folyadékkal, többnyire tejjel. Ezt az eszközt a nők használják többnyire masturbálásra. Az orgasmus pillanatában egy rugószerkezet megnyomására a meleg folyadék, miként a sperma az ejaculacio pillanatában, befecskendeződik a vaginába.

Van phallus, melynek utánzata nagyságban teljesen hasonló a penishez, amely egy készülékkel felcsatolható az egyik nőnek, aki a másik homosexualis nővel, aként érintkezik, mint férfi a nővel, vagyis »coitus in vaginam«. A mesterséges penist, a phallust már az ókorban használták a nők mesterséges önkielégülésre is. Az ókori phallus a modern franciáknál a »Godmiché« nevet kapta. Az olaszoknál »passatempo« a neve. Az angoloknál »dildo«.

A lesbosi nők az ókorban elefántcsontból, vagy aranyból készült mesterséges peniseket használtak a perverz nemi kielégülésekre.

Aristophanes említ egy bőrből készült mesterséges penist. »Olisbos«-nak nevezték. Az ókori nők a legnagyobb voluptas okozójának tartották ezt az eszközt.

Az ókori időktől kezdve napjainkig, a legprimitívebbtől kezdve a legraffináltabb eszközöket használták a nők a masturbálásra és rendellenes nemi érintkezésekre. Az egész világon el volt és el van terjedve ma is a nők között, legnagyobb tökélyre vitték, különösen a japán nők. Előkelő nőktől kezdve le a prostituált nőig,

hódolnak a nők a mesterséges módon való nemi kielégülésnek s e célra szolgáló különféle, egészen fantasztikus izgató eszközöket használnak. Különösen a modern kor hölgyei is.

A női homosexuálisok jórésznél, akik félnek perverz állapotuk leleplezésétől, megelégszenek társnőikkel való kedveskedéssel, öleléssel, csókolódzással és így magukat felizgatva, otthon üznek masturbációt különféle eszközökkel. Női homosexuálisoknál a dédelgetés, kedveskedés, rajongó szerelmi vallomások rendszerint az első lépést jelentik az egyidejű masturbációval együtt a homosexuális szerelem felé. Az ilyen nő, ha talál egy hasonérsű megértő nőt, úgy ezzel rövidesen kifejlődik az *intim barátnői viszonya* kölcsönös masturbációval.

A nők egyrésze, akik fokozott nemi ösztönnel bírnak, akik hajszolják a nemi kielégüléseket, melyeket azonban a férfival való coitusban nem találnak meg, szinte már telítve vannak a sexualis izgalommal és változatosságot keresnek, valami mást és újat s ezért sokszor csupán kíváncsiságokból is adják magukat homosexuális perverzításokra női személyekkel.

A lesbosi szerelem a női homosexuális perverzióban már egy magasabb fejlődési fokot jelent.

A lesbosi szerelemben az érintkezés »*lambendo genitalia alterae feminae per linguaam*« történik, olykor mindkét nő részéről kölcsönösen. A lesbosi szerelemben tehát az aktus két nő között történik, akik egymással intim barátnői viszonyban élnek. A két nő közül az aktív résztvevő neve »*femina lambens*«, vagy »*fellatrix*«.

Az egész aktus neve pedig »cunnilingus« vagy »cunnilinctio«. Sokszor egymásnak felváltva és kölcsönösen végzik a cunnilingust.

Tribadismus alatt értendő a nők sexualis kielégülésének az a formája, amidőn a női személyek egymás között *vfricando genitalia, vulvam vel femora ad alteram vulvam* érintkeznek. Tribadiánál tehát karakterisztikus a »*frictio genitalium feminamm mutua sirte manustupratione*«.

Tribadiánál tehát a *coitus módja* a genitáliákra vonatkozó dörzsölésekben, frictiókban nyilvánul meg. A tribadismus művelői, szerelmes párocskák, rendszerint mindig ugyanazon a módon érintkeznek sexualisan egymással.

Raffinált kéjencnők, akik születésileg is erotikus lények és fejlett clitorissal bírnak, melynek hossza 8—10 cm. is lehet, ez lehetővé teszi számukra:

»*eo modo, ut una femina vei puella clitoridem permagnam in alteram vaginám immittat vel immittere experiatar*«.

Vagyis a férfinak nővel való normális coitus módjára is érintkezhetnek a nők egymással és végezhetnek »*coitus naturálist*«. Ilyen esetekben a normális coitushoz hasonló orgasmus következik be a nőnél és pedig nagyfokú clitorisizgalom, Bartolin-mirigyek váladéka, uterus reflex, Kristeller-féle nyák kipurítás. Szóval valósággal »*Vaginorrhoea libidonosa*« kiváltása következik be.

Igazi tribad-nők úgy viselkednek »barátnőikkel« szemben, mint a szerelmes férfi a nőjével.

Mély érzésűek. Ápolják a szerelmüket. Megve-
tik a férfiakat. Rettenetesen féltékenyek. Hogyha
a barátnő a másik nőre csak odanevet, gyorsan
kirobbannak közöttük a szerelmi féltékenységi
scenák, sőt verekedések is.

A tribad-nők egyéb érintkezési módjai:

1. *Genitalia lambere.*

2. *Puella genitalia sua lambat.*

2. *Una digitum indicem vei duo digita in va-
ginám alterae immittat et commoveat (tam diu,
dum orgasmus appareat) usque ad ejaculationem.*

Lesbismus többnyire a tribadismus kezdete.
Két homosexuális érzelmű nő könnyen megismeri
egymást és hamar összebarátkoznak. Találkák.
Cukrászda. Kávéház. Színház. Koncertek. A ba-
rátkozás mind intimebb lesz köztük. Ölelkezés,
csók, kirándulások kettesben. Együtt fürödnek.
Együtt alusznak. Kölcsönös onanizálás. Az át-
menet folytatódás a sapphismusba.

Sapphismusnál jellemző a »*lambere lingua ge-
nitalia alterae feminae*«. Továbbá »*per friciones
vulvam ad vulvam vei femora ad vulvam*«.

A tribadok szeretnek úgy öltözködni, mint
az ikrek. Parisban »*petites soe*«-nek nevezik
őket. A kis virágáros leányok többnyire ilyenek.
A rendez-vous-heiyeken könnyű a felismerésük,
melyre jellemző »*un mouvement rapid de la
langue et des levres*«.

»*Frictio clitoridis per linguam*« Parisban a
női prostitúcióban egy ismert és kedvelt érint-
kezési forma a homosexuális nők között. Külö-
nösen a passzív félnek okoz ez nagy voluptast
és orgasmust. (Tudvalevően a clitorisban vannak

a nerv. pudendi idegvégkészülékei, a Krause-féle kéjtestecskék. A nőnél a clitoris vértelt-sége vált ki nemi izgalmat, erekciót, ejaculációt, orgasmust).

Éveken át folytatott homosexualis manipulációk a nőknél a clitoris hypertrophiáját okozhatják. Olykor a clitoris penis nagyságúra is kifejlődhet, ami lehetővé teszi a nőnek esetleg még a coitust is egy másik nővel.

A lesbismus mintegy előfutárja a clitoris coitusnak.

Megnagyobbodott clitorist feltételezve, tehát clitoris coitus is lehetséges, amidőn: *wna femina clitoridem in vaginam vel in os alterae immittit*«.

Ez azonban csupán abnormálisan meghosszabbodott clitorissal lehetséges.

A clitoris, normális körülmények között, leányoknál jóval fejletlenebb és kisebb, mint aszszonyoknál, akik már tartós nemi életet folytatnak és így sokkal fejlettebb és nagyobb clitorissal bírnak. A clitoris tudvalevően a penishez hasonló szerv, két szivacsos testből áll, mely a vérrel való megtelés után kétszeresére nagyobbodik. Normális nagysága 1—2 cm. szokott lenni és errigált állapotban 3—4 cm.-re megnagyobbodik. Vannak nők, kiknek egyébként is abnormálisan fejlett nagy clitorisuk van, mely errigált állapotban 6—8 cm. hosszúságot is elérhet. Ilyen esetekben, mint az tribadismusnál előfordul, clitoris cohabitacio könnyen keresztülvihető, úgyszintén clitoris fellatio is (clitoris immissio in os). Hogy egyáltalán lehetséges-e olyan nagyfokú

clitoris hypertrophia, az orvosi megfigyelések erről tanúskodnak. Egy 16 éves fiatal lánynál, aki már ötéves korától fogva onanizált, 5 cm. hosszú clitorist állapított meg az orvosi vizsgálat, in statu erectionis ez 10 cm. hosszúságra nagyobbodott meg. Ilyen hosszúságú clitorissal már fizikailag is keresztülvihető a nők közötti homosexualis coitus (olykor még a férfi penise sem hosszabb).

Veleszületett óriási clitoris megnagyobbodásokat figyelhetünk meg keleten, a délszaki országok nőinél. Abesszíniában a nőknek a clitorisa annyira megnagyobbodott lehet, hogy még a házasesetben való nemi aktusok keresztülvitelét is megakadályozhatja, miért is sok esetben operatív úton kell kimetszeni vagy megkisebbiteni. De Európában is szláv- és latinfajú népek nőinél, sokszor találhatunk igen fejlett, feltűnő nagyra megnőtt clitorisokat. Germán nőknél szintén elég gyakori.

A clitoris megnagyobbodását egyes népeknél mesterséges úton idézik elő. Az asszonyok 8 Nyassza-tó vidékén, úgyszintén a Karolina-szigeteken már a kisleányok clitorisát impotens öregek által éveken át dörzsölik »cum lingua lambitur«. Sokszor még nagy hangyákkal is megcsípetik, maralják a clitorist, hogy a szisztematikus izgatásokkal fejlesszék és nagyobbítsák a leányok clitorisát, amely sokszor ujjnyi hosszúságra megnő.

Prostituáltknál, kokottoknál, intenzív nemi életet élő nőknél a clitoris rendszeren megnagyobbodott, ami különösen alkalmassá teszi a nőt »fellatorismus clitoridis« keresztülvitelére, ami

vagy »lambitus clitoridis« vagy pedig »clitoris coitus in os«.

Hypertrophizált, megnagyobbodott, erősen fejlett elitoris az illető nőnek roppant nagy hirt és megbecsülést jelent Parisban a prostituált nők között, valamint az előkelő világ lesbosi női között. Rendkívül keresett és nagyon megfizetett »cikk« éppen unicum számba menő rendkívüli ritkaságánál fogva egy ilyen fejlett clitorisu nő.

A lesbosi szerelem kivitelének gyakorisága nagyfokú lehet. Olykor naponta többször is. Azonban bármilyen gyakran is történjen az, a sapphoi szerelemben egyik félnek sincs meg a teljes nemi kielégülése. A passzív félnél még sokkal inkább meg van a fizikai kielégülés. Azonban az aktív félnél csupán psychés kielégülésről van szó. A lesbosi szerelmi viszonyok a nők között éppen ezért nem szoktak sokáig tartani. Sőt, csak rövid ideig. A gyakori változatokat keresik.

A lesbosi szerelemben tevékeny nők minden fantáziát meghaladó vad orgiákat rendezhetnek a legnagyobb változatú abnormitások és perversitásokkal. Közülök az egyik a tanítómester, aki járatos az összes »sexuális különlegességekben«.

Momglia professzor említ egy esetet egy fiatal lányról, aki kilencéves korában már masturbált, majd aztán korán átesett a sexuális fajtalankodások egész láncolatán, mint lesbosi szerelem, tribadismus, kölcsönös onanizálások s végül sodornia egy doggal.

A lesbosi szerelemben résztvevő egyik nő normális nemi érintkezéseket folytathat férfival

is. Ez a fél a biszexuális és rendszerint a férjes asszony. *Az ilyen nők azonban mindig boldogtalan házaseletet élnek férjükkel, éppen azért, mert születésüknél fogva hajlamosak a homosexualitásra* s amennyiben erre megtalálják a partnerüket, híveivé szegődnek a lesbosi szerelemnek. Normális nemi érzésű nő azonban, — vagyis veleszületett terheltség nélkül —, ritkán adja magát boldogtalan házassága miatt homosexualitásra, inkább egy másik férfival való heterosexuális érintkezésre.

A lesbosi szerelem előlépcsője lehet a sodomiának. *Sodomiának nevezzük, midőn a nő nemi kielégülése animál aktiü részvételével történik.* Lesbosi szerelemre hajlamos nők között sokszor szolgál nemi kielégülésre canis. Rendszerint kis ölebeket tanítanak ki a nők erre a célra, »*genitalia lambere usque ad orgasmus cum ejaculatione*«. Az ilyen aktusokban a genitáliák külső lambitusa vált ki a nőknél sexualis izgalmat, melyet az illető sokkal intenzívebbnek érez és kellemesebbnek talál, mint más utón való nemi kielégülést. Az ilyen esetben a nő részéről mindenestre feltételezhető bizonyos fokú »lelkihajlam« az állatok, főleg canis iránt.

Sokan emlékezhetnek még arra az esetre, mely néhány évtizeddel ezelőtt történt Budapesten egy arisztokrata társaságbeli hölgygel, aki egy majmot használt fel sodomia céljaira s ennek nagyon tragikus következményei lettek. Egy ilyen alkalommal a majom összeharapta genitáliáit s a nő belehalt a következményekbe.

A sapphismus nemcsak a prostituált nők kö-

zött van nagyon elterjedve, hanem az arisztokrata nők között is nagyon divatos, különösen Párisban. Párisban a neve »*le plaisir saphique*«.

Olykor a sapphismus átterjed a flagelláció területére, sőt sok esetben a nők közötti homoszexuális érintkezés csupán flagellálásban nyilvánul meg.

Berlinben az »Institut für Sexualwissenschaft«-ban vizsgáltam egy homoszexuális francia táncosnőt. Több liaisonja volt 17—18 éves leányokkal. Hotelszobákban találkozik velük. Mindegyiket flagellálja. Azok őt megfizetik és kitartják, szenvedélyesen szeretik és örülten féltékenyek rá. Ez a nő állandóan férfiruhában jár és kifejezetten »transvestit«.

Medici Katalinról fel van jegyezve, hogy szép udvarhölgyei közül, akik »tetszetek« neki, sajátkezűleg flagellálta.

A homoszexuális nőknél azt lehet mondani, hogy a libidó szexuális rendszerint periodikus. Ez akként értendő, hogy a perverz nemi vágy a menstruáció idején sokkal élénkebb és fokozottabb náluk, máskor pedig inkább csökkent.

A homoszexuális nők nemi érintkezésének gyakoriságáról szólva, az a nemi ösztön erősségétől függ. A homoszexuális nők között is vannak »frigidek«, vagyis hideg természetűek, akik csak ritkán óhajtják a nemi érintkezéseket s vannak »nymphomaniások«, akik szinte kielégíthetetlenek a nemi tobzódásban s valósággal »női kékszákkaloknak« is lehetne őket nevezni.

A homosexualis nők hol találkoznak?

A világvárosokban, Parisban, Berlinben direkt klubok, lokálok, Café-restaurantok vannak berendezve homosexualis nőknek. Itt találkoznak, szórakoznak, itt kötnek ismeretségeket, innen indulnak ki a kalandok. Aztán innen vonulnak el, szépen párosával lakásaikra. Parisban, Berlinben magam is voltam ilyen helyiségben s volt alkalmam sokszor megfigyelni a homosexualis nők érintkezési módjait.

Parisban az előkelő homosexualis nők között közismertek a »*Cercles de saphistes*« és a »*Cercles de lesbiennes*« kizárólag nőknek. Itt lovagolnak, vívnak, festenek, fürödnek, étkeznek, szórakoznak. Egymásnak udvarolnak és kedveskednek s egymást elcsábítják. Férfiak legfeljebb a legnagyobb kivétel esetén, ritkán juthatnak be, mint tiszteleti tagok a legszigorúbb ellenőrzés mellett ilyen klubokba. Csakis előkelő társaság hölgyei látogatják.

Budapesten tudok társaságbeli hölgyekről, akik szoros érintkezést tartanak fenn kizárólag homosexualis hajlamú nőekkel, akikkel lesbosi szerelmi viszonyt folytatnak. Direkt zsúrokat vagy estélyeket rendeznek, melyeken csupán homosexualis nők jelenhetnek meg, akik egymásközt fesztelenül szórakoznak s áldozhatnak perverz hajlamaiknak. A passzív szereplők között sok megszorult fiatal nő akad, akiket öregasszonyok hajtának fel.

Parisban a Bois de Boulogne-ban, az »*Allée*

des poteaux» ismert találkozóhelye a homosexuális nőknek, a »tribad«-ok útjának is nevezik. Az itt sétáló nőknek különös ismertetőjelei főképp a kiskutyák, színes szalagokkal. A szalag színe kék vagy vörös, aszerint, hogy az illető »kutyatulajdonosnő« a homosexualis érintkezésnek milyen formáját óhajtja és kultiválja? Leggyakoribb ismertetőjelként használhatják a homosexualis nők egymás felismerésére a jellemző nyelv- és ajkmozdulatokat »moventes linguas«. Prostituált homosexualis nők között gyakori a test bőrén való tetoválás. Pl. rátetoválva a bőrre a szív s benne az ideál neve vagy kezdőbetűje a »barát« nevének. Vagy a »barát« kicsinyített fotója.

Homosexualis prostituáltak a sexualis érintkezésben tetszésszerint végzik a férfi vagy női szerepet. Kívánságra férfiruhát is öltönek és szakállt ragasztanak, ha jól megfizetik őket. Berlinben több ízben voltam a Lutherstrasseban levő világhírű homosexualis »Eldoradó« mulatóban, ahol primadonnák és barhölgyek férfiak, női ruhákba öltözve. Alig lehet őket felismerni.

A homosexualis nők között nagy a féltékenységi hajlam. Nemcsak nőkre, de férfiakra is. Női szeretőik arcképét a homosexualis nők a medaillonban is magukkal hordozzák. Áradozó szerelmes leveleket írnak egymáshoz. Sokszor valósággal Don Jüan életmódot folytatnak.

Homosexualis nők egymással szoros, tartós szerelmi viszonyt folytathatnak. Egyik a »férfi« szerepben, másik a »nő« szerepben. Szinte boldog házaseletet élhetnek egymással éveken át. Köztük a sexualis tevékenység, vagy »*lambendo*

genitalia«, vagy »*mutualts masturbatio*«. Éspedig »*ea, quae lambit out manustuprat páter, ea, quae lambitur, mater est*«.

Homosexualis nők a házasságban.

Amennyiben még nincsen kifejlődve bennük a homosexualitas, az esetben még kötelesség-szerűen — *contre coeur* — alávethetik magukat a házastársi nemi érintkezéseknek. Azonban ezek folytatásához semmi kedvük nincs, mert semmi kielégülést számukra nem jelent. A homosexualis nők határozottan szenvednek a házasságban a nemi aktusoktól, amelyeket direkt inzultusoknak tekintenek és gyakran kifejleszti náluk, amennyiben egyébként is diszponáltak arra, a »*hystero-neurastheniát*«.

Sokszor előfordul, hogy a homosexualis nő nem engedi meg férjének a normális nemi érintkezést »*immissio membrit*«, ellenben megengedi, sőt kívánja »*genitalia lingua lambere usqus ad ejaculationem*«, amely művelet roppant orgasmust vált ki nála teljes kielégüléssel.

Moll, berlini titkos egészségügyi tanácsos, elbeszél egy hihetetlenül érdekes esetet két nőről, akik éveken át homosexualis viszonyban éltek egymással. Egyik közben férjhez ment, de folytatta továbbra is a »viszonyt« barátnőjével. Egy idő múlva ez másállapotba jutott és gyermeket szült. Bár képtelenségnek tetszik és egészen hihetetlen, de mégis megtörtént. *Orvosilag ez csak akként magyarázható, hogy az egyik nő, aki férjével*

házaséletemet élt, a veleváló nemi érintkezések alkalmával férjének a spermáját átvitte a barát-nője vaginájába s így következhetett be annak teherbe jutása.

Elterjedési arányszám a homosexuális nők között.

Sapphismus és tribadismus elterjedése a nők között cca. 2%. Egyébként az idevágó sexual-pathológiai statisztika szerint, az elterjedési arányszám a művészeti és tudományos hivatásban élő nők között 40%, földmunkások között 10%, gyári munkásnők 5%. Prostituált nők egyharmada homosexuális.

Pensionatusok, internatusok, szemináriumok, munkásházak, javítóintézetek, fogházak, fegyházak rendszerint melegágyai a homosexuális perverzításoknak. Nők között, kik tömegesen együtt élnek és közös hálóteremben alusznak, sok alkalom adódik a kísértésre. A nők szeméremérzetükénél fogva jobban titkolóznak s a felügyelő személyzettel szemben is sokkal óvatosabbak. Titokban azonban annál szenvedélyesebben szerelmeskedhetnek egymással, áldozván a lesbosi szerelemnek.

A homosexuális nők között, akik perverz nemi élvezeteket hajszolnak, többnyire gazdag, jólétben élő és élvezetekkel túltelt nők vannak nagyszámban, akik a homosexuális érintkezésben csupán új izgalmakat keresnek, azonban többnyire nem belső hajlamból. S ezen oknál fogva csak na-

gyón ritkán igazi »urnindok«, hanem csak perverzitásból teszik. Perverzitásnál tudvalevően nem a nemi ösztön alakul át, hanem a nemi érzés változatáról van szó — újdonság-ingerből, változatosságból.

Jobb társaságban férjes asszonyok, tisztességes leányok között a homosexualitas majdnem ugyanolyan nagy számban van elterjedve, mint a férfiak között. 2%.

Prostituált nők között nagyon el van terjedve. *Moll* szerint Berlinben a prostituált nőknek 25%-a homosexuális. Ez csak a nyilvános női prostitúció. Ehhez vegyük hozzá most még a titkos prostitúciót.

Homosexuális prostitúció virágzik Parisban. Itt az előkelő körökben rendkívül elterjedt és divatos az »uranismus«.

Prostituált nők legtöbbje pénzért teszi és üzletszerűen űzi a homosexuális érintkezést. Új és jól fizetett kereseti forrást jelent az illető nő számára.

Orvosilag csupán azért vannak kisebb számban megfigyelve a nők, mert jobban titkolóznak és ritkábban fordulnak orvoshoz konzultáció céljából.

Az igazi homosexuális férjes asszonyok és úrileányok között vannak a »veleszületett perverz nemi érzéssel« bírók. A prostituált nők nem tisztán perverz nemi érzésből vannak nemi vonatkozásban más asszonyokkal, hanem vagy azért, mert már megunták a férfival való normális nemi aktusokat, vagy unatkoznak s fokozott új

izgalmakat keresnek, vagy üzleti szempontból fajtalankodnak homosexuális módon.

Érdekes, hogy főleg az előkelő, jobb viszonyok között élő prostituáltak, kokottok adják magukat homosexuális érintkezésre. Az előkelőbb társaság hölgyei, a homosexuális nagyvilági nők, futó viszonyok mellett rendszerint egy-két állandó viszonyt is tartanak fenn egy nekik tetsző, kiválasztott nővel (társalkodónő, komorna, szobalány), akire féltékenyen örködnek. Vagy valamelyik színésznőt pénzelnek és öltöztetnek. Ritkán azonban az általuk elcsábított nő a legjobb társaság fiatal női közül kerülhet ki. Berlinben, Parisban ismertek homosexuális női klubok, melyek közös orgiákra vannak berendezve. Az öregasszonyok, az úgynevezett »Schlepperek«, állandóan új és friss »áldozati báránycákát« hajtanak fel részükre.

Homosexuális nagyvilági nő.

22. sz. kóreset.

28 éves férjes asszony. Magas, karcsú, fekete, szoborszép alakú nő. Barna nagy szemeit hosszú, árnyas szempillák övezik. Szemeinek tekintete, érzéki, erotikus, mintha valami magnetikus fluidumok vagy bűverőt sugározna ki. Egész lénye egy 100%-ig feminin nő benyomását kelti, aki igen intenzív »sex appeal«-t (nemi vonzóerőt) gyakorol a férfiakra. A férfiaknál roppant sikere van. Ezek vágnak utána. Erősen erotikus,

érzéki asszonynak tartják. És mindennek ellenkezője az igaz. A férfiak neki nem kellenek, ő csak nőket szeret. Csupán nő iránt érez vonzalmat.

Már kislány korában csak a lányok iránt vonzódott. Fiuk társaságát kerülte. Anyja autószerencsétlenség következtében fiatalon halt meg. Ő korán árvaságra jutott. Atyja már 10 éves korában leánynevelő intézetbe adta. Ott nevelkedett 5 évig. Társnői közül, kikkel az intézetben együtt lakott, akikkel összebarátkozott, csókolódzott, ami neki nagy élvezetet okozott. Volt különösen egy kisleány, a szobatársnője, akivel egy szobában aludt. Ezt nagyon megszerette. Mint mondja, ezzel a kislánnyal volt az első szerelme. Ez a leány szegényebb volt, mint ő. Vele megosztotta mindenét. Adott neki fehérneműjéből, odaadta neki a ruháit, hogy ő is viselje, megfelezte vele az utolsó falatot, becézte, szerette, éjszakánként melléfeküdt az ágyába és együtt aludtak. Az a leány idősebb volt, mint ő és megtanította őt onanizálni. Ez így folyt néhány éven keresztül.

Ahogy kikerült az intézetből, vissza a szülői házhoz, atyja, aki nem nősült meg, azt kívánta, hogy ő korán menjen férjhez. Ő nem akart férjhez menni, de atyja kényszerítette. Férjét egy házibálon ismerte meg. Ez mindjárt beleszeretett. Atyja kívánsága szerint, bármennyire ellenkezett, megtörtént rövidesen az eljegyzés s nem sokára az esküvő. Férjhezmenetele után mindjárt másállapotba került s már az első évben megszületett a kisleány. A férje iránt már kez-

dettől fogva nem érzett semmiféle vonzalmat, sem szerelmet, sőt lehet mondani »contre coeur« ment hozzá feleségül, kizárólag atyja pressziójára. Emiatt férje iránt averzióval viseltetett, ami lassanként, de gyermeke születése után háttározottan gyűlöletté változott. Gyűlölte férjét, az egész házaseletet, főleg a férjével való nemi együttléteket, melyek számára semmi nemi kielégülést nem hoztak. Férjével kezdettől fogva soha nem elégt ki. A coitusok után mindig onanizált magának. Csak ez csillapította le idegeit úgyahogy. Lassanként kialakult benne az a tudat, hogy a házaselet számára csak teher és őt boldogtalanná teszi. Sem atyjával, sem férjével nem beszélhetett erről őszintén, senkije nem volt, akinek intimen el tudta volna mondani a váltságos lelki állapotát.

A véletlen jött segítségére. Egy dunai luxushajókirándulás alkalmával összetalálkozott a régi intézetbeli lakótársnőjével. Ez nem ment még férjhez, vidéken élt szüleinél Debrecenben, ritkán járt fel Pestre. A véletlen összetalálkozásnak kölcsönösen roppant megörültek, ő rögtön meghívta a leányt a városligeti villanegyedben lévő palotájukba, felújították az intézetben együtt töltött fiatal évek régi kedves emlékeit. És ő egyszerre boldog lett. Sorsdöntőnek tartja a régi barátnőjével való ezt az összetalálkozást, mert ekkor alakult ki benne az elhatározás, hogy amit a házaseletben a férjével való nemi érintkezésben nem talált meg, a sexualis kielégülést, azt most már ezután kizárólag saját nem-

bélieknél, vagyis a nőknél fogja keresni. Ekkor még alig volt 2 éves asszony. Dúsgazdag nő volt. Óriási hozományt vitt a házasságba. Fial-asszony dacára igyekezett függetlenségét férjével szemben megőrizni. Azt és úgy tette, amint kedve tartotta. Hirtelen elhatározta, hogy a barátnőjével elutazik a Riviérára. Ez a »voyage d'agrément« hat hétig tartott. Midőn hazajött, el akart válni az urától, férje azonban hallani sem akart erről. Ő csak abban az esetben lépett vissza ettől a válási szándékától, hogyha férje többé nem kényszeríti őt a vele való »hátborzongató« nemi aktusokra, ellenben ő úgy él a nő-barátnőjével, amint az neki jól esik. Csakis ez esetben nem válik el, tekintve, hogy egy kisfiuk van, a »látszat-házasságot« továbbra is fenntarthatják. Ez a megállapodás létre is jött köztük s ettől kezdve így élnek. Ménage séparée. Házasesetüknek már tizedik évében vannak. A kisfiát, aki egyébként szép, serdülő gyermek, gyűlöli. Nem bír ránézni. Nem bír vele foglalkozni. Nevelőnőkre bízta. Nem érdekli abszolúte a gyermek sorsa. Rá sem néz. Ha ő otthon van, a gyermeknek nem szabad bejönni az ő lakosztályába. A kisfiú külön étkezik a kisasszonnyal. Érti, hogy ez nem természetes viselkedés gyermekével szemben, de ő tudja, hogy másképpen van teremtve, mint a többi asszony. Ő egy sexcentrikus női lény«-nek érzi magát.

Csak egy gondolat tölti be, ami mintegy életcélja és fő foglalkozása lett, hogy olyan nő-

ket keressen és találjon, akik tetszenek neki és akikkel szerelmeskedhet. Nyáron a strandfürdőkre szeret járni, a Margitszigeti Palatinus-strand, a Széchenyi-fürdő strandja és különösen a Gellért-hullámfürdőbe. Itt látja a legszebb fürdődresszes, szép alakú fiatal nőket. Télen a Rudas-fürdő uszodáját kultiválja. Ha meglát egy neki tetsző, szép, kívánatos nőt, olyat, amilyen az ő zsánere, szemei kitágulnak, mintegy megbűvölő tekintettel fixírozza, arcizmai, orrcimpái vibrálnak. Boldog, ha a neki valamiképp megtetsző nővel megismerkedhet, ami nő léte nem nehéz és vele beszédbe elegyedhet. Boldog, ha az illető nőnek megsimogatja karját, miközben hízelgő, dicsérő szavakat mond neki a szépségéről.

Csak a szőkehajú, kékszemű, fehérbőrű, gracilis testű fiatal nő tetszik neki. Ha ilyet talál, nem nyugszik, míg meg nem ismeri. Rendszerint már az ismeretség elején kifaggatja az illető nőt személyi viszonyairól, különösen az érdeklő, hogy a »kiszemelt« nőnek milyenek a személyi és anyagi viszonyai. Ha jómódban él és gazdag, akkor rögtön abbahagyja a dolgot. Akkor is, ha az illető nő valamelyik férfibe szerelmes, ha menyasszony, vagy ha liaisonja van. Legjobban örül, ha egy szerény viszonyok között élő szegény nő az, aki neki megtetszett és ha nincs nexusa egy férfivel sem. Ha megtudja, hogy a nő szegény, akkor mindjárt jobban hevül és bátrabb, mert tudja, hogy — miután ő

roppant gazdag — a sok pénzével sikerül majd az illető nőt »megszédíteni«, maga felé hajlítani és a »Lesbosi szerelemre« elcsábítani. Szeret eljárni divatszalonokba, hogy a próbakisasszonyok, mannequinek, esetleg varrólányok között nem talál-e olyat, aki neki megtetszik és megfelelő médium lenne. Különösen a színinövendékek között szeret kutatni. Eljár színiiskolába vizsgaelőadásokra és keres »nekivaló« médiumot. Mint a műgyűjtő, a füstös, kopott vászon alatt is sejti a ritkaságyszámba menő műkincset, akként van ő is a nőekkel. Tekintete biztos és határozott, hogy a neki való nőt mindig megtalálja. Bármerre jár, fixírozza a nőket. Kíséri őket. Kikezd velük. Ha talál egy neki tetsző nőt, azt makacs kitartással követi. Üldözi. Leskelődik utána. Kikérdezi a házmestert. Ha kell, detektívvel figyelteti. Nem nyugszik, míg a nőt meg nem ismeri és meg nem kapja. Valósággal, mint egy női »kékszakáll«.

A talált és felfedezett nőt szereti kimosdatni, kiöltöztetni. Külön élvezet számára, hogy a nőt elviszi a legdivatosabb női szalonba, varrónőjéhez és rendel 2—3 toilettet egyszerre. Szerinte a szép ruhák megszédítik az összes nőket. Fontos ez különösen azoknál a nőknél, amilyenekre neki van szüksége. Kistafirozza őket, selyemcsipkés, illatos fehérneművel, hogy aztán a szerelmi légyottokon letépje róluk.

Úgy udvarol a nőknek, mint egy férfi. Bonbont, virágot, párfömöket küld nekik. Elhalmozza

őket figyelmes ajándékokkal. Ha megismerkedik egy új nővel, akkor ilyen gavalléros előzmények és előkészületek után a kiszemelt nőt meghívja vendégének. Együtt mennek szórakozni. Különösen kedveli a filmszínházat és a női partnerrel egy páholyba intimen helyet foglalni, mint a szerelmes párok szokták. A nőt magához öleli, cirógatja, megcsókolja a nyakát, fülét, ajkait, szerelmes szavakat suttog a nő fülébe és örök hűséget ígér neki. Előadás után vacsorázni viszi partnernőjét, rendszerint valamelyik dunaparti csillogó, elegáns étterembe. Kettesben helyet foglalva, úgy rendel és diszponál mindenről, mint egy férfi, nehéz borokat, pezsgőt, cigánymuzsikát szeret. Szeret szivarozni, a cigarettákat hosszú szipkából szívja. A vele való nőnek dohányozni nem szabad, mert azt »nem tartja nőiesnek«. Mikor kellemes, mámoros hangulatban eltávoznak az étteremből, autójával, mely mindig künn várakozik reá, egyenesen egy előkelő szállóba mennek, ahol egy állandó balkonos szobája van, remek kilátással a budai Dunapartra. Alig érnek a szobába a nővel, rázárja az ajtót. Mohó sietséggel levetkőzteti. Exaltált izgatottságában megvadul és majdnem letépi a nőről a ruhát és fehérneműt. Csókolja, öleli, harapja. Különösen harapni szeretni a nőt, a karját, nyakát. Pálcát is tart a szekrényben és ha a leány ellenkezik, akkor flagellálja. A nőnek cunnilingust szeret végezni. Adorálja és a szerelmi extázis szavaival halmozza el az imádott nőt. Sok-

szor órákon át vagy egész éjszaka együtt van a nővel. Szerelmi együttlét után végtelenül fáradt és kimerültnek érzi magát. Órákon át úgy fekszik mozdulatlanul, mint egy hulla. Különösen az fárasztja ki, hogy nyíltan nem teheti, hanem titokban kell rendellenes nemi életet folytatnia.

Érdekes, hogy a nőekkel való ismeretségeit, epizódyszerűen, úgy váltogatja, mint egy Don Jüan. Kalandjainak se szeri, se száma. Sokszor megtörténik, hogy egy és ugyanazon napon két nőt is felvisz, felcsal — más-más időben — szállóbeli szobájába. Garszonlakást azért nem tart, mert akkor a nevére kellene, hogy szóljon. Ezt pedig nem akarja. Kis Garni-hotelbe nem mer járni, mert egy alkalommal, midőn egy társaságbeli fiatal leánnyal együtt voltak egy ilyen helyen, a rendőrségi razzia tettenérte őket és majdnem bevitték. Erre a célra a legbiztosabbnak és legkényelmesebbnek tartja, ha nemzetközi forgalommal bíró nagyszállóba jár. Neki ez nagyon megfelel, mert sokszor csinál futó ismeretséget s az illető nőnek pénzt, ékszert, ruhákat ígérve, könnyen felcsalja a hotelbe, ami feltűnés nélkül megy.

A futó kalandjai mellett van két állandó barátnője, kikkel a viszonya már évek óta tart. Az egyik egy próbakisasszony egy belvárosi divatszalonban. A másik egy társaságbeli előkelő asszony, akit a férjétől ő csábított el és őmiatta vált el az urától. Mindkét nőt kitarja. Havi

apanage-ot ad nekik. Ellátja ruhákkal, toilettékkel, fizeti a lakásukat, minden szükségletüket. Örülten féltékeny a barátnőjére. Amelyik nővel »jóba van« akit ő szeret, annak nem szabad se szóba állani, sem menni uccán egyetlen férfivel sem. De más nővel se. Kizárólag vele. Volt egy barátnője, egy tanítónő, aki megismerkedett egy fiatalemberrel és titokban eljegyezte magát vele. Egy alkalommal, midőn barátnője már hetekig távol volt Pesttől, ő is utána utazott Wienbe s a Karntner-Strassén a barátnőjét »tetten érte«, amint a vőlegényével ott sétált. Erre olyan féltékenységi roham fogta el, hogy kutyakorbáccsal rakta el az elegáns bécsi korszón a barátnőjét és nem szégyelte a botrányt a nyílt uccán. A leány a vőlegényének elsírta, hogy ő nagyon rossz viszonyok között volt, állás és pénz kellett, hogy szüleit támogassa és ez az asszony mindkettőt adott neki Pesten és ezért lett a barátnője. De utálja az asszonyt, hiába látja el őt sok pénzzel és kitartja, szive szerint ő mégis a férfiak iránt vonzódik és vőlegényét szereti.

E botránya után a férje bevittette egy Wien-környéki idegszanatóriumba, azonban nem sokáig maradt ott, mert minden ápolónővel »kikezdett« s végre is ki kellett onnan vinni. Sokat utazik külföldön, Berlinbe, Parisba, a Riviérára, mondáin fürdőhelyekre. Az utazást főleg azért szereti, mert így több alkalom kínálkozik kalandokat csinálni. Különösen szereti Berlint,

mely tele van külön lokálokkal kizárólag homoszexuális nők számára, ahol a nők intimen egymásközt vannak, szórakoznak és szeretkeznek.

Férjével nem járnak együtt sehova, csak külön-külön. Férje nem hívja és nem viszi magával. A társaság nem fogadná szívesen úgyszem. Széltében beszélnek felőle a nőekkel való homoszexuális kalandjait. A társaságban nyíltan tudják róla, hogy ő a »Lesbosi szerelmet« kultiválja, ő azonban egyáltalán nem törődik vele. Ő mindig, mindenütt nővel van. Férfiakkal soha. A férfiaknak, akik nem ismerik, rendszerint tetszik. Szívesen követik az uccán is. Ő szóba se áll velük. Nem törődik velük. Sőt mondhatni, gyűlöli és utálja a férfiakat. Társaságba se foglalkozik velük. Csak nőekkel. Férfias allűrjei vannak. Szereti az egyszínű angol kosztümöket. Férfias kabátot visel, haja rövidre nyírt, hátra simítva. Lapossarkú cipőkben jár. Szeret vadászni, lovagolni, autót vezetni. Szenvedélyes kártyás. Clubokba jár kártyázni hazardjátékot. Néhányszor razziák alkalmával már a rendőrségre is bekísérték az egész társasággal együtt.

A nőekkel való nemi érintkezésben és szerelemben ő abszolúte boldog. Nem is tud elképzelni mást és szebb életet, mint így. Tökéletesen boldog különösen azért, mert szabadon »kiélheti« az ösztönéletét. Nem tagadja abnormális nemi életét. Egyáltalán nem szégyenli, sőt dicsekszik vele. A nővel való szerelemben ugyanaz az érzése van, mint a férfinak a nővel való szeretkezésben. Ő

ugyanúgy szeret egy nőt, mint a férfi a nőt. Meggyőződése, hogy nő, csak nővel lehet igazán boldog a szerelemben. Szentül hiszi, hogy őt imádják a nők. Szerinte egy »közönséges« férfi nem tud olyan nagyon és érzékenyen szeretni egy nőt, mint a nő egy másik nőt. Borzasztóan vágyakozik, hogy végre egy olyan nőre akadjon, akit ő »megtermékenyítsen«. Addig kutat, míg végre egy olyan fiatal nőre talál, akit »anyává« tudna tenni. Ekkor lenne a legboldogabb és erre lenne a legbüszkébb.

Lesbosi szerelem fiatal leánynál.

23. sz. kóreset.

23 éves fiatal leány. Ideges szülőktől származik. Nagypapája ideggyógyintézetben volt. Anyja férfias gondolkozású energikus nő. Nagybátyja ismert homosexuális. Egy leánytestvére van, aki már 30 éves és nem akar férjhez menni. Ő maga nagy idegességről panaszkodik már pár év óta. Heves főfájásai vannak, nagyon nyugtalan, türelmetlen. Álmatlanságban szenved. Leánynevelő intézetben nevelkedett Drezdában, ahol három évig volt. Az első szerelmi izgalmakkal ott ismerkedett meg. Tizenhatéves volt és a barátnője is, aki egy alkalommal rábeszélte őt, hogy per digitum érintse a genitáliát. Ettől kezdve kölcsönösen onanizálták egymást. Minden

éjjel egymás ágyába bújtak, sokszor féléjszakákon át onalizálták egymást. Ő nagyon vonzódott a barátnőjéhez, aki egy acélgyáros leánya volt. Mikor a szünidő következett, szinte kétségbe esett amiatt, hogy néhány hétre el kell válnia barátnőjétől, aki hazautazik Düsseldorfba. Barátnője őt is meghívta magukhoz és ő elutazott hozzájuk. Három hetet töltött náluk és boldog, szép időket éltek át. Különösen az éjszakák voltak szépek, mert ők egyszobában aludtak és egész éjszaka egymásmellé bújva, onanizálták egymást. Úgy látszik azonban, hogy barátnőjének mamája nagyon gyanúsnak találta az egymáshoz való nagy ragaszkodásukat és rájött az ő különös szerelmükre. Szünidő elteltével, midőn visszautaztak az intézetbe, az igazgató, akit barátnője szülei már előre informáltak, szétválasztotta őket egymástól és külön-külön szobába helyezte őket. Ők azonban ennek dacára, amikor alkalom kínálkozott, titokban mindig találkoztak és továbbra is onanizálták egymást. Negyedév múlva, midőn a nagy iskolai szünet következett, elváltak egymástól és különösen ő nagyon boldogtalannak érezte magát. Egymással leveleztek ugyan, de ő kibírhatatlannak találta az életet amiatt, hogy barátnőjét elvesztette, így még sokkal kívánatosabbnak tűnt fel előtte. Szünidő után, midőn visszatért az intézetbe, barátnőjével már nem találkozott többé.

Már kisleány korában, nyolcadik évétől kezdve, bennlakó zárdanövendék volt. A közös

hálóteremben 20 ágy volt. Már kisleány korában megnyilvánult benne a vonzalom leányok iránt. Fiúk után, mint a többi kisleány, ő nem érdeklődött. A fiúkat inkább irigyelte és gyűlölte. Ennek gyökere is visszanyúlik még a gyermekkorára. Ugyanis mint visszaemlékszik, kicsi korában többször előfordult, hogy egy kisfiúval, aki rokona volt, amikor náluk vendégségben volt, egy ágyba fektették és együtt aludt vele. ő roppant irigyelte a kisfiút, különösen azért, hogy annak penise van, neki pedig nincs. Csak a lányok érdekelték és pedig a nálánál idősebbek. Főképpen a magasak és barnák. Velük szemben fiúnak érezte magát. Bonbonokkal, virágokkal kedveskedett kis barátnőinek, roppant szeretett velük csókolódnia.

Tizenhároméves kisleány volt, midőn egy alkalommal színházba ment, ahol megtetszett neki az egyik színésznő, egy fiatal, ünnepezt primadonna, ő egyszerre »lángralobbant«, nagyon megszerette és rajongani kezdett érte. A véletlen folytán egy kis barátnője rokona volt a primadonnának, akinek a társaságában több ízben felment a színésznő lakására, virágokat és bonbonokat vitt neki, végtelenül boldog volt, hogy simogathatta a kezét és beszélhetett vele. Aztán a későbbi évekkel voltak különböző ismeretsegei, különféle nőkkel, akik iránt vonzódott. Amint visszaemlékszik, inkább a sportoló nők tetszettek neki, az idősebbek és a modern típusúak. Legújabb esete egy 30 éves társaságbeli

asszony, akinek férje van, akit egy alkalommal az operában egy páholyból látott meg s annyira megtetszett neki, hogy nem volt nyugta, míg meg nem ismerhette. Az asszony boldogtalan és kedélybeteg nő, aki férjével szerencsétlen házaseletet él, ő pedig a vigasztaló jóbarátnő szerepében kínálkozott fel neki. Nagyon megbarátkoztak egymással, szinte elválhatatlanok lettek, mindenüvé együttmentek, színházba, társaságba, moziba, Gerbeaudba, autókirándulásokra. Férfinek érzi magát vele szemben s roppant büszke a »hódítására«.

Szereti a férfias viseletet. Pizsamát visel előszeretettel, jelmezbálokon szeret résztvenni. Örül, hogy fiúnak öltözhet. Page-, zsokének, mozisínésznek szereti maszkírozni magát. Különösen szeret lovagolni. A társaságot kedveli, de csak akkor, ha lányok és asszonyok vannak többségben. Férfiak nem érdeklik. Pedig azt vette észre, hogy a férfiak nagyon futnak utána és ő nagyon tetszik nekik. Katonatiszt, bankár, mozisínész, diplomata, mind szívesen akartak volna már neki udvarolni. Őt azonban a férfiak szerelmi vallomása nem izgatta. Több házassági ajánlatot kapott már, de ő mindig azt válaszolta, hogy ő legfeljebb »pajtásnak« jó és nem feleségnek. Cigarettazik, nem szereti azonban, ha társnője is dohányzik. Szenvedélyesen sportol, tenniszezik, lovagol, vív, autót vezet. Roppant szereti a sportképeket, különösen amelyek lovakat és zsokékat ábrázolnak.

Csupán egy szerelmi kalandja volt életében egy fiúval. Tizenöt éves korában egy cousinja, egy húszéves földbirtokos fiú, ott volt birtokukon néhányheti látogatóban. A gyakori együttlétben egészen összemelegedtek és a fiú nagyon szerelmes lett belé. Egyszer egy nyári délután ő lefeküdt leányszobájában a kerevetre. A fiú utána lopódzott és melléfeküdvé per digitum masturbálni kezdte őt, ami nagyon detektálta. A fiú coitusra is akarta őt rávenni, ő azonban ellenállt, felugrott, kirohant a fürdőszobába. Midőn egy más alkalommal a fiú újból látogatóba jött hozzájuk, egy éjszaka belopódzott hozzá a leányszobába és előbb masturbálni kezdte, majd rávette, hogy engedjen magának cunnilingust végezni, ami neki nagy orgasmust okozott. Utólag mindez nagy reakciót, főleg undort váltott ki benne s nem akarta ezt a fiút többé látni sem. De kerülté ezután a többi férfiak társaságát is. Nem engedte őket még közelébe se jutni.

Csak nők barátságát kereste mindig és csupán nők érdeklik még ma is. Érzí, hogy ez az állapot rendellenes, sőt perverz, amikor egy nő csak egy másik nő iránt vonzódik, és csak nőt tud szeretni, de ez a nőszerelem sokkal szebb — szerinte — »kifinomultabb« és »tisztultabb az érzékiségtől«, mint a nőnek férfival való szerelme. Szülei állandóan forszírozzák, hogy menjen férjhez. A férfiak szinte tolongnak körülötte, miután gazdag leány és kitűnő parti, a kérők egymás-

nak adják a kilincset házukban. Ő azonban hal-
lani sem akar a férjhezmenetelről sohasem, s
így akar élni mindig, csak nőt szeretve. Azt
hiszi, hogy őt csak a nőszerelem elégíti ki tel-
jesen és csupán ez teszi abszolúte boldoggá.
Gyógykezeltetésről hallani sem akar. Csak anyja
forszírozására jött el orvosi konzultációra. Mind-
ezt az őszinte vallomást négyszemközt tette meg
az orvosnak és kijelentette komolyan, hogy in-
kább öngyilkos lenne, mintsem mostani állapo-
tából akarják őt kigyógyítani, ő így akar élni,
örökké csak nőt szeretve és a férfiakról tudni
sem akar...

Homosexualisok büntetése régen és ma.

A homosexualitas az orvosi tudomány mai megállapításai szerint embryonalis fejlődési zavar. Az ivarmirigyek korcsfejlődésen alapszik.

A homosexualitas tehát, melynek alapja a megfordított nemi ösztön, a természet egy különös változata. Fejlődési zavar lévén az egyén szervezetében, az illető tehát ártatlan benne, nem tehet róla, hogyha így és ilyenek születik.

Ha tehát valaki hibáján és akaratán kívül egy természeti anomáliával születik, mint a homosexualisok, ezért őket büntetőjogi szempontból is más elbírálás alá kellene venni. Hiszen, ha a fejlődési hiba bűn, ezen az alapon büntetni kellene az összes embryonalis eredetű fejlődési hibával született embereket, mint például púposokat, sántákat vagy akár mondjuk a rövidebb karral született embert.

Úgyszintén idesorolhatjuk az imbecilitast, idiotismust, dementia praecox-ot, mint veleszületett szervezeti anomáliákat.

És kinek jutna eszébe ezeket büntetni?

A homosexualisok büntetésére vonatkozó rendelkezések a különböző országokban mások és

mások és régebbi időkből származnak, tehát olyan korszakokból, amidőn a homosexualitást, mint romlottságot, degeneráltságot és bűnt tekintették, amelyet tehát büntetni kell az akkori kor felfogása szerint.

Azokban az időkben, midőn ezeket a büntetőtörvényeket alkották, az orvosi tudomány megállapításai még eléggé hiányosak voltak a homosexualitas tulajdonképpen előidéző okára vonatkozólag. Csak büntető jogászai szempontból tekintették a homosexualisokat, mint romlott bűnösöket és aszerint büntették őket.

Ma azonban más a helyzet. Ma már a modern korunk jogi és humanitárius felfogásával nem egyeztethető össze, hogy olyanokra sújtson le a törvény büntető keze, akik nem az önhibájukból bűnösök, hanem embryonalis fejlődési zavarból kifolyólag a születésükkel világrahozott fejlődési anomáliában szenvednek. A mai orvosi tudomány szerint pedig a homosexualisok ilyenek.

A civilizált országok egy részében a homosexualisokat nem büntetik. Azokban az országokban pedig, melyekben a régi törvénykönyv szigorú büntetésekkel tartalmaz, mindenütt revízió alá veszik utóbbi években a homosexualisokra vonatkozó büntető rendelkezéseket, mégpedig a mai orvosi tudomány exact megállapításai alapján. Nem bűnösöknek kell tekinteni a homosexualisokat az orvosi tudomány mai álláspontja szerint, hanem embryonalis fejlődési hibában szenvedőknek. Nem tehetnek róla, teljesen ártatlanok abban, hogy így születnek.

A magyar büntető törvénykönyvben a 241. §.

rendelkezik a férfiaknak egymás közt elkövetett fajtalankodásáról, úgyszintén embernek állattal elkövetett természetellenes fajtalankodásáról (sodomnia). E §. szerint a fajtalankodás vétsége egy évi maximális fogházbüntetéssel büntetetik.

A 242. §. szerint büntett és öt évig terjedhető börtönnel büntetetik, ha férfiaknak egymás közötti fajtalankodása erőszakkal vagy fenyegetéssel történik. Ha pedig a büntett a sértettnek halálát okozta, akkor életfogytig tartó fegyház a büntetés.

A magyar büntető törvénykönyv a nőknek egymás közötti fajtalankodását nem bünteti. Németországban se büntetik a homosexuális nőket.

A magyar büntető törvénykönyv a *különműeknek*, férfinak nővel való természetellenes fajtalankodását, mint »coitus in anum feminae« másként »paedicatio«, vagy pedig »immissio penis in os feminae«, vagy a »cunnilingus« nem bünteti. Míg ugyanezen műveleteket, amennyiben azok férfiak között követtetnek el, a 241. §. szerint bünteti.

A büntető törvény tehát nálunk csupán a férfiaknak egymás közt elkövetett fajtalankodását bünteti.

A nők szabadon és büntetlenül elkövethetik egymás között a fajtalankodást. A homosexuális férfiakat ellenben bünteti a törvény.

Tehát erre vonatkozólag nincs meg a jogegyenlő elbírálás a homosexuális férfiakra és nőkre vonatkozólag — nálunk.

A női homosexualisokat nem büntetik Francia-, Olasz-, Spanyolországban sem.

Ellenben az osztrák büntető törvénykönyv 129. §-a bünteti a nőknek egymás közötti természetellenes fajtalankodását.

Angliában is büntetik a homosexuális férfiakat és nőket egyaránt. Mégpedig elég keményen. Élénk emlékezetben van még a világhírű író, Wilde Osear esete, akit a fiatal Douglas lorddal való homosexuális viszonya miatt, — melyet egyébként ő maga a »Dorian Gray arcképe« c. művében glorifikálva írt le, — ennek atyja, az öreg Lord állított Londonban a büntető bíróság elé s 2 évi fegyházatot kellett elszenvednie a Readingi fegyházban. Ez karrierjének teljes összeomlását okozta ugyan, de az irodalom gazdagodott egy remekművel, melyet a fegyházban való rettenetes szenvedéseiről írt és örökített meg a »Readingi fegyház balladája« című művében.

Svédországban és Dániában szintén egyenlő elbánás alapján büntetik a homosexualitást férfiak és nők közt egyaránt. Úgyszintén Amerikában is.

A spártai törvények az ókorban a pæderasták büntetését igen leegyszerűsített és radikális módon oldották meg. Halállal büntették őket.

A mai modern korban, amidőn az emberi civilizáció és kultúra olyan magas tőkélyre emelkedett, a homosexuális kérdést nem lehet ilyen drákói módon megoldani.

Mint láttuk, ma még hatalmas nagy nemzeteknél is, melyek a civilizáció mindenkori

zászlóvivői, mint Anglia, Francia-, Németországban stb. elég súlyos büntető rendelkezések állanak fenn a homosexualisok büntetésére. De ma már úgyszólván mindenütt mozgalom indult meg a büntetőtörvénykönyv vonatkozó rendelkezéseinek enyhítése végett, annyival is inkább, mert az orvosi tudomány megállapításai szerint a homosexualis állapot embryonalis eredetű fejlődési zavar, s akaratán kívül álló okokból véleszületik a dispozió. Tehát nem bűncselekmény és nem is mint ilyen bírálendő el.

Mindenesetre a mai sexualpathologia tudományos megállapításai alapján kellene megcsinálni a büntető törvénykönyvnek homosexualisokra vonatkozó reformját. A homosexualis kérdés büntetőjogi rendezése azonban óriási körültekintést igényel.

Semmiestre sem lehet arra az álláspontra helyezkedni, hogy egyszerűen töröljük el a homosexualis paragrafusokat. Gondoljunk csak arra, hogy milyen pánikszerű örömujjongást és felfordulást okozna ez a homosexualisok világában. És mennyi visszaélést a »felszabadulás« után.

Az igazi homosexualisok között nagyon sok tehetséges és jóra való ember van. Hivatásukban, éppen ezen oknál fogva magas nívót szoktak elérni. Mint emberek, üldözötteknek tekintik magukat, mert a büntető törvénykönyv vonatkozó rendelkezései alapján egész életükre ránehezedik a tudat, hogy állandóan a büntető törvénykönyv paragrafusainak beretvaélén kell

táncolniuk, örökké félniök és rettegniök a rendellenes nemi életük miatt, melyet egyébként ők *a maguk szempontjából egészen természetesnek tartanak*. Az ő álláspontjuk is érthető, ha teljesen objektíven vizsgáljuk a kérdést, hogy minden embernek egyéni joga van ahhoz, hogy 4 fal között úgy élje a maga nemi életét, ahogy ő azt jónak találja. Ez talán akceptálható orvosi szempontból.

Büntetőjogi szempontból azonban ez az álláspont nem fogadható el és nem engedhető meg, mert visszaélések s a bűnesetek egész lavinája következhetne abból, hogyha a homosexualesok abban a tudatban, hogy nekik minden szabad, a tetszésük szerint élhetnék az ő külön nemi életüket. Gondoljunk csak arra, hogy milyen visszaélések történhetnének fiatalok egyéneivel, akiket elcsábítás vagy kényszer útján felhasználnának és megméltóznának homosexuales céljaikra. De gondolnunk kell azokra az esetekre is, melyekben erőszakkal és fenyegetésekkel kényszeríthetik a homosexualesok az illetőket a velük való fajtalankodásra.

Amennyiben tehát sor kerülne nálunk is a büntetőtörvénykönyv homosexualesokra vonatkozó részének modernizálására, bármilyen enyhítéseket hozzon is az — éppen az orvosi tudomány mai álláspontja alapján — a homosexualesokra, határozottan meg kellene állapítani egy bizonyos korhatárt, mondjuk, 18 évet, melyen aluli ifjakkal való homosexuales érintkezés szigorú büntetéseket rendelne. Úgyszintén fenn kellene

tartani a büntető rendelkezéseket továbbra is az erőszak és fenyegetés alkalmazásának eseteire. Úgyszintén a nyilvánosság és közszemérem megsértését és megbotránkoztatását továbbra is meg kell torolni büntetőjogilag.

Az igazi homosexualisokkal szemben vannak a pseudohomosexualisok, akik a rendellenes nemi életben való »passiv« részvételt üzleti célból, haszonlesésből, botrányokozás és zsarolás céljából hasznos és jó kereseti forrásnak tekintik, szóval chanteurök, zsarolók. Amennyire megérdemelnek a születésüknél fogva disponált igazi homosexualisok humánus elbánást, annál szigorúbban kellene büntetni a homosexualis prostitúciót, a chanteuröket, mert ezek aztán igazán nem érdemelnek semmi kíméletet.

Összefoglalva az elmondottakat, én a következőkben szegezném le a sexualpathologia mai álláspontját a homosexualisok büntetésére vonatkozólag.

A homosexualis paragrafust vagy lényegesen át kellene reformálni a mai orvosi álláspont szerint, vagy pedig, amennyiben ez még akadályokba ütközne, akkor egyenlő elbánás szerint kellene elbírálni büntetőjogi szempontból a nők homosexualis érintkezését is.

Ha bünteti a törvény a homosexualis férfit, akkor büntesse a nőt is, aki homosexualis fajtalankodást üz. Nem igazságos és nem méltányos, hogy amiért a férfiaknak szigorú büntetés jár, ugyanazt a nők szabadon művelhetik.

Vegyük csak tekintetbe azt, hogy milyen

komplikáció származhatik abból, amidőn egy homosexuális hajlamú nő a házasságban a férjével nemi élet folytatását következetesen visszautasítja és megtagadja, ugyanakkor pedig »lesbosi szerelmi viszonyt« folytat egy »barátnőjével«. Ezt az állapotot nem is tagadja le a férje előtt, sőt dicsekszik vele, mert biztos a dolgában, védi a törvény, miután ezt a férje még csak valóoknak se hozhatja fel ellene.

Nekem van praxisomban egy ilyen esetem, amidőn férj és feleség ilyen házaseletet folytatnak, s a férje nem tud tőle szabadulni és elválni. De még a bíróságnak sincs módja ilyen esetben az asszony homosexuális életének hibájából a házasságot felbontani, miután a magyar törvény ilyen bontó okot nem ismer.

Ellenben mi történik, mikor a homosexuális férfi ellen adja be a válókeresetet a felesége? A törvény rendelkezései alapján a bíróság kimondja a válást.

Nemcsak a logika, de a jogegyenlőség és méltányosság egyaránt azt diktálja tehát, hogy a homosexuális érintkezés férfiakkal és nőknél egyaránt egyforma elbírálás alá essék.

Amennyiben pedig a homosexuális érintkezés büntetethőségét a női nemnél feleslegesnek és célszerűtlennek tartja a törvény, akkor ezt az álláspontot kellene érvényesíteni a férfiakkal szemben is, a fentemlített korlátozások figyelembevételével.

Ez az igazság és méltányosság.

Egyet azonban legyen szabad ezúttal itt, s

kérdés tudományos megvitatásánál kifejezésre juttatni. Ez pedig a következő lenne.

Mindaddig, amíg a büntető törvénykönyv nálunk a homosexualitást a férfiaknál bűncselekménynek minősíti, tehát addig is, míg a férfi homosexualisok hazánkban a fennálló törvények szerint büntetettnek, az igazság és méltányosság elve azt is kívánná, hogy minden olyan esetben, amidőn ilyen természetű deliktum kerül a büntető bíróság elé elbírálás végett, sexualpathológiával speciálisan foglalkozó orvosszakértő hallgattassék meg. Még pedig különösen abban a tekintetben, hogy az illetőnél ez a természetellenes állapot, a homosexualis nemi ösztön olyan mérvű és fokú-e, hogy az illető műveltsége, intellektusa és egész egyéniségénél fogva, ezen természetellenes, homosexualis hajiamnak mennyire és milyen fokban tud ellenállni és mennyire nem? Külföldön az igazságszolgáltatásban a sexualpathologus orvosszakértő meghallgatása ma már a legtöbb országban be van vezetve, ami teljesen összhangban áll a kriminológia modern irányelveivel.

Lehet-e gyógyítani a homosexuaisokat?

Ma már tudjuk, hogy a *homosexualitas okát a korcsfejlődésű ivarmirigyek képezik*. Tehát az ivarmirigyeknek egy abnormitása van jelen. Embryonalis fejlődési zavar van az ivarmirigyekben. Itt a baj. A perverz nemi érzésnek ez az okozója.

Az összes alkalmazható gyógymódokat tehát, melyek a homosexualitas gyógyítását célozzák, az említettek tudatában kell mérlegelnünk.

Első és legfontosabb kérdés, hogy egyáltalán lehetséges-e igazi »manifest« homosexualitást gyógyítani? A további kérdés aztán, hogy egyáltalán milyen módszerrel lehet gyógyulási eredményt elérni?

A gyógyszeres kezelés alkalmazásában tekintetbe kell vennünk, hogy az alkalmazandó aphrodisiacumok legfeljebb a potenciát fokozták. Homosexuaisoknál azonban nem a potencia fokozása a fontos, hanem a nemi ösztön »megfordított irányának« a megváltoztatása, illetve visszaterelése a normális irányba. Erre pedig sikertelen a medicina alkalmazása. Legfeljebb a libidó sexualis csökkentésére alkalmazhatunk sedativumokat és narkotikumokat. *S ez-*

által az orvos a homosexualis egyének rendszerint fokozott nemi ösztönét időről-időre lecsökkenti és fékentartja, miáltal az illetőt megóvhatja, hogy beleütközzön a homosexualisokat büntető törvénykönyv tiltó rendelkezéseibe.

Az organotherapiás hormonkezelésnek még inkább volna némi alapja és indikációja. Ugyanis, miként *Steinach* kutatásaiból tudjuk, a pubertás mirigy, illetve a Leydig-sejtek választják ki a »sexualis hormonokat«, melyek az agy sexualis centrumát erotizálják és a nemi ösztön irányát meghatározzák. Normálisan ez — tudvalevőleg — heterosexalis irányú. *Homosexualisnál a korcsfejlődésű ivarmirigy hiányos hormonképzése a nemi ösztön irányát megfordítja.* Ilyen elképzelés alapján esetleg bevihetünk a szervezetbe, projectione vagy per os sexualis hormonokat tartalmazó, megbízható organotherapiás készítményeket, melyek állati ivarszervekből készültek. Ezzel ugyanis azt célozhatjuk, hogy a szervezetbe bejuttatott hormonok — legalább időnként — a homosexualis ösztönt heterosexalis irányba fordítsák. Itt tehát a libidó sexualis »qualitativ változtatásárók lenne esetleg szó. Az idevonatkozó opotherapiás kezelésekből azonban definitív eredmények ma még nem szűrhetők le.

Mindenesetre, ez irányban tovább kiépítve a gondolatmenetet, sokkal hatásosabb eredményt kell várnunk a *Voronoff-féle ivarmirigyátültetés-től* (majomból — emberbe). *Ugyanis a Voronoff módszerével átültetett majom-mirigy az emberi ivarmirigy lecsökkent hormonképzését fokozza.*

Amit tehát az állati mirigykészítményekből injectiókkal viszünk be az emberi szervezetbe időről-időre, az állandó hormonkiválasztást, illetve a hormonképzés fokozását állandósíthatjuk — legalább évekre — a majommirigy átültetésével.

A Budapesten 1926 évi április óta elkezdett és Magyarországon általam legelsőnek végzett Voronoff-féle mirigyátültetési eseteim között *volt egy homosexualis esetem* is.

Itt csupán közbevetőleg kívánom megemlíteni, hogy a Voronoff-féle mirigyátültetés tudvalevően szimultán műtét, vagyis egyidejűleg történik emberen és majmon. A műtétnek lege artis egyformán sterilnek kell lenni mindkettőn. A műtét maga az emberen — sebészi szempontból véve — egészen kis beavatkozás úgy, hogy akármelyik kezdő operateur is könnyen elvégezheti. A majom ivarmirigyének kipreparálása azonban különösen precíz munkát és szakértelemet igényel, melyet 5 évvel ezelőtt künn Párteban Voronoff-professzor intézetében sajátítottam el. A budapesti 5 év óta történt Voronoff-féle mirigyátültetési eseteimben a szimultán műtétek — az operateur technikai közreműködésével az emberen — mindenkor az én irányításom és ellenőrzésem mellett történtek. A Voronoff módszerű mirigyátültetési esetek Budapesten kizárólag az én eseteim voltak, melyeket sexualpathologiai orvosi ellenőrzés alatt tartok a műtétek után, éveken át.

Az illető külföldi nagykereskedő, 46 éves, bisexualis egyén volt, vagyis kifejezett homo-

sexualis hajlama mellett fiatal éveiben és később is ritkán, a fantáziája legnagyobb megerősítésével, heterosexuális érintkezéseket is végzett. Szabadulni szeretett volna a homosexuális érzéstől, hogy megkönnyülhessen, leutazott hozzám Budapestre Voronoff-műtétre, melyet 1926 novemberében hajtottunk végre rajta. Eredmény — minden várakozáson felüli volt. Az illetőnél az operáció után néhány hónap múlva lassú átmenetben bekövetkezett a nemi ösztön heterosexuális irányban való megváltozása.

Mindenesetre akár organotherapiai készítmények bejuttatása, akár Voronoff módszerének alkalmazásánál számolnunk kell azzal, hogy homosexuálisnál a korcsfejlődésű pubertás-mirigyek által termelt hormonok »antagon hatást« fejtnek ki.

Így tehát indokoltan orvosi mérlegelés tárgyává kellene tenni, hogy nem kellene-e előbb eltávolítani a homosexuálisok ivarmirigyeit és csak azután bejuttatni a szervezetbe az állati mirigyekből kivont sexualis hormonokat, vagy pedig csak Voronoff-féle ivarmirigyátültetést végezni?

A homosexuális gyógykezelésben a psychotherapiának nincs gyógyító hatása. A psychés befolyásnak legfeljebb annyiban lehet szerepe, feogy laz illetőt némi suggestiv befolyásolás által visszatartsa homosexuális deliktumok elkövetésétől, azonban *sem suggestiókkal, sem hypnózissal igazi homosexualitást meggyógyítani nem lehet.*

Hiszen veleszületett, megfordított irányú ösztön-ről van szó, melyet külső behatásokkal megváltoztatni nem lehet.

Éppen ezért *tiszta naivság* a homosexuálisoknak a házasságot ajánlani, mint gyógyító eszközt. Ezzel a homosexuális csak súlyosbítja baját, mert szerencsétlenné teszi az asszonyt is és elviselhetlenné a saját helyzetét. A homosexuális a házasságot csak »*onania per vaginam*« tekinti. Az igazi homosexuálisnak a nővel való nemi érintkezésben kielégülése nincs és nem is lehet.

Az összes említett kezelési módokon kívül *a homosexualitas gyógyítására egy hatásos beavatkozás* látszik valószínűnek. Ez pedig két fázisból áll. Először eltávolítani a homosexuális korcsfejlődésű ivarmirigyeket. Aztán pedig beültetni helyükbe egészséges emberi vagy majommirigyet.

A castratio által a homosexuális *neutralizálva* lesz, mondjuk, »*asexualis*«-sá válik. Tehát amennyiben megszűnik a homosexuális állapot is, *megvan a lehetőség*, hogy az új normális ivarmirigy átültetése által — a pubertás-mirigy hormonképzése következtében —, a nemi ösztön a *Heterosexualis irányba* terelődik.

Ezt a feltevést és lehetőséget tudományos kísérletek igazolják.

Erre vonatkozólag különösen *Steinach* professornak vannak döntő kísérletei. *Steinach* bizonyította be először a *pubertás-mirigy fontos szerepét* a nemi életben, és pedig azt, hogy

a másodlagos nemi jelleg, valamint a *libidó sexualis, erekcio, facultas coeundi a pubertás-mirigy funkciójával*, illetve az általa eszközölt *hormon-képzéssel* vannak szoros összefüggésben.

Homosexualisoknál — mint tudjuk — a pubertás-mirigy korcsfejlődésű állapotban van. Tehát a pubertás-mirigy funkciója is hiányos és abnormális. Innen van a nemi ösztön »megfordulása« heterosexuális irányból homosexuális irányiba.

Steinach feltevése tehát az volt, hogy *el kell távolítani a korcsfejlődésű ivarmirigyeket* a homosexuálistól, vagyis kétoldali castratiot kell náluk végezni, ami egy asexualis állapotot eredményez. A további lépés pedig az, *hogy át kell ültetni az emberbe* egy normális emberi ivarmirigyet, melynek belső elválasztási működése a normális, tehát heterosexuális irányba tereli az illetőnél a nemi ösztönt.

Erre a mirigyátültetésre természetesen legalkalmasabb lenne egy egészséges ember ép testise. Tekintve azonban, hogy nagyon kevés ember hajlandó arra, hogy ép és egészséges heréit hagyja kioperálni, csak azért, hogy azok átültethetők legyenek egy másik embernek és ezáltal annak egészségi állapotát megjavítsák. Éppen ezért keresni kellett egy más lehetőséget.

Vannak az embernél bizonyos fejlődési rendellenességek, amidőn a herék (féloldalt vagy mindkétoldalt) nem a rendes helyükön a scrotumban vannak, hanem fennmaradnak a lágyékcsatornában. Az ilyen herékben sorvadtak a kanyarulatot

ondócsatornák, hiányzik a spermatozoon-képzés, ellenben a Leydig-sejtek, a pubertás-mirigy túlburjánzása van jelen. Az ilyen mirigyeknek tehát belső elválasztási működése és hormonképzése zavartalanul fennáll, sőt fokozott. Tekintve azonban, hogy az ilyen állapot, az u. n. »kryptorch«-herék, |a sok rongálódás miatt az illetőnek olykor fájdalmasak, sőt nagyon sokszor rosszindulatú daganatok (carcinoma, sarcoma) kifejlődésére is alkalmat szolgáltatnak, ezért eltávolításuk és kioperálásuk célirányos.

Steinach legelsőnek használt fel ilyen »kryptorch« mirigyet átültetési kísérletekre a világháborúban, harctéri sérülés következtében castrált egyének eunuchoid állapotának gyógyítására. Az eredmény kedvező volt. Az illetőnél, akinél azelőtt a herék hiányos hormonképzése következtében tipikus eunuchoid állapot volt (libidó-, erekeiő-hiány, szőrzet-hiány, elhízás, elpuhulás), a kryptorchikus mirigy átültetése után rövidesen nagy változások következtek be. Az egész azelőtti állapot megváltozott s a nemi életben egy újra-éledés következett be.

Az elért kedvező eredmény alapján csak egy lépéssel kellett továbbmenni és a mirigyátültetést alkalmazni a homosexualisok gyógyítására, akként, hogy előzetesen castrálást végezni náluk, utána pedig mirigyátültetést kryptorch-herével.

Az első kísérletet 1917-ben végezték *Steinach* és *Uchtenstern*. Egy férfiről volt szó, aki már 14 év óta volt bisexualis, azaz homosexualis és heterosexuales felváltva. Ennél *előzetesen cast-*

ratiót végeztek, majd a kryptorch-herét beültették a *hasfal izmokhoz*. Eredmény 2 hét múlva már jelentkezett. Erekción, melyek napról-napra fokozódtak. A nemi ösztön normális irányba fordult. Erotikus álmok nőkről. Fokról-fokra növekvő munkakedv, aktivitás, energia, feltűnő emlékezet javulás. Hat hét múlva nővel sikeres coitus normális. Azelőtti homosexuális állapot elmúlt. Férfiakra nem is gondol többé. Egy év múlva nősülés, boldog családi élet.

Steinach biztató kísérleteit sok követte. A kísérletek kivitele vagy kétoldali castratióval s utána mirigy-átültetéssel történt, vagy pedig castratio nélkül, vagyis az illetőnél a régi herék meghagyásával és kryptorch-heré átültetésével. Az eredmények azonban kedvezőbbek voltak, midőn előzetesen — a homosexuális herék kétoldali castratiója által — *neutralizáció történt* s aztán pedig utána mirigyátültetés.

Úgy kifejezett homosexuálisoknál, mint biszexuálisoknál szép gyógyulási eredményeket lehetett elérni *ivarmirigy implantatio* útján. A hatás műtét után 1—3 hónapon belül rendszerint bekövetkezett, miután fel kell tennünk, hogy az ivarmirigyen kívül más endokrin mirigyek közrehatásának is szerepe lehet az átültetett mirigy fiziológiai hatásának bekövetkeztében.

Később ilyen operációkat végeztek *Mühsam, Haberland* professzorok. Az utóbbinak 67 esete közül 51 volt teljes sikerű, *tehát majdnem 75%*. A sikertelen esetekben vagy az operáció technikai vitelében volt hiba, vagy necrosis, illetve

atrophia következett be, mert hiányos volt a vascularisatio, vagyis az átültetett mirigy odanövése és vérrel való ellátása.

Az átültetésre ideális hatás szempontjából legkedvezőbb eredményű lehet fiatal (20—40 közti) egészséges, normális nemi érzésű férfiak ivarmirigyének átültetése. Erre azonban érthető okokból — ritkán kínálkozik alkalom.

Az átültetéshez nem szükséges a testist egészben kivenni. Elég abból egy szeletet kimetszeni és átültetni, miután belső secretiós hatás felkeltéséről van szó.

Ami a mirigyátültetés helyét illeti, praktikusabb azt a scrotumban végezni, mint a hasfali izmokba, mert itt mechanikai feszüléseknek és vongálásoknak van kitéve az átültetett mirigy, melynek vérrel való táplálása, vascularisatiója, odanövése szenvedhet s nincs kitéve annyira a necrosis, illetve atrophia veszélyének.

Nagyon fontos az átültetendő mirigy előzetes mikroszkopikus megvizsgálása arra nézve, hogy egészséges-e és a Leydig-sejtek életképesek-e? Beteg here átültetésének semmi célja, sőt veszélyes.

Stanley amerikai orvos Kaliforniában 11 kivégzett egyén mirigyét ültette át közvetlenül kivégzés után más embereknek, akiknél potencia- gyengeség, libidó-, erekció-gyengeség, korai öregedési jelenségek voltak. Eredmény legtöbb esetben a gyors regeneráció bekövetkezése volt.

Átültetett mirigy élettartamát illetőleg egész

pontosan nem tudhatjuk. Az azonban kétségtelen, hogy a belső szekreciós hatás éveken át fennáll. Fontos természetesen, hogy a mirigy fiatal és egészséges egyéntől származzon.

Szükségesnek tartom itt azt is megemlíteni, hogy amennyiben mirigyátültetést alkalmazunk, akár a homoszexualitás gyógyítására, akár a klimakteriumban öregkori jelenségek visszafejlesztése, illetve regeneráció céljából, nem szabad elmulasztanunk és szem előtt kell tartani a következőket.

Hogyha akadna vállalkozó egyén, aki felajánlja egyik egészséges, ép heréjét, akár pedig »kryptorchikus« heréjét mirigyátültetésre gyógyítás céljából, mindenkor figyelmeztetnünk kell az illetőt, aki mirigyét adja, hogy saját elhatározásából önként egyezik bele ebbe és az orvostól kapott felvilágosítás alapján tudatában van már előre annak, hogy az egyik ivarmirigyének eltávolítása után visszamaradó másik mirigye, amennyiben gyulladást kap, egész életére terméketlen maradhat s ebből kifolyólag semmi kártérítési igényt nem támaszthat a mirigyátültetést végző orvosokkal szemben. Úgyszintén előre tisztázandó a kártalanítás kérdése is arra nézve, hogy a mirigyátültetésért az tartozik anyagi kárpótlást nyújtani, akinek az átültetés történik.

Nekem, öt év óta, mióta Voronoff-féle ivarmirigyátültetéseket végzek, úgy Berlinben és Wienben, mint Budapesten több esetem volt, amidőn fiatal emberek felkerestek az orvosi rendelőhelyiségemben és felajánlották testisüket mi-

rigyátültetési célokra. És hozzá bámulatosan olcsón. Mondhatni, potom áron, pár száz pengőért. Én az illetőknek igyekeztem megmagyarázni, hogy castratio után egy eunuchoid állapot következik be náluk, ami a nemi ösztön és potencia elvesztésével jár és teljes magtalanságot eredményez. *Az illetők többsége mindezzel nem törődve, megmaradt ajánlatánál, csakhogy valami — pénzhez jusson.*

Természetesen én a testis felkínálási ajánlatokat egy esetben sem fogadtam el, mert sem mint orvos, sem mint humanitárius érzésű ember nem tartom helyesnek, hogy fiatal, egészséges ember ép mirigyétől megfosztassék és ezáltal kitegye magát a castratio következtében súlyos eunuchoid elváltozásoknak. Azonban, hogy embryonalis fejlődésű hiba által a lágyékcsontról fennmaradó u. n. »kryptorch«-mirigy felhasználhassuk mirigyátültetési célra, annak nem látom semmi akadályát. Az ilyen mirigy ugyanis az illetőnek, aki a birtokosa, semmit nem használ, sőt legtöbbször fájdalmas és rosszindulatú daganatok fejlődésére alkalmas. Eltávolítása tehát legtöbb esetben orvosilag úgyis indokolt. *Ha pedig egy ilyen kioperált mirigyet, ahelyett hogy eldobnánk, átültetjük egy homosexualisnak, ennek csak használhatunk, mert megvan a 70—75yo lehetőség a homosexualis állapot megjavítására, illetve gyógyítására.*

Azok között, akik nekem felajánlották testisüket mirigyátültetési célra, volt két fiatalember, akik azért szerették volna ideadni heréjüket,

mert úgyis megakartak azoktól szabadulni, miután onanisták voltak s azt hitték — egyébként egész indokoltan —, hogy castratio által »neutralizáció« következik be s ők ezáltal megszabadulnak az onanizálás szenvedélyétől és kényszerképzetektől. Világos, hogy az orvosi lelkiismerettel nem egyeztethető össze az onanizálási szenvedélyt — egy olyan radikális beavatkozással gyógyítani, mint a castratio. Az onanizmust, a szenvedélyes onanizálási kényszert, *úgy ifjaknál, mint felnőtteknél sokkal alkalmasabb és hatásosabb orvosszerekkel tudja ma már a specialista orvos gyógyítani a herék épségben hagyásával.*

Nagyon érdekes esetnek voltam szemtanuja tavaly, amidőn hosszabb tanulmányúton voltam Berlinben s egy napon megjelent az »Institut für Sexualwissenschaft« ambuláns rendelésén egy idősebb ember, akinek valósággal szatir kinézése volt. Elmondta az illető, hogy egyenesen a »Moabit«-ból jött. 25-ödször ült már a fogházban, mint »Kinderschander« (gyermekgyalázó). Beteges szenvedélye, hogy mindig az iskolák körül ögyelegjen s midőn azok az iskolából jönnek, azoknak mutogassa a genitáliáit s ellenük erkölcstelen merényletet kövessen el. Emiatt mindig meggyült a baja a rendőrséggel és a büntetőtörvénykönyvvel. Miután pedig a sok hercehurcát meguntta, ezért elhatározta, hogy meg akar szabadulni a heréitől — »kost was kost«. Az öreg napokra — 57 éves volt — végre nyugalmat akar. Kérte mindkét testisének »sofortige Entfernung«-ját. Méltányolandó kérés volt. Az

orvosi konzílium elhatározta a castratiót. De csak 3 nap múlva történt meg. Akkorára ugyanis felrendeltek Berlinbe Münchenből egy gimnáziumi tanárt, egy 40 éves korára idő előtt megöregedett férfit, aki már régebben elő volt jegyezve mirigyátültetésre. A művelet tényleg megtörtént. A gyermekgyalázó öregnél kétoldali castratio. A másiknál pedig a kivett mirigyek azonnali átültetése. A hatás, mint a pacienstől megtudtuk, hat hét múlva bekövetkezett. Az illetőnél feltűnő regenerációs jelenségek léptek fel. Egész állapota megjavult. A »Kinderschänder« pedig szintén örömmel jelentette később, hogy megszabadult a »sexualis kísértésekből, s bekövetkezett nála a »közömbös állapot«, ami most már nyugton hagyja.

Az őszön elfogott ia rendőrség Pesten, a Zuglóban egy 50 év körüli »szatírt« (gyermekgyalázót), aki szintén iskolás gyerekekkel, fiukkal és leányokkal az iskolák környékén fajtalanzkodott.

Ezt az embert alkalmam volt megvizsgálni. Degenerált egyén. Panaszkodott, hogy csak az utóbbi években, mióta özvegy lett és semmi nemi tevékenységet nem folytat — jött rá valami benső kényszer, ami iarra hajtja és készteni, hogy gyerekekkel fajtalanzkodjon. Nagyon szántabánta bűnét és szeretne valamiképp meggyógyulni. Rögtön felvettem a kérdést előtte, hagyná-e magát castrálni, hogy meggyógyuljon és mindkét testisét kivéetni? Az illető gondolkodás nélkül válaszolta:

— Hát ha az embernek még heréi se maradnak, mit ér akkor az egész élet?

— No, és élet ez így?

— Mégis van az embernek néha valami kis öröme, — válaszolta rezignáltan és megadta magát sorsának, hogy bekísérjék a fogházba.

A nők homosexualitásának gyógykezelésénél tekintetbe kell vennünk azt, hogy a homoszexuális nőket nem bünteti nálunk törvény. Tehát nem lebeg fejük felett sohasem a fogház lehetőségének veszélye »tettenérés esetén«, mint a homoszexuális férfiaknál. Ezen oknál fogva a homoszexuális nők közül kevesebben vannak, akik szakorvoshoz fordulva kérik a homoszexuális állapotból való gyógyulást.

A homoszexuális nők nagyon boldognak érzik magukat ebben a perverz állapotban, hogyha megfelelő, megértő homoszexuális partner nőt találtak, akivel intim barátnői viszonyban, mondjuk a legboldogabb »házaséletben« élnek. Eszük ágában sincs ezen a rendellenes állapoton változtatni és erre nézve a sexualpathologus orvos beavatkozását kérni.

Amennyiben mégis akadna a homoszexuális nők között, aki szabadulni és gyógyulni szeretne ebből az állapotból, megkísérelhető náluk a petefészek-átültetést végezni. Természetesen nem olyan radikálisan, mint a férfiaknál, mert hiszen nőnél az ovariumok castrálása laparotomiával járó nagyobb műtéti beavatkozást jelent, amit tehát ilyen esetben még csak javasolnunk sem szabad. Ellenben, amennyiben alkalomszerűleg

rendelkezésre állna egy másik nőnek más okból egyébként is eltávolítandó petefészke, ennek átültetését a homosexuaUs nőnél a hasfali izmokba végezhetjük.

Ismételten hangoztatom, hogy míg a homosexualis férfiaknál, akiknek deliktumát a törvény fogházzal bünteti, — bona-fide javasolhatja az orvos gyógyítási céljából a castratit és az egyidejű iparmirigyátültetést. Addig nőknél legfeljebb alkalomszerűen és csak kivételes esetben. De akkor is csupán petefészek átültetést.

Potenciazavarok keletkezésének oka és gyógykezelése.

Az orvosi megfigyelések alapján jogosan feltehetjük, hogy a potencia-zavarok kifejlődéséhez mindig feltétlenül szükséges az illető egyénnél egy bizonyos diszpozíció. A diszpozíció rendszerint veleszületett. Itt nagy szerepet játszik a patológikus terheltség. Tudvalevőleg alkoholisták, luetikus vagy tuberkulotikus szülőknek gyakran Jenéinek csenevész testalkatú gyenge gyermekeik, akik hajlamosak úgyszólván az összes gyermekbetegségek, különösen a rachitis iránt. Az ilyenek fejlődésében testileg és szellemileg egyaránt visszamaradnak, nőies típusúak, szeszélyesek, csapongó kedélyűek. Konstatálhatók náluk a korai zavarok, úgy a nemi funkciókban, mint a sexualis hormonképzésben. Gyermekkoriban sexualneurastheniában szenvednek.

Sexualis koraérettség.

Azt lehetne mondani, hogy az ilyenek »sexualisan koraérettek«, amiben szerepük van bizonyára a belső szekreciós zavaroknak. A korán elkezdett onanizálás, az időelőtti külső és

belső sexualis izgalmak károsan befolyásolják a növekvő ifjút — fiút és leányt — testileg, lel-kileg egyaránt. Lobbanékony, ideges, érzékeny lesz az ifjú már fiatal korban, mint egy sexual-neurastheniás felnőtt ember.

Mindenesetre a sexualitas későbbi kifejlődésére legfontosabb szerepe van a legkoraibb gyermekkorban szerzett impresszióknak. A későbbi életkorban, 20—40 év között bekövetkezett potencia-zavarokban mindig nagy szerepük van a pszehés gátlásoknak, kényszerképzeteknek, melyeknek eredete visszanyúlik a korai gyermek-évekbe. Szülők, testvérek, nevelőnők iránt megnyilvánuló erotikus képzetek rendszerint el lesznek raktározva, mondjuk elnyomva a tudat alá. A kisgyermek testi fenytése által felkeltett erotikus izgalmak sorozata sok nemi perverzió-nak (sadismus, masochismus) lehet szülője. Nevelőszemélyzet által gyermekeken vagy serdülő ifjakon elkövetett sexualis merényletek (coitus, onania) kihatása a későbbi sexualis életre beláthatatlan. Kétségtelen, hogy a gyermekkori sexualis benyomásoknak óriási jelentőségük van és mindenkor kitörölhetetlen nyomokat hagy az egyén nemi életében.

Pubertás jelentősége.

A pubertás bekövetkezte fontos szerepet játszik. Mindaz, ami az előző években elrejtve vagy tudat alatt volt, a nemi ébredés után rohamosan kezd kibontakozni. A pubertás jelentősége

a sexualis életre igen nagy. Elképzelhető, hogy a csenevész, ideges gyermekeknél a pubertás bekövetkezte a születési diszpozíciójuknál fogva sokkal súlyosabb nyomokat hagy, pláne akkor, ha egyidejűleg masturbációt is űztek. Az ilyenek a normális nemi élet követelményeinek nem felelnek meg, hamar kimerülnek, korán impotensek lesznek.

A születésüknél fogva diszponált ifjakkal az onánia romboló hatású és az ilyen leányok görcsökkel járó menstruációja, vagy teherbe jutása sokszor súlyos következményű. Az ilyen egyének a későbbi életkorban a sexualis teljesítményben rendszerint silányabbak. A coitus kimerítheti őket órákra, napokra.

Csakis a diszpozíció alapján tudjuk megmagyarázni, hogy a gyermekkori években, a korai ifjúságban elkezdett sexualis izgalmak (legtöbbször onanizálás) az ifjak egyrészénél nem hagy súlyosabb nyomokat. Ezek a normális fejlődésűek. Más részüknél pedig, vagyis az arra diszponáltaknak egész sexualis életükre káros hatású és sexualneurastheniásokká, korai impotensekké teszik őket

Szubjektív panaszok, objektív lelet.

Psychés impotencia tünetei, mint láttuk, egészen változatosak.

Szórakozottság, feledékenység, kimerültség, rossz kedély, munkaképtelenség, álmatlanság, fej-

nyomás, hátfájások, húzó kereszttáji fájdalek, étvágytalanság, gyomorfájások, emésztési zavarok, bélpuffadás, felbőfögések, bevont nyelv, makacs obstipáció, vizelési zavarok, gyakori pol-luciók etc. etc.

Mindeme szubjektív panaszokkal szemben az objektív vizsgálat, Röntgen és laboratóriumi, kli-nikai vizsgálat eredménye sokszor egészen ne-gatív. Szóval a szubjektív jelenségek és az ob-jektív lelet között a látszólagos ellentét sokszor óriási. És ez a karakterisztikus a psychés impo-tenciára.

Speciális kezelések.

A sexualis bántalmak mai modern gyógy-kezelésének leírása köteteket tenne ki. Itt nem tartom szükségesnek kitérni a kezelések részletes leírására. Csupán a speciális kezelések terén érvényesülő irányelvekről akarok egyet-másí fel-emplíteni.

Mindenekelőtt leszögezni kívánom, hogy olyan gyógykezelési sablont, — mint például a tüdőgyulladásnál, vagy epekő-kolikánál azok gyógykezelésére — felállítani nem lehet,

A nemi élet működési zavarainak, a nemi aberrációknak tünetei és jelentkezési formái annyira változatosak, az ilyen betegek panaszai annyira fantasztikusak, hogy azt lehet mondani, mindegyik beteg — egy külön világ.

A sexualis bántalmakban szenvedő betgekkel — kivétel nélkül minden egyes esetben — individuálisan kell foglalkoznia a szakorvosnak. Nem elég egy néhány perces futólagos orvosi vizsgálat, ami más testi bajokra vonatkozólag már elég a gyakorlott orvosnak, tájékozódni a diagnosis felállítására.

A sexualis bajokban szenvedő betegekkel szemben az orvosnak egészen speciális magatartást kell tanúsítani, mint másfajta betegekkel.

Orvos részéről mindenesetre ajánlatos a tapintatos és diszkrét magatartás, mellyel felkeltetheti az impotens vagy egyéb sexualis zavarokban szenvedő beteg bizalmát maga iránt. Az ilyen beteg tudvalevőleg rendkívül szégyenlős, prűd, nehezen tárja fel nagy titkát és kétségbe van esve szomorú állapota felett, melyet nagyon szegyei és a végletekig titkolni igyekszik. Kezdetben gyanakodó és bizalmatlan még az orvossal szemben is. Később azonban, ha ez megnyeri a bizalmát, úgy benne az illető beteg egy megértő őszinte jóbarátot lát, akivel minden titkolódzás nélkül beszélhet bajáról, gyötrelmeiről, álmatlan éjszakásról, töprengéseiről, öngyilkossági gondolatairól, összes féltve őrzött nagy titkairól. Rendszerint olyan esetekben, hol a páciens nagyon lassan tárja fel állapotát az orvos előtt, az illetőnél többnyire nagy lelki konfliktusok, kényszerképzetek és gátlások lehetnek, melyeknek gyökerei visszavonulnak a korai gyermek és ifjú évekre.

Gyógyulási kilátások.

Az impotens és sexualis zavarokban szenvedő betegekben igen nagy a szégyen és szeméremérzet. Még ha fel is keresik oónsultatio végett az orvost, eleinte egészen más természetű panaszokat adnak elő. A neurastheniás jelenségek egész tömegét panaszolják. Fej- és hátfájások. Szemkáprázás. Fülzúgás. Álmatlanság. Szívpanaszok. Emésztési zavarok. Hólyagpanaszok. És igen feltűnő, hogy a panaszokat megvizsgálva, azoknak sokszor nem találjuk objektív leletét és organikus alapját. Az ilyen objektív panaszok azonban a paciensre nézve sokkal kinzóbbak, mintha valamilyen kimutatható organikus elváltozáson alapuló betegségük volna. Annál kétségbeesettebben veszi a paciens helyzetét, ha az orvos — aki egyébként sexualis bajok gyógyításában nem specialista — vizsgálat után válát megveregetve, ekként vigasztalja:

— Az összes szervei épek. Panaszai ideges természetűek. Nincs semmi komoly baja. Ne törődjön vele, majd elmúlik.

Mindez azonban sovány vigasz a páciensnek, mert ő mindennek dacára érzi, hogy beteg és kimondhatatlanul szenved és gyötrődik. Ennek következményeképpen a paciens vándorol orvostól-orvoshoz. De mindig újra meg újra kiábrándulás, rezignáció, kétségbeesés fogja el. Baját gyógyíthatatlannak hiszi. Öngyilkossági gondolatok fogják el és lelki gyötrődésekbe esik.

A isexualpathologus szakorvosra súlyos és fele-

lösségteljes feladat vár, midőn a már hosszas kísérletezések és kiábrándulások után kétségbeesett, önmagával szinte meghasonlott, feldúlt idegzetű paciens kerül orvosi gyógykezelés alá. Az orvosnak nemcsak a modern sexualpathologia egész tereumát kell alaposan ismernie, de nagy türelemmel, megértéssel, suggestiv erővel kell bírnia, hogy a megkezdett speciális gyógy-mód a paciensnél sikerhez vezessen.

Nagyon fontosnak tartom és részemről nagy súlyt helyezek mindig arra, hogy minden egyes hozzám forduló betegről a múltra vonatkozólag részletes és pontos adatokat tartalmazó kórelőzményt, teljesen megbízható anamnesist készítsek. Különösen kiterjedve az illetőnél a pubertás bekövetkeztére. Úgyszintén a beteg életében a gyermekkori sexualis vonatkozásokra, a legelső sexualis impressziókra, az onanizálás megkezdésének időpontjára, annak gyakoriságára, az első coitus normális vagy abnormális idejére, a nemi élet rendszeres folytatásának módjára, a sexualis abstinentiára vonatkozó intervallumokra. Úgyszintén fontosak a nemi betegségek, azok komplikációja és lefolyása. A nőekkel való különféle kapcsolatok szintén íelderítendőek orvosilag.

Úgyszintén rendkívüli fontosnak tartom a status praesens pontos rögzítését, a beteg által panaszolt összes subjektív panaszok és általa megfigyelt objektív symptomák összeállítását.

Csak ezután következhet a minden részletre kiterjedő speciális orvosi vizsgálat. Mindez sok esetben nem történhet még egy alkalommal.

Az orvos részéről mindenesetre sok időt, nagy türelmet és odaadó fáradtságot igényel. De mindez nélkülözhetetlen a pontos diagnosis felállításához és a therapia megállapításához.

Az impotencia psychés jelenségei mellett rendszerint kimutathatók organikus symptornák. A nemi szerveknek hosszú éveken át folytatott mértéktelen sexualis izgalma a geniáliák bizonyos fokú izgalmi állapotához és kimerüléséhez vezet. Itt elsősorban számbaj önnnek a fiatalkori húgycső és prostatalobosodások. Coitus interruptus, coitus condomatus, frusíran izgalmak, hosszszas onanizálások után majdnem mindig kimutatható az urethra prostatális részének hyperaesthesiája s a colliculus seminalis vérbősége és duzzadtsága.

Nagyon fontos mindenfajta potencia-zavar esetében az urethra és a prostata alapos vizsgálata és esetleg szükségesnek mutatkozó kezelése. A pars prostatica urethrae hyperaesthesiájának gyógyítására szolgálnak a hűtő szondák (psychrofor). Úgyszintén számbajöhet megfelelő hydrotherapiás és elektrotherapiás kezelések speciális alkalmazása. A kezelések eredményeként lassanként megszűnnek az »időszerűtlen« erekciók, valamint a kellemetlen polluciók. Ezek helyébe fokról-fokra visszatér egy bizonyos megnyugvási állapot, amire jóelőre figyelmeztetni kell a pacienst.

A paciensnek a kezelési időtartamára célirányos megtiltani mindenfajta nemi izgalmat, növel való intimebb együttlétet, pikáns olvasmányokat, erotikus képek szemléletét. Egyáltalán szigorú

»abstinentia in Venere« ajánlatos és szükséges az egész kezelés idejére.

Szabályozott diétás életmód szigorú bevezetése fontos. Sportok, sérák, szabadban való tartózkodás, fürdés, uszoda, télen szobatesígyakorlat, mértékletesség evésben, ivásban. Különösen figyelni az emésztési zavarokra és obstruációk ellen purgans szerek alkalmazása.

Nagyon fontos az önbizalom felkeltése. Nem szabad elmulasztani a páciens figyelmeztetni az első coitusok esetleges sikertelenségére. Nagyon fontosak a további coitus-kísérletek egy és ugyanazon nővel, akivel szemben a férfi már nem érez szégyent és félelmet amiatt, hogy esetleg nem fog sikerülni a coitus.

Tekintve, hogy az erekeio a potencia-zavarban szenvedő férfiaknál rendszerint hirtelen elmúlik, amidőn alkalom kínálkozik s a nővel coitusra kerülhetne a sor, tekintve, hogy a legtöbbje már fiatal éveiben sokat masturbált, ajánlatos a nő segítségét kérni és igénybe venni.

A megfelelő gyógykezelés nyomán a potencia fokról-fokra visszatér, a nyugtalan erotikus álmok megszűnnek és lassanként valósággá válik a legszebb álom. Érdekes psychés átalakulás és hangulatváltozás megy végbe a betegen. Különösen jellemző a lekicsinylése« az előző állapotának, amíg impotens volt. Egyszerre elfeledi az egész előző kétségbeesett állapotot, amelyben volt. »Bagatellnek« tekinti utólag az egészet, amiből az orvos segítségével kilábolt és sok esetben egy bizonyos fokú hálátlanságot tanúsít megmentőjével és új életrekelletőjével, az orvossal szemben.

A különféle potencia-zavarok speciális gyógykezelésében a modern orvostudományban ma már igen fontos szerepet játszik az organotherapia. Ezalatt értjük állati belső szekreciós mirigyekből készült hormon kivonatok alkalmazását, bejutását az emberi szervezetbe, melyeknek megfelelő alkalmazásával kedvező gyógyeredményeket szoktam elérni. Természetesen az organikus készítmények alkalmazása előtt rendkívül fontos az illető egyén alapos sexualpαιhologiai megvizsgálása és annak kikutatása, hogy mi a tulajdonképpeni előidéző oka a potenciazavarnak? Csak speciális orvosi vizsgálat döntheti el, hogy indokolt-e az organotherapiás gyógy mód (állati herekivonatok) alkalmazása vagy nem.

Amidőn a bántalom nem belső szekreciós működési zavarokon alapszik, hanem csupán psychés gátlásokon, ilyen esetekben feltétlenül indikált főleg a psychotherapiás kezelés.

Sok esetben pedig, midőn a különféle gyógy módok alkalmazásával sem lenne javulás, ott már rendszerint veleszületett konstitúciós organikus hibák dominálják a kórképet.

Mindenesetre nem lesz nehéz a sexualpathiogusnak az egész kórképet áttekintve megfelelő gyógy módot alkalmazni és kedvező gyógy eredményeket elérni, még nagyon sok elhanyagolt, kilátástalannak tetsző kritikus esetben is.

A potenciazavarok gyógykezeléséről csupán említést kívánok még tenni néhány speciális eljárásomról, melyeket megfelelő esetekben részemről a therapiában alkalmazni szoktam.

Sexualpathológiai praxisomban való hosszú évekre való megfigyeléseim szerint az esetek legtöbbszörében a potenciazavar és nemi gyengeségben szenvedő betegeknek egyik főpanasza az — ejaculatio praecox (túlkorai spermakilövelés). Utalok itt a megfelelő fejezetre, melyben e bántalmat, mint kórképet részletesen leírtam. Az ejaculatio praecox esetén tudvalevőleg nagyon gyorsan következik be a spermakilövelés, úgy, hogy az illető alig kezdte el a coitust, már be is fejezte. Ilyenkor a férfi kielégülése is hiányos, a nő nemi kielégülése is elmarad. Tehát a coitusban résztvevő mindkét partner szenved. Az ejaculatio praecox sikeres és gyors gyógyítása tehát nagyon fontos orvosi kérdés. Ennek a gyógyítása azonban nem olyan egyszerű. A kérdéssel sokat foglalkoztak neurológusok, sexológusok, dermatológusok, urológusok, psychoanalytikusok egyaránt.

Magam is sokat foglalkoztam évek óta ezzel a tudományos és gyakorlati szempontból egyaránt fontos orvosi kérdéssel, melynek sikeres megoldása sokkal nagyobb horderejű, mintsem gondolnók.

Ejaculatio praecox esetében majdnem mindig kimutatható a korai ifjú években elkezdett és éveken át folytatott, túlzásba vitt onanizálás.

Ejaculatio praecox-nál mindig konstatálható a glans penisén levő érzőideg végkészülékek (Krause-féle kéjtestetcskék), úgyszintén a glans mélyenfekvő nervi pudendi hyperaesthesiája, túlérzékenysége. Szóval már kisfokú peripheriás sexualis inger kivált gyors reactiot az ejaculációs

centrumban. Az ejaculatio praecoxban szenvedők egyrésze fiatalok, akiknél úgyszólván mindig meg van az erekcióképeség, de gyorsan következik be a collapsus. A másik része öregedő, akiknél meg van ugyan az inger, de nincs meg az erekcióképeség.

Az én elképzelésem szerint az ejaculatio praecox esetében elérendő cél, a túlkorai ejaculatio bekövetkezési reakciós idejének meghosszabbítása, ezáltal az orgasmus bekövetkeztének javítása, közvetve pedig a nő sexualis kielégülésének elősegítése.

Sokat kísérleteztem e célból különféle szerrel és sikerült összeállítanom különféle hatóanyagból egy specialitást, melyet én »Retardin«-nak neveztem el.

Ejaculatio praecoxban szenvedő betegeimnél én már hosszabb idő óta »Retardint« szoktam alkalmazni. És pedig kúraszerűen, valamint coitusok előtt alkalmazva megfelelő időben és módon. Az esetek legtöbbszörében a gyógyhatás eredménye nagyon kielégítő.

»Retardin« nevű specialitásom ma még nincs forgalomban, de épp most folynak tárgyalások külföldi vegyi gyárakkal a speciális szer nagybani előállítása céljából, amidőn is majd elérkezik ideje annak publikálására. Itt csupán le akarom ezt szegezni — prioritás szempontjából.

Sexualpathológiai praxisomban nálam jelentkezett és kezelés alá vett betegek óriási nagy részénél szerepelt az onania. Nagyon sok fiatalok onanistát hoztak hozzám szülők, hozzátartozók. De felnőttek közül is sokan kerestek fel.

Az onanizmus kérdésével és orvosi gyógyításával is sokat foglalkoztam. Hisz az onania a férfi és nő fiatalkori életének úgyszólván kísértő réme és a később, felnőtt korban bekövetkező sexualis zavaroknak (ejaculatio praecox, impotencia, neurasthenia sexualis, etc.) leggyakoribb előidéző oka. Az éveken át folytatott onanizálás rendszerint katasztrofális következményű a férfi és nő nemi életére.

Az onania gyógyítása tehát indokoltan fontos és betegek tömegét érdeklő sexualpathológiai kérdés.

Az onanizálás gyógyítása, illetve leküzdésénél két fontos tényezőt kell tekintetbe vennünk. Egyik az onanizálás által túlingerelt genitális mechanizmusok normális állapotának helyreállítása, ami a vegetatív idegrendszer ingerlékenységének csökkentésével történik. A másik, az ideges psychés túlingerlékenység, a psychomotorikus nyugtalanság csökkentése.

Onaniánál mindig együtt vannak:

- a) fokozott libidó sexualis,
- b) ideges, mondhatni pathológikus túlingerlékenység,
- c) az onanizálás által túlingerelt genitális mechanizmus zavartsága.

A gyógykezelésben tehát, hogy az eredményes legyen, hatnunk kell a kóros ingerlékenység csökkentésére, úgyszintén a psychés ingerlékenység, a belső nyugtalanság, az egész kedélyvilág megnyugtatására.

Én »Frenulin« néven, általam összeállított speciális szeremet szoktam alkalmazni az onanis-

táknál, igen megnyugtató eredménnyel. Tartalmazza ez a specialitás mindazon hatóanyagokat, melyek a megkívánt gyógyeredmények elérésére indikáltak. Gyógyszertári forgalomban még nincs ez a speciális szerem se. E szer eddigi alkalmazásának eredményei kielégítőek.

A »Frenulin«-t én rendelni és alkalmazni szoktam a sexualis sphaera zavarainál is, kimerültségi állapotoknál, sexualis neurasthenia, hysteria esetén. Úgyszintén jó eredményű a pollutiones nocturnae (a kóros éjjeli pollúciók) esetében is.

Impotencia, sexualis neurasthenia, kimerültség! állapotokban nagyfokú lecithin veszteség történik a leromlott szervezetben.

Ilyen esetekben tehát indokolt a lecithin adagolása azon okból, mert a lecithin az idegsejteknek egyik legfontosabb alkotórésze, a leromlott idegrendszer újjáépítését nagyban elősegíti, úgyszintén az ivarmirigyek funkcióját és a spermaképzést is, valamint emeli a szervezet erőbeli állapotát.

Én szeretem rendelni a lecithint megfelelő esetekben, de mindig más szerekkel való kombinációkban és pedig hyperaemizáló és tonizáló hatású szerekkel való összetételben, melynek specifikus hatása a sexualis sphaerara mindig eredményes.

Impotenciánál, az erekciós és ejaculációs centrumok kimerüléssel állapotában indikálnak tartom olyan szerek rendelését, melyek mondhatni specifikusan ingerlőleg hatnak a genitáliák idegcentrumaira és véredényeire, miáltal a corpora

cavernosa vérbősége az erekciót előmozdítja. Természetesen a különféle szerek, különösen az aphrodisiacumok adagolása mindenkor nagy óvatosságot igényel és a beteg orvosi ellenőrzése mindenkor szükséges.

Házassági kérdés.

Egy végtelenül fontos és felelősségteljes feladat hárul az orvosra akkor, amidőn az illető paciens gyengült potencia és egyáltalán potencia zavarok esetén hozzáfordul és tanácsát kéri arra nézve, hogy megnősülhet-e?

A sexualpathologus szakorvos csak alapos speciális, minden részletkérdésre kiterjedő vizsgálat alapján nyilváníthat erre nézve a paciensnek véleményt. Annyival is inkább, mert az életbevágó horderejű, mondhatni sorsdöntő lehet reá nézve.

Az orvos sohase ajánlhatja a házasságot a férfinak és a férjhezmenetelt a nőnek addig, amig alá nem veti speciális orvosi kezelésnek és szexuális vonatkozású bajából ki nem gyógyította magát. Ha pedig baja nem gyógyítható, akkor inkább le kell beszélni a házasságról.

Lelkiismereti kérdés ez nemcsak a házastársak jövő boldogságára, hanem a jövő generációra, az utódok sorsára.

Egy másik további fontos kérdés aztán, hogy amidőn a gyógykezelés eredményeképpen állapota megjavult, potenciazavara rendbejött, milyen nőt válasszon élettársul?

Mindenesetre csak egy olyan nőt kellene választania feleségnek, aki sexualis szempontból is illik hozzá és »megfelel« neki. Világos, hogy lobogó temperamentumu, érzéki természetű, forróvérű asszony semmiesetre sem párosítható össze észszerűen egy sexualisan kisebb teljesítményű, gyenge potenciájú férfivel. Ilyen esetben nagyon sokszor boldogtalan és szerencsétlen lehet a házasság. Ezért, nemcsak okos dolog házasság előtt a specialista orvos tanácsát kikérni, de elengedhetetlen fontos dolog a szakorvos véleményét megkérdezni arra nézve is, hogy a potenciazavarban, illetve gyengeségben szenvedő férfi egyáltalán milyen nővel köthet házasságot?

Ismerek praxisomból házasságot, amelyben az asszony olyan, mint egy izzó lávafolyam, a férfi pedig egy jégcsap. S ami jellemző, a férfi még a lecsökkent kis potenciáját sem képes a házasságban felhasználni, mert feleségével szemben félénk, bátortalan és nemileg képtelen, ellenben egy közönséges prostituált uccai nővel időről-időre képes nemi aktusokat végezni. Ezek és az ilyen házastársak egymással természetesen boldogtalanul élnek.

Gyógyulási kilátások

Milyen kilátásuk lehet az impotenseknek a gyógyulásra? Egyáltalán milyen mértékben gyógyíthatók a nemi élet működési zavarai, a nemi perverziók és sexualis aberrációk?

Jogosan felvetődik a kérdés, melyre lelki-

ismeretes választ kell adni orvosi szempontból.

Az bizonyos, hogy a születésüknél fogva terhelt, gyenge testalkatú, potenciazavarokra disponált emberek gyógyítása a legnagyobb, mondhatni legnehezebb feladatok elé állítja a szakorvost, a sexualpathológust.

Orvosi megfigyeléseim szerint van egy nagy baj. Tudniillik az, hogy a sexualis természetű bajokkal az emberek rendszerint későn fordulnak olyan orvoshoz, aki nem vigasztalással és vállverege lésekkel bátorítja őket, hogy »majd elmúlik a dolog magától, »ne törődjön vele«, hanem specialista a sexualpathológiai bántalmak gyógyításában. Az ilyen betegek mielőtt orvoshoz mennének, fűhöz-fához kapkodnak, javasasszonyokhoz fordulnak, gyógyfüveket és varázsszereket isznak, csoda-lapdacsokat szednek. S mikor mindez hiába, akkor jut eszükbe az orvos, aki ért bajuk gyógyításához.

Mikor a legjobb orvoshoz menni?

Hogy mikor forduljon a sexualis bántalomban szenvedő beteg orvoshoz?

Erre csak egy lelkiismeretes választ adhatok.

Minél korábban konzultálja az ilyen beteg az orvost, annál jobb. Orvosi tapasztalataimból állíthatom, hogy annál több kilátást nyújt a rögtön beavatkozó speciális kezelés a gyógyulásra, minél korábban történik az.

Sajnos azonban a valóságban a betegek rendszerint akkor fordulnak sexualis bajaikkal az orvoshoz, amikor már nagyon előrehaladt és elhanyagolt állapotban vannak.

A hosszú évtizedes sexualpedagógiai praxisomban szerzett tapasztalataim szerint a sexualis zavarok, bántalmak és perverziókban szenvedő betegek csak nagyon hosszú habozás után szokták magukat elszánni arra, hogy elmenjenek komoly szakorvoshoz és teljes őszinteséggel feltárják az orvosi rendelőhelyiségben egész válságos sexualis állapotukat. Nagyon sokszor mennének ugyan, de nem tudják, melyik orvoshoz forduljanak aki érti az ő bajuk gyógyítását.

Érdekes, hogy a betegek maguktól is jól tudják, ha szemük fáj, akkor a szemorvoshoz, ha foguk fáj, akkor a fogorvoshoz menjenek. És ha a nemi élet zavarait és bántalmait észlelik magukon, akkor a legtöbbször nem tudják, hogy sexualpathologus orvoshoz fordulhatnak, hogy az segítsen rajtuk.

De ha nagynehezen hosszas fejtörés és habozás után végre felkeresik azt az orvost, aki mint specialista ért az ilyen bajok gyógykezeléséhez, ha meghallgatják is a konzultáció alkalmával kapott szakorvosi tanácsot, akkor még mindig nagyon nehezen határozzák el, hogy alávéssék magukat a speciális gyógykezelésnek és egy radikális kúrának. A potenciazavarban és gyengeségben szenvedő betegek örökké haboznak és kételkednek, gyanakodók és hitetlenek, legtöbbször akarathatározási gyengeségben szenved, mintha potencia gyengeségük ebben

is megnyilvánulna. Az ilyen betegek a gyógykezelés megkezdése alól is szeretnek kibújni, amíg csak lehet, húzzák, halogatják a dolgot, várnak a jó szerencsére, hátha-talán mégis csoda történik és elmúlik az időelőtti ondókilövelés, megjavul a hiányos erekció, újból képes lesz normális nemi aktusokra, melyek kielégülést hoznak a nőnek is, neki is, szóval visszatér a veszendőbe menő vagy elveszett potencia »magától is«. Sajnos ez csalóka álom.

S mi lesz az eredmény?

A sok halogatásnak az lesz a következménye, hogy a potenciazavar és nemi gyengülés fokról-fokra rosszabbodik, súlyosbodik és beáll a »sexualis krach«.

Természetesen ennek igen súlyos vonatkozásai vannak az egyéni és társadalmi életben egyaránt, a házasságban, az életpályán, a lelki életben, az egész testi állapotban. Különösen pedig a nőekkel való kapcsolatban. Mennyi boldogtalan és szerencsétlen házasságnak és válópernek kiinduló pontja és előidéző oka lehet mindez!

Ilyenkor persze már a végső kétségbeesés hajtja a sexualis zavarban szenvedő beteget az orvos rendelőszobájába, hogy segítséget kapjon. Természetesen elhanyagolt esetekben a gyógyulási chance-ok nem olyan kecsegtetők, mint amikor ja baj még csak a kezdetén van.

Nem lehet ezért eléggé tanácsolni, hogy a sexualis bántalmakban, hiányos erekció, ejacutio praecox, neurasth. sexualis, nemi per-

verziók, az összes sexualis kimerüléssel állapokban már a baj kezdetén, midőn az első rendellenes jelenségeket észleli nemi életében, siessen a beteg az orvoshoz, aki ilyen bajok gyógyításával foglalkozik, hogy mielőbb segítséget kapjon.

Sok beteg, aki habozik és szégyenkezik kezdetleges sexualis bántalmával, kezdődő impotenciával s a nemi élet működési zavarainak egyéb kezdődő tüneteivel orvoshoz menni, a tétovázást és hanyagságot sokszor meg fogja fizetni — késői bánattal. A tűz, amikor kitörően van, gyors beavatkozással még eloltható. De mikor már az egész ház ég s a tető is lángban áll, nagyon nehéz lesz a mentés munkája.

Egyet mindenesetre fontos megtudni a sexualis bántalmakban szenvedőknek s ez a legfontosabb rájuk nézve: e bajok legnagyobb része gyógyítható orvosi tudással, csak idejében kerüljenek speciális orvosi gyógykezelés alá, amíg csakugyan segíthet rajtuk a mai exact adatokkal dolgozó orvosi tudomány.

Meggyőződésem és a gyógyulási statisztikák szerinti tapasztalatom az, hogy a sexualis bántalmak legtöbbje és legnagyobb része javítható és gyógyítható, de az orvos részéről feltétlenül szükség van sexualpathológiai speciális ismeretekre.

A nemi élet funkcionális zavarainak nagy része gyógyítható: speciális orvosi gyógykezeléssel, diétás életmóddal, kúrákkal.

De siker eléréséhez feltétlenül szükséges kitartás és türelem paciens és orvos részéről egyaránt.

Említést kívánok itt végül tenni a regeneratios furákról, a megfiatalítás kérdéséről s annak eredményeiről.

A climacterium virile (Wechseljahre des Mannes) fontos és jelentős határkö a férfi életében.

Miként a nőknél a 40-es évek közepén beköszönt a climacterium, a nemi pauza, akként a férfiaknál az 50-es évek végén észlelhetünk egy visszafejlődési folyamatot a nemi életben.

Tudvalevőleg az ivarmirigyek által kiválasztott sexualis hormonok erotizálják az agyban a sexualis központot.

Midőn a szervezetben a belső szekreciós mirigyek — így különösen az ivarmirigyek — dysfunctiója következtében zavarok és kiesési tünetek észlelhetők, — rendszerint az öregség beköszöntének idején — akkor indokolt a feltevés, hogy állati belső elválasztási mirigyek preparálásából nyert »hormonok« bejuttatása a szervezetbe a kiesési tünetek visszafejlődését eredményezheti.

Igen természetesen, a climacterium kiesési tüneteinek megjavítását sokkal célirányosabban és biztosabban segítheti elő az élő ivarmirigy átültetése az emberi szervezetbe.

Ezt a problémát oldja meg sikeresen Dr. Voronoff-módszere. Ennek lényege — tudvalevően — az ivarmirigy-átültetése majomból — emberbe. A Voronoff eljárása által történő ivarmirigy transplantáció, az átültetett ivarmirigyek állandó hormon elválasztása következtében az öregedő, a testileg és szellemileg fokozatosan gyengülő szervezetben regeneratiót, felfrissülést, megifjodást eredményez. Nemcsak az öregkor-

ban, de az idő előtt megöregedett szervezetben egyaránt előidézheti fizikailag és szellemileg az általános regenerálódást. *Tehát a Voronoff-módszere mintegy vitális energia megújodást jelent az egész szervezetre.*

Hogy kik alkalmasak Voronoff-módszerének alkalmazására?

Mindazok, akiknek életkorában, akár természetes élettani határok között a magasabb korban, akár, idő előtt, — úgynevezett presenilisen — bekövetkezik az öregedés, amely jelentkezik a szellemi funkciók gyengülésében, a fizikai erők csökkenésében, a vis vitális, az életerő hanyatlásában egyaránt. A nemi tevékenység feltűnő gyengülése és hanyatlása rendszerint velejárója a felsorolt karakterisztikus öregedési tüneteknek.

Magyarországon én kezdtem el legelsőknek a Voronoff-módszerű mirigyátültetéseket, 1926 áprilisa óta s azóta állandóan foglalkozom vele Budapesten. És külföldön is. Előzőleg Parisban jártam künn Voronoff intézetében, hogy elsajátítsam tőle mindazon szakszerű ismereteket, melyek feltétlenül szükségesek az ő megfiatalítási módszerének indikált és sikeres alkalmazásához. 5 évre visszamenő állandó orvosi megfigyelés alatt tartott eseteim vannak, melyeknek többsége külföldről való. Kétségtelenül sikeres eredményekről számolhatok be mindazon eseteimben, melyekben helyes indicatio s az átültetési műtéték precíz kivitele történt.

Voronoff módszerében a megifjodás, a regeneráció lehetőségének egyik leghatásosabb gyógyeljárását bírja a mai modern orvosi tudomány.

Epilog.

»Katasztrófák a szerelmi életben« című két-kötetes sexualpaíhológiai tanulmányom végére hagytam a — tanulságot, ami egyébként alapmotívuma és célja az egész műnek. Megmutatni a nemi élet zavarainak és eltévelyedéseinek katasztrófális helyzeteit és lehetőségeit. Aztán végül reámutatni:

— íme, láttatok az ember nemi életének fantasztikus eltorzulásait, de a végén halljátok és tudjátok meg, hogyan kell élnetek, miként kell védekeznetek, mint kell nevelnetek a gyermekeket, felvilágosítanotok az ifjakat idejében, hogy azok elkerüljék az ifjúkori visszaélések, a tudatlanság és eltévelyedések miatt reájuk leselkedő s rendszerint felnőtt korban beköszöntő — sexualis katasztrófákat.

Művem végén, az utolsó fejezetben arról akarok írni, hogy a praeventio és prophylaxis miként előzheti meg és háríthatja el a — sexualis katasztrófákat?

Orvosi tanácsok és irányelvek szülőknek, tanférfiaknak a serdülő ifjak és tanulók nemi felvilágosítására.

Egészséges utódok, csak egészséges szülők-től származhatnak. Eugenetikai szempontból orvosilag tehát meg kellene akadályozni azt, hogy beteg férfi, vagy beteg nő házasságot kössenek. Különösen vonatkozik ez az idegbetegekre, kiknek utódai felett mindig ott lebeg az átöröklés, a születésileg pathologikus terheltég Damokles-kardja.

Sajnos, az orvosnak nem áll módjában, még nincs törvény reá, megakadályozni az utódokra nézve aggályos házasságkötéseket. Tanácsát is ritkán kéri ki a házasulandók, legfeljebb privát diligenciából. De még ha ki is kéri, akkor is ritkán fogadják meg az emberek a kapott házassági orvosi tanácsot. Ezt, sajnos, nem tartják annyira fontosnak, mint a szerelmet, vagy ami még ennél is fontosabb manapság, »a hozományt«, mely a házasságokat legtöbbször összehozza. Az orvosnak azonban legalább oda keli hatnia utólagosan, ha már nem fogadták

meg a tanácsát előzetesen, hogy legalább a világra született ideges gyermek neveléséhez a szülőknek megadja az irányító elveket. Fel kell tételeznünk tehát, hogy sok esetben a házastársak utódai születésileg terhelve vannak egy bizonyos pathologikus diszpozícióval. *Mindent el kell tehát követnünk, orvosoknak, hogy felhívjuk a figyelmét a szülőknek, nevelő személyzetnek, pedagógusoknak mindazon momentumokra, melyek hivatva vannak a szunnyadó öröklést terheltséget még kibontakozása előtt letompítani vagy megszüntetni.*

A szülők nevelő befolyása a gyermekekre, úgyszólván már az első naptól fogva kezdődik. Az újszülöttnak az ingerek hozzáférkőzését is adagolnunk kell. Nyugalmukat nem szabad zavarni, csak ha muszáj. Kerülni velük minden himbálást vagy heves mozdulatot. Hirtelen látási és hallási inger kerülendő. Egyáltalán minden inger, mely az érzékekre hat, legyen gyengéd. Különösen áll ez születésileg idegességgel terhelt gyermekekre. A testierők gyarapodásával növekedni fog az ellenálló képesség is.

A gyermek lassú növekedésével vigyázni kell a diétás táplálkozására, a fűrésztésekre, mindazon óvintézkedésekre, melyek távoltartják a növekvő gyermek szervezetére káros tényezőket. Különösen vonatkozik az intelleum az ideges szülőkre, gyermeküket »agyonbecéző« anyákra, akik főképp elsőszülött gyermeküket a végletekig elkenyезtetik. Mindent elnéznek és megengednek aski. Túlzásba viszik a táplálását, aminek eredménye az ideges gyermeknél a túlingerlékeny-

ség foltozása. *Az anyai »majom szeretet«* gyermeket elkényezteti, elpuhultan neveli s nem lehet aztán csodálni, hogy születésileg terhelt, idegességre hajlamos gyermekeknél korán kiburjázóznak az ideges tünetek. Álmatlanság, nyugtalanság, ingerlékenység, makrancosság, korai onanizálás — mind következményei lehetnek. De menjünk sorjában.

Különösen nagy méreg idegességre hajlamos gyermekeknél az alkohol, ami a sexualitas korai kifejlődését mozdítja elő. Ugyanez vonatkozik feketekávéra, teára, korai gyermekévekben. Puha, meleg ágy és dunyha, meleg takaró kerülendő. Testi fenyítés korai sexualis érzéseket kelthet. *Ártalmas a gyermeket felébredés után fekvé hagyni és ágybatartani.* Ágyfekhelye lehetőleg kemény legyen, könnyű takaró, karok mindig takarón kívül. *Különösen kerülendő, hogy a gyermekek közösen aludjanak egy ágyban.*

Fontos a gyermek mindennapi mosdatása. *Az anyák ezt végezzék maguk és sohasem bízzák nevelőkisasszonyokra, vagy dadákra, akik — mint számtalan eset igazolja — a fiatal gyermekeket a fürösztés, vágy mosdatás alatt onaniás célokra és coitus-kísérletekre használták fel.* Sőt több esetet tudok magam is orvosi prakszisomból, *amidőn 9—12 éves fiatal gyermekek fertőzést kaptak a nevelőkisasszony októl és kisebb testvérük mellé alkalmazott dadáktól.*

A gyermekek ne közösen keressék fel az illemhelyet, mert a tapasztalat szerint, ez gyakran onanizálás céljából történik.

Ágy és fehérenemű gyakran megvizsgálandó,

ami a szülőket figyelmessé teheti, hogy a masturbáció folyamatban van-e már? Felvilágosítás időpontjára legjobb, legalkalmasabb a pubertás bekövetkeztének ideje előtt úgy fiuknál, mint leányoknál (az első menstruáció ideje). Erre részletesebben szeretnék kitérni. Nagyon fontos kérdés.

Szülők és tanítók — viribus unitis.

A növekvő gyermekek életének két fő színtere van. Egyik a szülői házban, másik pedig az iskolában játszódik le. A családi otthonban *a szülőknek kell őrt állani* a fejlődő gyermek testi és lelki jólétére, különös tekintettel a pubertáskor kibontakozó nemi életére. Az iskolában *a tanítókra és tanárookra hárul a feladat, sőt kötelesség*, a tanulóknak a maga idejében megadni a szükséges nemi felvilágosításokat.

Nem lehet eléggé hangsúlyoznom, hogy a sexual-higiénikus és a sexual-pedagógiás felvilágosítást a gyermekeknek és ifjaknak megadni *a szülőkre és pedagógusokra (tanítók, tanárok, nevelők) egyaránt háruló mulaszthatatlan feladat, sőt lelkiismeretben kötelesség.*

Mint tudjuk, a mai orvostudomány első és legfontosabb célja *a preventio és prophylaxis.* Vagyis megelőzése bajoknak higiénikus rendszabályok alkalmazása által. A sexual-pedagógiának kettős feladata van. Az egyik, *lehetőleg elhárítani a masturbáció bekövetkeztét* fiatalok gyermekeknél. A másik feladat pedig az, hogy a

már kifejlődött nemi ösztönt és bekövetkezett *onaniát megszüntetni*. Különösen pedig *megóvni és visszatartani a felnőttébb ifjakat a nemi élet korai megkezdésétől*.

Hogy pedig úgy a szülők, mint tanítók és tanárok, megadhassák a gyermekeknek és ifjaknak a szükséges és hasznos sexual-pedagógiai felvilágosításokat, annak van egy nagyon lényeges előfeltétele. Tudniillik *mindenekelőtt nekik maguknak is tisztában kell lenni az ember nemi életének szabályaival és fiziológiai törvényeivel*. Meg kell állapítanom, hogy sexual-pedagógiai ismeretek szempontjából *a tanítókra és tanárookra fontosabb feladat és kötelesség hárul, mint a szülőkre*. A szülőknél, különösen kevésbé műveit alsóbb néposztályokban, hiányzik a kellő értelem és intelligencia, különösen pedig a gyermekkel és ifjúval szemben szükséges elfogulatlan-ság a sexual-pedagógiai nevelés és felvilágosítás megadására. Ellenben ebből a szempontból sokkal fontosabb szerepet játszik az — iskola.

Nyugodtan lehet azt is mondani, hogy a *serdülő ifjúság nevelésének kardinális ütközőpontja a sexualpedagógia*. Másként nem is várható a mai ifjúság erkölcsi felfogásának emelkedése és különösen erkölcsi ellenálló erejének a sexualis kísértések és csábításokkal szemben való növekedése és megerősödése. *A sexualpedagógia nemcsak a helyes és őszinte nemi felvilágosítást akarja megadni az ifjúságnak, de megedzi és erősíti erkölcsi ellenálló erejében az erotika, a ledérség, könnyelműség és erkölcstelenséggel szemben*.

És most gondoljunk csak arra, hogy a sexualpatológia statisztikája szerint, *a növekvő ifjúságnak több mint fele, sőt majdnem 90%-a onanizál, az önfertőzésnek a rabja.* Úgyszintén az ifjak nagyrésze már a serdülő években, *túlkorán nemi életet kezd, sőt nagyon sok esetben, különféle nemibetegségeket is szerez.* Mindennek milyen káros következményei lehetnek az ifjak fejlődésben levő testi és lelki képességeire egyaránt!

A haladó modern idők sarkalatos követelménye lenne, hogy az egész tanszemélyzet miniszteriális felsőbb rendelkezés folytán, magasabb iskolai hatóságuk útján megfelelő oktatást és ismereteket szerezzen, úgy a szemináriumok, tanítóképzők, mint az egyetemeken tartott megfelelő kurzusokon — melyeknek megtartását és látogatását mindkét részről kötelezővé kellene tenni — a sexualis-hygiénia és sexualis-pedagógiáról. Úgyszintén kitűnő szakemberek, a sexual-pathológiában képzett specialista orvosok és pedagógusok közreműködésével megszerkesztett könyvben kellene összefoglalni és közkézre adni az ifjúság nemi felvilágosításának vezérfontát és irányelveit. Továbbá ezzel összefüggően a szülők részére külön kellene esti előadásokat tartani, megismertetve velük a nemi élet szabályait és fiziológiai törvényszerűségeit, különösen pedig megadva nekik a szükséges útbaigazításokat a gyermekek és ifjak nemi felvilágosítására vonatkozólag.

A gyermekek nemi felvilágosítására a szülői házban fontos és felelősségteljes feladat hárul a

szülőkre. A szülői nevelésnek már a gyermekévekben oda kell irányulni, *hogy a növekvő gyermek nemi élete normális keretek között fejlődhessen ki*. Ebből a célból óriási fontosságuk van a gyermekekre az észszerű táplálkozás, öltözködés, testüknek edzése különféle tornákkal és szabad sportokkal. Lelkileg pedig hatni kell rájuk, hogy kifejlődjön bennük a munkakedv, az akaraterő és jellemzilárdság. *Minderre különösen nagy szükség van ma*, midőn a modern kultúra megnyilvánulása főképpen a nagyvárosi életben, minden téren a sexualitást szolgálja s a korai és abnormális nemi élet felkeltésére igyekszik.

A nemi felvilágosítás ideje és módja.

De hogyan és miként kezdjék a szülők a gyermek nemi felvilágosítását? Helyes irányelv csak egy lehet. *Teljesen szakítani végre a naiv gólyamesékkel*. A mai gyermek előtt már hiába titkolódnak a szülők a nemi életre vonatkozó jelenségekre, hiába akarják beadni a dajkamesét, hogy a gyermeket a gólya hozza. Amint a gyermek kikerül a családból és iskolába kezd járni, az iskolatársaitól úgyszólván megtudja, hogy a gyermeket nem a gólya hozza, hanem az anyja szüli. A gyermek ekkor rögtön ráeszmél, hogy szülei félrevezették a gólyamesével s ez egyszerre bizalmatlanságot kelt szüleivel szemben. Ellenben rendkívüli módon felcsigázza fantáziáját, mert kezd előtte titokzatos és érdekes lenni

az »egész nemi kérdés«. Elképzelhető, hogy a kis játszópajtások és iskolatársak milyen naiv elképzeléseket beszélnek el egymásnak a gyermek keletkezéséről és az egész nemi életről. *Mindez pedig a kíváncsi és féktelen gyermekfantáziát nagyon felizgatja, ami a nemi ösztönt korún felébresztheti és nagyon gyakran vezet a gyermek életében korai onanizáláshoz.*

Kérdem most, mi jobb? Az őszinteség vagy titkolódzás? Mint hivatása magaslatán álló lelkiismeretes orvos, a szülőknek csak egyet tanácsolhatok. Becsületos őszinteséggel világosítsák fel gyermekeiket *kellő időben és megfelelő alkalommal*. Nagyon fontos és éppen ezért különösen hangsúlyozom a »megfelelő« *időt és alkalmat*.

Tehát mikor és hogyan történjék a szülők részéről a gyermek nemi felvilágosítása?

Mindenekelőtt megmondom a szülőknek őszintén *a rideg válót*, amit a sexual-pathologia külföldi kiváló tudósainak statisztikája kétségtelenül igazol, hogy a *mai ifjúságnak minimum 90% onanizál*. Nagyon érdekelt engem a kérdés, hogy speciálisan Magyarországra vonatkozólag az ifjúság onanizálására vonatkozó statisztikai adatok iránt hova és kihez fordulhatnék felvilágosításért? Egy főszerkesztő barátom tanácsára kerestem fel ez ügyben egy jezsuita atyát, a sexualpsychológiának egyik kiváló magyar tudósát, aki önzetlen készségével bocsátotta rendelkezésemre ezen orvosi könyvemben való tudományos feldolgozás végett ide-

vonatkozó értékes és megbízható adatait. Leközlöm a kapott adatokat sokaknak okulására és tanulságára. Főleg akiket a kérdés érdekel.

A jezsuita atya 7580 serdülő (13—18 éves) fiúval, 11.136 négy szemközti beszélgetésből és circa 6000 hozzáintézett tanácskérő levélből mérítette értékes és megbízható adatait.

A jelzett négy szemközti beszélgetések az utolsó 8 évről valók. Csaknem kivétel nélkül katolikus diákokról van szó, Erdélyből, Csonka-Magyarország városaiból s Budapestről.

A jezsuita atya megfigyelései szerint a kat. magyar fiúk 20%-a onanizál vagy onanizált 14 éves korig. Tehát $\frac{1}{5}$ -e.

Ha 13—14 éves korban szülők vagy ifjúsági lelkipásztorok felvilágosítják az onanizálás veszélyes és kárhozatos voltáról, az illető ifjú azután (14 éven felüli években) ritkán lesz onanisztává, vagy ha lesz, csak átmenetileg.

Ha nem világosítják fel őket az ifjúsági lelkipásztorok, a 15—16 éves korban felszökik az onanizáló fiúk száma 80—90%-ra.

Átlag ifjúsági lelkipásztorok vezetése alatt álló kat. fiúk 15—16 éves korban jóval 50% *alatt* onanizálók. Ezek százaléka, további vezetés folytán, állandóan javul. A teljesen megjavultakból kerül ki azoknak nagy százaléka, akik a házasságukig vagy *életük végéig* (papok, szerzetesek) távol tudják magukat tartani a nemi érintkezéstől. Ma is.

A 16—18 éves kat. fiúk lelki gondozás esetén csak 10%-ban élnek nemi életet s 5—10%-ot

azok képeznek, akik ilyesmit *egyszer* megpróbálnak, de aztán felhagynak ezzel az étellel. A többi gondozott 18 éves koráig nem ismer nőt.

18 éven felüliekre pontos adatai nincsenek.

Az onanizálás óriási elterjedését az ifjúság között nem lehet letagadni, mert szomorú tény. Naiv elfogultság a szülők részéről, ha azt hiszik, *hogy pont az ő gyermekük nem onanizál*. Apák és anyák nagyon hajlamosak gyerekes illúziókban ringatni magukat, hogy kisfiáik vagy kisleányaik, akik gyermekded boldog örömmel kergetik tavaszi kikeletkor a pillangókat, angyali tisztaságukban »még csak gondolni sem tudnak« sexualis dolgokra és fogalmuk sincs romlatlan kedélyvilágukban az egész nemi életről.

És mit bizonyít az orvosi tapasztalat? Az ilyen gyermekek már régen rabjai lehetnek az onanizálásnak, melyre többnyire társaiktól, olykor maguktól jönnek rá, sok esetben a nevelőkisasszonyok, a *bonne, gouvernante*, dadák vagy szobalányok csábítják el őket tulkorán és már fejletlen korban megkezdhetik a nemi életet, sőt nemi bajokat is kaphatnak. *Gondoltanak csak mindezekre a szülők és lelki erőfognak kapni ahhoz, hogy előítéleteiket, álszemérmüket félretéve, bátran nézzenek végre szembe a nemi kérdéssel*

A szülőknek a gyermeket természetességre és elfogulatlanságra kell nevelniök. A nemi ösztön és a nemi élet jelentőségeit nem szabad úgy feltüntetni előttük, hogy az valami szégyen-

teljes és titokzatos dolog. *Ellenkezőleg meg kell nekik magyarázni, hogy a nemi ösztönt az Isten oltotta a földi emberbe és annak magasztos feladata, hogy az ember utódairól, így a fajfenntartásról gondoskodjon.*

Nem szabad a szülőknek rögtön kétségbe esni és szívdobogást kapni, ha például gyermekeik társaságában múzeumba vagy képkiallításra mennek és egyszerre olyan képhez, vagy szoborhoz érnek, amely meztelen aktot, vagy szobrot ábrázol, s evégből rögtön elfordíttatják gyermekeik fejét, hogy azok valahogy meg ne lássák.

Készséggel helyt adok itt a tiszteletreméltó papi véleménynek arra vonatkozólag, hogy a gyereket és a serdülőt ne vigyék szülők vagy nevelők olyan helyre, hol meztelent lát. Főleg nem képtárakba, képkiallításokra s a mai modern korbéli bizonyos színházi és film bemutatókra. Ha azonban a velük levő gyermek véletlenül (pl. uccán vagy téren) meztelen szobrot látna, úgy tegyenek, mintha mi sem történnék.

Általános pedagógus vélemény idevonatkozólag az, hogy meztelen képek vagy szobrok nem valók serdülő szemé elé, mivel a gyermek ezeket legtöbbször nem művészi, hanem sexualis érdeklődéssel szemléli. Az onanistának pedig az ilyesmi, mint erotikám, új fantázia-táplálék, melyet siet felhasználni erotikus »céljaira«.

Mindig csak attól függ egyébként, hogy a felnőttek milyen nézőpontból állítják be a dolgokat a gyermekeknek. A kulturálatlan, primitív népeknél Afrikában felnőttek és gyermekek, fér-

fiak és nők meztelenül járnak, ők ezt magától értetődő, természetes dolognak tartják s abszolúte nem izgatja érzéki fantáziájukat a — »meztelenség«.

A gyermekre a meztelenség a pubertás bekövetkeztéig egész természetes dolognak látszik. Most aztán a pubertás bekövetkeztével, amidőn a növekvő gyermek életében egyébként is nagy forrongás tör ki, egyszerre azt látja, hogy szülei titkolódzni kezdenek, a meztelenséget úgy fiuknál, mint lányoknál befedik, intik őket, hogy nem illik és nem szabad meztelenséget még csak látniok sem, mindez felkelti a serdülő gyermek »kíváncsiságát«, tudnivágyát és érzékiségét, mert minden jeltől, ahogy a felnőttek vele szemben viselkednek, azt sejti és látja, hogy a »nemi élet csakugyan valami titokzatos dolog kell hogy legyen«. *A szülőknek ez a titkolódzása tehát rendszerint kiváltja a gyermeknél a sexualis kíváncsiságot, az érzéki gondolatokat és a veszélyt, amely az onanizáláshoz, vagy a nemi élet korai megkezdéséhez vezet.*

Alkalomszerű felvilágosítás.

Az okos szülők a gyermek nemi felvilágosítását *mindig alkalomszerűen* teszik. Mindenkor szeretettel kezeljék ezt a kérdést és mondják az igazat gyermekeiknek. *Psychologiai szempontból* nagyon helyesen teszik a szülők, ha *a gyermekek alkalomszerű kérdéseire adott válaszként* össze-

hasonlító példákat beszélnek a nagy természetből, az állat- és növényvilágból. Talán nem felesleges, ha néhány példával megvilágítjuk ezt a kérdést.

Azt kérdezheti például egy alkalommal a gyermek a szülőtől, hogy honnan jön a gyermek a világra? Erre nagyon találó a szülő válasza, ha ezt mondja:

— Mint a falevél a faágakon kinő a fából, mint a pillangó, kibújik a lárvából, úgy történik az a gyermekkel is. Az anyában termékenyítették meg.

A gyermek további kérdése lehet, hogy hát a testvérkéje miként jött a világra? Erre nagyon megnyugtató a gyermekre a szülőnek ilyen válasza:

— Tudod-e, kis fiam, hogy a kis macskák hogy jöttek a világra?

— Igen — mondja a gyermek —, az anyja szülte őket.

— Na látod, fiacskám az embernél is így van. Testvérkédet is, téged is az anyád szült.

Vagy lehet felhozni hasonlatként a madarakat, melyek a tojásukból kelnek ki és szüleik táplálják, míg felnőnek.

Fejlettebb gyermekeknek már lehet példákat felhozni a magasabbrendű emlős állatok származásából. El lehet mondani, hogy ezeknek tojásai (petéi) megtermékenyülnek a nőstény állat belsejében, annak melegétől fejlődik ki mint embrió, melyet az anya vérkeringése táplál, amíg megszületik és születése után az anyja táplálja és szoptatja. Éppen úgy mint az embert.

Nagy gondot kell fordítani *a szülőknek a gyermekeik észszerű táplálkozására*. Főirányelv legyen az, hogy a növekvő gyermekek kosztja inkább több vegetabiliát (főzelék, gyümölcs, tej, tejtermékek, stb.) és zsiradékot tartalmazzon, húst és fűszereket keveset. Ügyelni kell a gyermek rendszeres emésztésére. Obstitációkat kerülni. Nemi ébredés idején különösen kerülendő, hogy este sok folyadékot igyon a gyermek, mert a vizelet kiválasztása következtében *telt hólyag erekciókat és polluciókat okozhat*. Különösen figyelmeztetni kell a gyerekeket és serdülőket a vizelet és ürülék, mint természetes szükséglet, mindennapi rendszeres időközökben való kiürítésének fontosságára. Nemcsak este és reggel, de főleg nyáron onanistáknál ebéd után s forró nyári délutánokon. Fontos az is, hogy a fiú hanyatt ne feküdjön s főleg 14 éves kortól bő alsó és felső nadrágokat kapjon, lehetőleg nadrágzsebek nélkül.

Nem lehet eléggé hangsúlyozni a szülőknek, hogy milyen *káros és veszélyes, ha gyermekeiknek alkoholt adnak* s ahhoz már kicsi koruktól kezdve mintegy »hőzászoktatják«.

Ezt az alkoholkérdést csupán *sexuális szempontból* tartom szükségesnek itt megvilágítani.

Az alkohol és a nemi ösztön.

Az alkohol és a nemi ösztön között — tudományos vizsgálatokkal megállapított és kimutatható *kölcsönhatás van*. Kis adag alkohol izgatja,

nagy adag alkohol pedig bénítja, gyengíti és csökkenti a nemi ösztönt, illetve a sexualis centrumokat. Most igen egyszerűen elképzelhetjük, hogy ha a növekvésben levő gyermeki szervezetnek bármilyen kislevegű alkoholt — azonban állandóan — adunk, úgy ez a nemi ösztönre való izgató hatása következtében időelőtti, tulkorai nemi érettséget vált ki. *A korán felébresztett nemi ösztön az alkohol állandó izgató hatása következtében nemi tevékenységre készíti a növekvő gyermeket,* ami vagy onanizálásban vagy a nemi élet korai megkezdésében nyer kielégülést. A növekvő gyermekek között *nagyon elterjedt onanizálásban* — statisztikai adatok szerint — *óriási mértékben és arányszámban szerepel, mint előidéző ok, az alkohol, melyet az illető gyermekeknek a tudatlan szülők derűre-borúra nyújtanak a napi étkezésekhez.* Vannak vidékek az országban, ahol az egyszerű nép, a parasztasszonyok pálinkával itatják már az apró gyermekeket, hogy ezek jobban aludjanak. De sokszor adnak pálinkát a paraszt szülők a serdülő fiuknak és lányoknak abban a tudatban, hogy a pálinka »erőt« ad és jobban tud az ember tőle dolgozni és jobban bírja a munkát.

De romboló hatása van az alkoholélvezetnek a felnőtt ifjúságra is, mert jellem és akaratgyengeséget, testi és szellemi visszafejlődést eredményez, a józanságot aláássa, mértéktelen és gyakori nemi tevékenységet követel s *hatványozza a nemi betegségekkel való megfertőzés veszélyét,* melyre leggyakoribb alkalom az alkoholos mámor.

Arról pedig ne is beszéljünk, hogy *milyen óriási veszélyt jelent felnőtteknél az alkohol, amely mérgezőleg hat az ivarmirigy sejtekre, az ondószálakra és petére s így az alkoholos mámorban fogamzott gyermek már terheltén jöhet a világra.* Nézzük csak meg az alkoholisták degenerált gyermekeit, akik között sok a gyengeelméjű, epilepsziás, szellemileg fogyatékos és különösen jellemző rájuk a bűnözésre való hajlamosság.

A krónikus alkoholizmus pedig felnőtteknél a gondolkozó képességet, az erkölcsi ellenálló erőt, az összes szellemi működéseket csökkenti, a potenciát lerontja és nagyon sok esetben a nemi élet terén nemcsak perverz nemi tevékenységre vezethet, de a szeméremelleni büntettek (vérfertőzés, sodornia, sadista műveletek etc.) gyakori előidézője is lehet.

Mindezekből világos, hogy *a szülőknek nem szabad adniok gyermekeiknek alkoholt egyáltalában. Ellenben okvetlenül fel kell gyermekeiket világosítani már idejében, hogy az alkoholnak milyen romboló és káros következményei lehetnek az emberi szervezetre.*

A nikotin hatása a nemi életre.

Az alkohol mellett beszélnünk kell még egy másik szerről, amely a gyermeki szervezetre nagyon mérgező hatású lehet. És ez a nikotin.

A nikotin erős mérég a szívre, tüdőkre,

emésztő szervekre, s különösen mérgező hatása *a központi idegrendszerre*. Káros behatással van a nikotin a pajzsmirigyre, továbbá *az ivarmirigyek funkciójára*. Különösen káros a nikotin *fejlődésben levő fiúk és leányok szervezétére*. Allatkísérletekkel igazolható, hogy fiatal házinyulak vagy tengerimalacok bőre alá nikotint fecskendezve, e fiatal állatok ivarmirigyei fejlődésben visszamaradnak sokkal inkább, mint a velük egykorú állatok ivarmirigyei. *A kísérleti állatok üzekedési vágya nikotintól csökken, s amennyiben az állat teherben van, nagyon sokszor következik be abortus ép a nikotin mérgező hatásától.*

A kiváló bécsi gynecologusnak, *Hofstatter professzornak*, igen érdekes kísérletei vannak arra, hogy *nőknél a dohányzás* — a nikotin hatása által — *erős izgalmat okoz a petefészkekben s ennek következtében fokozott nemi vágyat*. Hosszú és szenvedélyes dohányzás pedig *a petefészkek kimerüléséhez vezet, ami rendetlen menstruációkat, vagy azok korai elmaradását eredményezi — legalább 75%-ban.*

Dohányzó fiatal nők, a rendetlen menstruációkon kívül, korán öregszenek, mellük elfonynyad, megpuhul, bőrük petyhüdt lesz. *Szenvedélyesen dohányzó asszonyoknál a fenti okok miatt sokszor van menstruáció-zavar, sőt gyakori a sterilitás.*

Szenvedélyesen dohányzó férfiaknál gyakori a nemi élet működési zavara, főleg a potencia-gyengülés. Arról pedig ne is beszéljünk, hogy a dohányzásnak milyen káros hatása van az il-

lető szellemi életére, a központi idegrendszerre gyakorolt mérgező hatás következtében.

Tudva az ártalmakat, melyeket a nikotin idéz elő az emberi szervezetben, igazán észszerű és okos dolog, ha megszívlelik a szülők és pedagógusok. *Akik tehát a nikotin káros következményeinek tudatában legalább felvilágosíthatják gyermekeiket, a növekvő ifjakat, a dohányzás ártalmairól és teljes meggyőződéssel lebeszélhetik őket a dohányzásról.*

Könnyelműség, sőt bűn a szülők és pedagógusok részéről, ha gyermekeiknek, a növekvő ifjaknak megengedik a dohányzás bármilyen formáját. *Az alkoholon kívül alig van még egy másik szer, mint a nikotin, amely károsabb és rombolóbb hatást idézne elő úgy a gyermeki, mint a fejlődő és kifejlett emberi szervezetben.* Még egy fontos észlelet és megállapítás. Az onanistáknál a nikotinmámor melegágya a bűnnek. A finomabb ópiumos cigaretták ilyen irányú hatása 2—3-szorosan fokozott.

A dohányzás egy rossz szokás, mely káros szenvedélyéül válhat az embernek. A nikotin tartós mérgező hatása a szervezetre akarat nélküli eszközévé teheti az embert. Ez pedig azt bizonyítja, hogy a nikotin nemcsak az emberi szervezetre testileg fejti ki mérgező káros hatását, *de lelkileg is bénítólag, mondhatni demoralizálóan hat,* akaratgyengeséget, energiacsökkenést, önuralom és ellenállóerő gyengülést eredményez. Érthető ezekből, hogy a sportembereknek miért egy fontos irányelve — amit majdnem mindig

be is tartanak —, hogy a trenírozás ideje alatt kerülni kell nikotint, alkoholt és sexualis izgalmakat egyaránt.

Egyéb tudnivalók — szülőknek.

Kávé és teára vonatkozólag az a véleményünk, hogy kis gyermeknek egyáltalán ne adjunk, növekvő gyermekeknek csak nagyon hígítva. Különösen ne adjunk ideges gyermekeknek, akik sexualis szempontból egyébként is izgékonyabbak. Gondoljunk csak arra a veszélyre, hogy minden csésze kávé vagy tea háttérben mindig meghúzódhat — az onaniára való kísértés ördöge.

Az étkezésre vonatkozólag nagyon fontos, és észszerű szabályként kell betartania a szülőknek, hogy *a gyermekeknek este lefekvés előtt keveset adjanak enni és csak könnyen emészthető táplálékot.* Telt gyomor és nehezen emészthető táplálék nyugtalan alvást és alhasi vérbőséget idéz elő, ami a nemi szervek vérteltségét és izgalmi állapotát fokozván, gyakori alkalmi okul szolgálhat az onanizáláshoz. Ismételten utalok itt orvosi szempontból annak fontosságára, hogy a gyermekeket és serdülőket figyelmeztetni kell és állandóan ellenőrizni is őket arra nézve, hogy háton ne aludjanak s mindig jobboldalon feküdjenek.

Nem lehet eléggé hangsúlyozni a szülőknek, hogy mennyire fontos a gyermekek edzése testileg, tornagyakorlatokkal, fürdőkkel, úszással, tennisz, football, különféle sportokkal a szabad

természetben, korcsolyázás, ródlizás, kirándulásokkal stb.

Úgyszintén gondolni kell a szülőknek, hogy mennyire fontos kötelességük a gyermekek fejlődő és lassanként kibontakozó lelki életével törődni. Evégből nagy súlyt kell helyezniük a *gyermekek akaraterejének fejlesztésére és kitartásának növelésére*. Hangoztatni kell az ifjak előtt, hogy akarat erős ember mindenkor mérsékelni és tartóztatni tudja magát. És főleg, hogy uralkodni tud érzékein. Gondos szülők ezirányú törekvése meg kell, hogy nyilvánuljon a kisgyermekek *játékában*, amidőn pl. hozzászoktatják a gyermekeket, hogy a játékokban ne kapkodjanak egyikből a másikba, hanem előbb fejezzék be az egyiket, aztán kezdjék el a másikat s a játék befejeztével játékszereiket rakják szépen rendbe.

Bátran mondhatjuk, hogy a gyermekek ellenálló ereje fokozásának, akaratereje növelésének nagyon fontos és lényeges szerepe van, különösen manapság, a modern életviszonyokban, amidőn lépten-nyomon, a mai kulturélet összes megnyilvánulásaiban találkozunk az ifjúság a sexualis kísértésekkel, amelyekkel szemben ellenállást kell kifejtenie, hogy könnyen áldozatul ne essen a sexualis csábításoknak.

A szülőknek igyekezniük kell már a gyermekévekben az alkalomszerűen kínálkozó sexualis kérdésekre — éspedig az állatvilággal való összehasonlítás kapcsán —, a gyermek fantáziáját megnyugtató felvilágosításokat megadni. A nemi kérdést úgy kell beállítani, mint természetes élet-szükségletet.

Kritikus időpont a felvilágosításra.

Nagy probléma azonban a szülőknek, hogy melyik az az időpont, amikor gyermekeiknek meg kell adni a szükséges nemi felvilágosítást a növekvő gyermek életére legfontosabb kérdésbe?!, az onanizálásra vonatkozólag?

Az orvosi megfigyelések és tapasztalat szerint, a fiúgyermek legelőbbje a 13—14-ik esztendőjében kezdi el az onanizálást Leányok hamarabb, rendszerint már 11—12 éves korukban. A szülők részéről szükséges nemi felvilágosításra tehát mulaszthatatlanul fontos a kellő idő felhasználása. Tehát amikor még nem kezdte el a gyermek, de előtte van, mondhatni küszöbén van az önfertőzés elkezdésének. Kritikus időpont ez tehát szülőknek és gyermekeknek. *Tudniok kell végre a szülőknek, hogy súlyos lelkiismereti kötelesség terhelt őket ebben a kérdésben.* Nem kell rettegniök, főleg nem szabad szégyenkezniük, hogy 13—14 éves fiaiknak, vagy 11—12 éves lányaiknak az onanizálásról s annak káros következményeiről beszéljenek. Csak egy a fontos. Egyszerű, természetes módon, lehetőleg az állatvilágból vett hasonlatokkal kell megadni a növekvő gyermeknek a nemi felvilágosítást. Higgyék el, ez esetben a gyermek szeméremérzete sem lesz megbántva. Ellenben képzeljék csak el, hogy mi történik akkor, amikor a szülők szégyenlősek és nem akarnak, húzódoznak, gyermekeik előtt nemi kérdésekről beszélni, a gyer-

mekeik pedig kíváncsiak és a kis játszópajtások, az iskolatársak, egymást világosítják fel érzékcsiklandozó, fantasztikus, együgyű mesékkel. *Sajnos, manapság még a legtöbb esetben így történik. S ez a mód sokkal inkább sérti és rontja a gyermek szeméremérzetét.* míg ellenben a szülők felvilágosultsága és okossága, szeretete és tapintata sokat segíthet. Mindezekon kívül pedig, miután a szülők ismerik legjobban gyermekük lelkületét és gondolatvilágát, ezért a legjobban tudják, hogy mit és mennyit kell mondani a nemi kérdéstről, hogy az fogékonyságra találjon bennük és megóvja őket a tájékozatlanságukban reájuk váró veszélyektől.

Elmondhatják a manapság már felvilágosult szülők a serdülőknek az orvosi tudomány idevonatkozó megállapításait az ivarmirigynek a pubertás (serdülőkori) miriggyel összefüggő működésének jelentőségét. Figyelmeztetni lehet őket arra, hogy a férfi és nő testi és lelki jellegzetességek normális kifejlődését veszélyezteti az a serdülő fiú vagy leány, aki a pubertás-mirigy belső elválasztási működését, a hormon képzést, azzal zavarja, hogy a vele »közösháztartási« ivarmirigyet külső, céltalan kiválasztásra ingerli onanizálás közben.

Ugyancsak lehet utalni a szülőknek a serdülő gyermekeik előtt arra is, hogy ez a serdülőkori mirigy más több fontos belső elválasztási mirigynek (pl. agyalapi mirigynek is) szabályozója. Az onanizáló fiún vagy leányon később mutatkozó törpe- vagy óriás-növés tünetei erre vehetők vissza (hypophysis-mirigy funkciózavar).

15 éves fiúnál már meg lehetne említeni azt is, hogy az onanizálás rendszerint az ivarmirigyek és a sexualis centrumok korai kimerüléséhez, ennek következtében a nemi élet működési zavaraihoz, impotenciához, nemi gyengeséghez vezethetnek a felnőtt korban, ami megzavarja a férfi kor munkabírását, alkotóerejét s egész boldogságát.

Pedagógusok szerepe és feladata.

Amilyen fontos feladat hárul a szülőkre a növekvő gyermekek nemi felvilágosításában, *nem kisebb és felelősségteljes szerep hárul a tanítókra, tanárookra és mindazokra, akik az ifjak tanulmányi éveiben vezető szerepet visznek.* Azt lehet mondani, hogy a szülők szerepe egyrésztől, a pedagógusok feladata másrésztől, kiegészítik egymást, egyik a másik nélkül hiányos. *Amit az ifjak a szülői házban apáiktól, anyáiktól a nemi felvilágosítást illetően megkapnak, mindannak folytatását és kiegészítését kell hallanlok az iskolában.*

Ehhez mindenesetre két feltétel volna szükséges. Az egyik az, hogy maguk a pedagógusok is, a tanító- és tanárképző-intézetekben kötelező és alapos oktatást és ismereteket nyerjenek a nemi kérdésről. Másik feltétel pedig az, hogy az illetékes felettes hatóságok által kötelezőleg lenne elrendelendő az összes iskolákban és tanulmányi intézetekben a sexual-pedagógia ta-

nitása a növekvő gyermekeknek és ifjaknak az ezirányú alapos képzettséggel bíró tanítók és tanárok részéről. Sajnos, ez ma még nincs így. Éppen ezért elmondjuk, hogy a modern sexualpedagógia irányelveinek szempontjából mi volna helyes és egyáltalán miként képzeljük el az egész kérdést?

Rohleder, a világhírű sexualpathologus szerint a sexualpedagógiai oktatást két részre kellene osztani. Az egyik rész előadandó lenne az iskolákban, a gyermekek 14 esztendő koráig. A másik rész pedig a felsőbb iskolákban és továbbképző intézetekben 14—20 éves ifjaknak.

Sexualpedagógiai nevelés az alsóbb osztályokban.

Csak röviden akarjuk vázolni a sexualpedagógiai nevelés irányelveit a következőkben:

A népiskolákban a 6—10 éves gyermekeknek a növényvilág szerelmi jelenségeiről beszélhetnek a tanítók. Idetartozna tehát a nagy természet tavaszi ébredése, a fák rügyezése és virágzása, a virágok megtermékenyülése.

10—14 éves serdülőknek a sexualpedagógiai oktatása és felvilágosítása nagy óvatosságot és körültekintést igényel. Lehet nekik beszélni és felvilágosítást adni az állatvilág szerelmi életéről, szaporodásáról és fajfenntartásáról, de sohase közösen és nem a plenumban, hanem individuálisan, alkalomszerűen, egyénenként. A sexual-

pedagógiai kioktatást az iskolában a hittanárnak kellene végezni. *Tulajdonképpen legjobb volna, ha ifjúsági lelkipásztorok egyénenként adnák meg a felvilágosítást a serdülőknek. Ez a munka a középiskola IV. osztályában (polgáristáknál már a III. osztályban) indulhatna. Idevonatkozóan beszélhetnének a lelkipásztorok a méhek szaporodásáról, a halak ivásáról, a madarak párzásáról, majd továbbmenőleg az emlősállatok párzás útján való szaporodásáról, az anyaméh szerepéről, fogamzás és megtermékenyülésről, az állati embryoról, a magzat világrajöveteléről.*

Miként tehát látjuk, az iskolákban, a helyes sexual-pedagógiai oktatás főként természettudományi bázison nyugszik. Úgyszintén az etnikai szempontoknak is irányadó szerepük van.

A gyermekek már a 10-ik életévük bekövetkezése előtt fogalmat kellene hogy nyerjenek a kétneműségről, a fajfenntartás törvényszerűségéről a növény- és állatvilágban egyaránt.

Mindezt szépen lehet aztán továbbmenőleg, vonatkozásba hozni az emberrel. Szem előtt *kell azonban okvetlenül tartani, hogy az emlősállatok megtermékenyülési folyamatai (párzás, fogamzás, magzat születése) az iskolákban a gyermekek 15. életévéig legyen előadva, azonban csupán a fentemlített elvek alapján. Az ember nemi életéről, fogamzásról, a gyermek születéséről, az ember nemi életére vonatkozó összes élettani viszonyokról, már csak 16 éven felüli ifjaknak célszerű és szabad sexual-pedagógiai felvilágosításokat megadni.*

Már az alsó iskolai osztályokban lehet beszélni a tanítóknak és iskola-orvosoknak a baktériumok életéről, különösen azok szerepéről a nemi betegségek terjesztésében. Tekintettel, hogy az esetek nagy számában a gyermekek 12—14 éves korban már onanizálni kezdenek, tehát már ezt megelőzőleg profilaktikusan kellene a 10—11 éves tanulóknak az iskolákban az ifjúsági lelkipásztortól hallaniok a sexualpedagógiai szempontról egyet-mást. Beszélni kellene előttük az egészség-ápolásról, a higiénikus követelményekről, melyek egyaránt vonatkoznak a test minden szervére s az összes (idegekre. így a nemi szervek idegéletére is. Ezzel kapcsolatosan beszélni lehet, hogy a korai gyermek és ifjú években a fejletlen állapotban levő nemi szervek izgalmi milyen káros hatással vannak az emberi szervezet kifejlődésére. Különösen árt az agynak, az idegeknek, az egész szellemi életnek. *Hangsúlyozni kell, hogy 20 éves korig, ameddig a szervezet kifejlődése nagyrészt végbemegy, feltétlenül károsak és ártalmasak a nemi izgalmak.*

A pedagógusoknak a tanulmányi idő alatt mindenesetre meg kell figyelni tanítványaikat, hogy nem-e észlelnek náluk onanizálásra gyanús jelenségeket? Ha ilyen tanulókat találnak, haladéktalanul elő kell őket venni és kell velük beszélni négy szemközt, tapintatos formában. Jóindulattal és szeretettel meg kell nekik adni a szükséges felvilágosításokat és figyelmeztetni őket a következményekre. Egyidejűleg beszélni kell az iskolaorvossal is, hogy az illető gyermekeket *ő is vegye elő. De figyelmeztetni kell egyidejűleg*

a szülőket is, hogy azok is közbelépve, megtegyék a maguk részéről mindazt, ami szükséges.

A megfigyelések és tapasztalatok ugyan azt igazolják, hogy nem célszerű a szülővel s a tanárral való beszélgetés. Főleg nem, ha kezelésről van szó. A rendszeren zárkózott serdülő nem lesz őszinte. Azt mondja, ha faggatják, hogy abbahagyta az onanizálást és hogy megjavult. Rendszerint még a hittanárával szemben is áll ez. Ellenben az ifjúsági lelkipásztorral (vagy esetleg más intézet hittanárával), aki a fiút nem tanítja, már őszinte. Leányoknál éppen fordítva van. Ezek átlag legőszintébbek az osztályfőnöknövel, főleg ha ez apáca.

Különösen hangsúlyozzuk, hogy az onanizálást már megkezdett gyermekek felvilágosítása jóindulattal, szeretettel, gyöngéden történjen. Nem szabad úgy kezelni őket, mint bűnösöket, hanem mint csupán eltévelyedetteket és tudatlanokat. Különösen óvatosnak kell lenni a nemi felvilágosításban, ilyenkor kerülni minden felesleges szót, nehogy az illetőnek kíváncsisága még jobban felébredjen a nemi élet titkai iránt.

Nagyon ajánlatos, hogy a 14. életévüket beöltött tanulókat, akik elhagyják az intézetet, ünnepeles figyelmeztetésben kell részesíteni a pedagógusoknak a nemi életre vonatkozólag. Különösen a korai nemi izgalmakra és azoknak káros hatására a fejletlen ifjú szervezetre, a nemi betegségekkel való fertőzés veszélyeire. Egyidejűleg nagyon ajánlatos adni nekik egy nyomtatott füzetet is, melyben bennfoglaltatnak a nemi életre vonatkozó útbaigazítások és intelmek.

E helyen felhívom a szülők figyelmét dr. Tóth Tihamér, a budapesti Pázmány Péter tud. Egyetem professzorának kiváló műveire, aki a sexualpsychológia és sexualpedagógia egyik világhírű művelője és tudós szakírója. Számtalan művei közül, — melyek legtöbbje le van fordítva úgyszólván az összes európai nyelvekre —, különösen ajánlom minden szülőnek és minden pedagógusnak elolvasásra:

»Az ifjúság lelki gondozása« című könyvét. E kiváló műnek egyik — mondhatni klasszikus — fejezete:

»Az ifjúság sexualis problémája.« Ebben tárgyalva van a sexualis kérdés fontossága az iskola szempontjából, erkölcsi szempontból. A nemi felvilágosítás kérdése, története, szükségessége. Ki adja a felvilágosítást? Mikor adjuk a nemi felvilágosítást? A felvilágosítás módja elméletben és gyakorlatban. A sexualis pedagógia szerepe.

E könyvnek igazán nem szabadna hiányozni egyetlen család és iskola könyvtárából.

Dr. Tóth Tihamér, egyetemi tanárnak egy másik nagyszerű műve »A tiszta férfiúság« címen jelent meg magyarul és szintén lefordítva az összes világnyelvekre.

Ezt a remek munkát oda kell adni minden 15—16 éves ifjú kezébe, hogy olvassák el. Ropant előnyükre fog szolgálni.

Szükségesnek tartom 15—16 éves korbeli — főleg városi — ifjaknak figyelmét felhívni a nagyrészt már felnőtt homosexualisokra, akik eleinte csak »ideális barátságot« akarnak kötni az ifjakkal s egy jó ideig ajándékokkal halmoz-

zák el őket, hogy aztán egy kínálkozó alkalommal, midőn az illető ifjúval zavartalanul négy-szemközt lehetnek, váratlanul előálljanak beteges hajlamuk követelte kívánságukkal.

Óvni kell az onanizáló ifjakat különösen attól, hogy esetleg olyan orvosi tanácsokra hallgassanak, amelyek őket a nemi életre buzdítva akarják kigyógyítani. Ez olyan, mint a tüzet — olajjal oltani.

A felsőbb osztályokban.

Arra nézve pedig, *hogy a sexual-pedagógiának a felsőbb osztályokban a 16—20 évig milyen irányelveket kell követnie*, a következőket tartom szükségesnek elmondani:

A 16 éven felüli tanulóiifjaknak az iskolában már *közösben, a plénum előtt*, részletesebb magyarázatot lehet és kell adni a nemi életéről, a nemi szervekről, s azoknak ábrákban való demonstrálásával, azok élettani működéséről. Úgyszintén felvilágosítással kell szolgálni fiuknak az ivarmirigyek funkciójáról, a spermaképzésről, a pollúciókról, lányoknak a petefészkek fiziológiai szerepéről, a peteérésről, a menstruáció élettani jelentőségéről. Egyszerűen a nemi ébredés összes élettani jelenségeiről s a nemi jellegzetességek kifejlődéséről. Mindezen felvilágosítások megadására természetesen legalkalmasabb fiúknál az iskolaorvos, lányoknál az orvosnő.

Az iskolaorvos különös feladatát képezi az is, hogy *különösen a 16—17 éves ifjakat figyel-*

meztesse, hogy a korán megkezdett nemi életnek a fejletlen szervezetre milyen káros hatása van. Különösen milyen veszélyt rejt magában a prostituált nőkkel való érintkezésben *a nemi betegségekkel való fertőzések lehetősége*. Különösen hangsúlyozni az ifjak előtt, hogy még az egészségesnek nyilvánított prostituáltak is fertőznek. S a nemi betegségek kezelése hosszadalmas, feltűnő és költséges. Beszélni kellene az óvszerekről is, hogy nincs biztos óvszer.

Nem lehet eléggé hangsúlyozni, mennyire fontos *az ifjakat figyelmeztetni mindezekre, különösen a házasságon kívüli és korán megkezdett nemi élet veszélyeire*. És ezzel kapcsolatosan beszélni kell előttük, hogy *a nagyvárosok prostituált világa a nemi betegségek által való milyen óriási fertőzési veszélyt jelent az egész népre*, aminek káros következményét megérzi az egész új generáció. Miért is etikai kötelessége minden ifjúnak, hogy a házaselet eljöveteléig, a családalapításig igyekezzék távoltartani és megőrizni magát egészségesen a nemibetegségekkel való fertőzéstől, ami jövődöbeli feleségére és születendő gyermekeinek egészségére óriási jelentőségű. Tehát a sexualis abstinenciát kell feltüntetni az ifjúság előtt, mint követendő példaképet és mint biztosítékát a fejlődésben és kibontakozásban levő testi és lelki jólétének.

Különös tekintettel kell lenniök úgy pedagógusoknak, mint iskolaorvosoknak a fejlődésben levő ifjak jellemének, akaraterejének fejlesztésére és *arra a szoros összefüggésre, ami van a nemi élet funkciói és a lelki folyamatok, a szel-*

lemi tevékenység között. Fel kell ébreszteni az ifjakban az erkölcsi öntudatot, a felelősség érzését, a kísértések és sexualis csábításokkal szemben való erkölcsi ellenállóerőt.

A római kat. papok egész életre vállalt nemi abstinentiája csak a vallás nyújtotta nagy erők támogatásával lehetséges. Aszkéták, papok, szerzetesek, akik absolut és szigorú nemi önmegtartóztatásban élnek egy életen át, akik ellenállni képesek a nemi vágyak csábító kísértéseinek, nemcsak magasztos hivatásuknak, melyet betöltenek, adják kiváló bizonyítékát, de valóban emberfeletti lényekhez hasonlók és minden tiszteletet megérdemelnek. Legszebb bizonyítéka annak, hogy az ember mily magasan felette áll s mennyire fensőbbrendű, mint az állat, épp az — aszkétaság. Az igazi és szigorú aszkéta életéi élő papok és szerzetesek, valóban tiszteletreméltó szent férfiak, akik csodálatot érdemelnek az emberektől.

Valláserkölcsi nevelés.

A valláserkölcsi nevelésben segítségül keli jönniök az ifjúsági lelkipásztoroknak is. Hiszen éppen a pubertás ideje az, midőn a testileg-lelkileg fejlődő, forrongásban leve ifjak lelkületében kételyek merülhetnek fel mindennel szemben. *A pap jóságos szava csak megnyugtatólag és felemelőleg hathat a kételyek közé jutott és lelki krízisben hánykolódó ifjú lélekre.* A vallás-tanárnak felelősségteljes szerepe van az ifjak etikai nevelésében. Nem szállítja le a papi hivatás

méltóságát, ellenkezőleg éppen magasztos hivatásánál és tekintélyénél fogva, lehet beszélnie az ifjak előtt a nemi kérdéstről. Senki sem beszélhet náluk hivatottabban és nyomatékosabban az ifjaknak, hogy a nemi életnek milyen nagy jelentőségű vonatkozásai vannak az ember etikai életére. És megfordítva. Utalnia kell az erkölcsi kívánalmakra és tilalmakra. Appellálnia kell az ifjak akarati-, érzelmi világára és értelmére egyaránt. Úgyszintén az ifjaknak szüleik iránti, valamint önmagukkal szemben való kötelességükre, a családalapítást, jövőendő feleségüket és majdani gyermekeiket illetőleg.

Senki sem magyarázhatja meg az ifjaknak az iskolában a vallástanárnál, a papnál hivatottabban, hogy az ember morálja ne csak értelmén, hanem akaratán és érzelmén is alapuljon. A nemi ösztön az emberrel veleszületett természetes öserő, de mindenkor szükséges, hogy az értelem és mérséklet azt szabályozza. Ez pedig legszebben és legtermészetesebben a házasságban nyilvánul meg, midőn férfi és nő életközösségben, szerelemben, megértésben együtt élven, kiegyensúlyozott nemi életet élnek egymással. Ezek szerint csak a házasságban erkölcsös és hygienikus a férfi és nő közötti nemi tevékenység és nem a prostitúcióban és nem a szabad szerelemben, ahol csupán az érzékiség dominál legtöbbször — lelki kapcsolatok nélkül.

Az érzékiség, amint az a prostitúcióban mindig megnyilvánul, lealacsonyítja az embert. Ellenben az érzékiség, mely lelki kötelékekkel kapcsolatosan nyilvánul meg, a férfi és nő szerelmi

életében, mint az a házasságban lenni szokott, megnemesíti, felemeli az embert. Az emberben a nemi ösztön ösereje is vele született, amely időnkénti kielégüléseket követel. A nemi ösztön kielégítéséhez tehát az embernek életiani természetszerű joga van. Ha nem él vele, Istennek följánlott áldozatképpen lemond róla (pap, szerzetes). Az igazi élet kultúrája azonban megnemesítette a nemi ösztönt is akként, hogy annak kielégítését bizonyos határok közé szorította és irányította, úgyszólván abból se az egyénnek, se a társadalomnak károsodása ne legyen. Ellenkezőleg. Minden tekintetben az emberi kultúrfejlődés céljait kell szolgálnia, meri csak ez esetben lesz a nemi ösztön az embernél a legnagyobb gyönyör és életöröm forrása.

Az ifjúsági lelkipásztor felbecsülhetetlen segítségével különösen két jellegzetes pontban áll. Az egyikben megjelöli a vallás nyújtotta nagy erők forrásait s felhasználásuk módjait megmagyarázza. A másikban a visszaesőket, főleg onanistákat, állandóan bátorítja, önbizalmukat ébreszti és erősíti. Megszünteti az okokat, melyek esetleg önbizalmukat lerombolták. (»Önbizalmat romboló kijelentések« eliminálása.)

A növekvő ifjakkal meg kell értetni, lelkükbe plántálni s ezáltal bennük fokozni ezt az erkölcsi ellenálló erőt a sexualis kísértésekkel szemben Mindezt nagyon szépen lehet megtenni a sexualpedagógiai nevelés keretében. Sajnos azonban a sexualpedagógiai nevelés sem az alsó, sem a felsőbb iskolákban hazánkban nincs bevezetve hivatalosan. Ebben nem kis része van a tanítótság

és tanárság opposiciojának, nem látják be annak eminens szükségét, ami indokolná, a nemi kérdés tárgyalásával kapcsolatos maradi előítéletekről nem is beszélve. Nálunk továbbá nem is emlegetik a sexualis bajok megszüntetésére beálliandó iskolapsychológust (bár ilyen irányban főleg a fővárosi katolikus ifjúsági lelkipásztorok eredményesen működnek).

Az orvosoknak, különösen sexual-pathologusoknak kell éppen ezért mindent elkövetniük, hogy száraz tényeket, rideg valóságot, statisztikai adatokat tárjanak fel az onaniáról, a korán megkezdett nemi életről, a rendellenes nemi visszaélésekről, a nemi betegségekről, melyek óriási mértékben vannak elterjedve a tanulók között már az iskolákban. Kell-e megrázóbb bizonyíték, ami hatalmasabb erővel belemarkoljon úgy a pedagógusok, mint az iskolai oktatást irányító felsőbb hatóságok érdeklődésének felkeltésében arra nézve, hogy tenniök, cselekedniük kell a fejlődő ifjúság testi és lelki jóléte érdekében és éppen ezért kérniök és javasolniok kell a nemi felvilágosítás kötelező bevezetését és elrendelését az iskolákban. Erre legfőbb indok csakugyan az ezirányú szomorú orvosi tapasztalat.

Aktuálisnak és ezért végtelenül fontosnak tartom az iskolapsychológus problémájáról elmondani itt egyet-mást.

Páter Olasz Péter, jezsuita atyának, a kiváló képzettségű tudós papnak, aki ifjúsági psychológia és a sexualpedagógia szakirodalmában való működésével becsült és ismert nevet vívott ki magának, egy kitűnő tanulmányt irt e címen:

»Az iskolapszichológus problémája.«

Szükségesnek tartom ismertetését e helyen, Németországban utóbbi években való feltűnő erkölcsi züllés arra indította Becker, porosz közoktatásügyi minisztert, hogy az összes német középiskolák igazgatóitól 1921-ig visszamenőleg bekérje az erkölcsi kihágások s ezek disciplináris kezelésének aktáit. Az aktákat könyvalakban közzé tette 1928 nyarán.

»*Sittlichkeitsvergehen an höheren Schulen und ihre disziplinare Behandlung*« címen.

Ez a könyv indította meg azt a mozgalmat, mely szerint az *iskolaorvos*, a fiatalok bírája s ügyvédje mintájára *iskola-pszichológusi állás volna szervezendő*. A serdülők nehéz problémáik megoldása végett *szinte gyónni járnának* az iskola-pszichológushoz s az erkölcsi kihágások diszciplináris megtorlása ezentúl jórészt abban állna, hogy az igazgatóság az iskolapszichológus különösebb gondjaira bizná a delikvenst. *Stern W.* az iskola tanárai közül választaná ki az iskolapszichológust. *Hoffmann W.* olyan ifjúsági pszichológust ajánl, aki nem tanárok az illető iskolában.

Ez a mozgalom érdekes és fontos azért is, mivel akárcsak a pszichoanalízis körüli mozgalom, *a gyónás apológiája*. Egy zsidó és egy protestáns ifjúsági pszichológus olyan állást kíván szervezni a középiskolákban, amelynek birtokosa »Schweigerecht« (jogosan hallgat arról, amit a fiúktól hallott!) és aki »Schweigepflich« (köteles is hallgatni!)

Kétségtelen, hogy a *serdülő ifjúság zárkózott*. »Azonban amint észreveszi, hogy megértésre és segítségre számíthat, magatartása ép az ellenkezőre változik«. (*W. Hoffman.*)

E minden ifjúsági lelkipásztortól számtalanszor megfigyelt tény felemlítése után mindenekelőtt szólnunk kell arról, hogy mi az, amiről a serdülő fiú bizalmasan kivan elbeszélgetni? Aztán tudnunk kell: vájjon kik nem alkalmasak az ilyen bizalmas jellegű beszélgetések vezetésére? S végre döntenünk kell: vájjon iskola-pszichológus vagy ifjúsági lelkipásztor hivatott-e erre a feladatra?

A) A serdülő sokféléről szeretne bizalmasan elbeszélgetni. Sokan azt hiszik, hogy csak a sexualis problémák izgatják és kínozzák a serdülőt s ezért csak ezek a *bizalmas beszélgetés főtárgyai*. Ezek is, de nemcsak ezek! Az a több mint tizenegyezer négyszemközti beszélgetés is, amelyeket az *utolsó nyolc év leforgása* alatt serdülő fiukkal folytattam, — írja Páter Olasz jezsuita atya —, arra az eredményre vezettek, hogy a *bizalmas beszélgetések főleg a következő tizenkét tárgykörből merítik anyagukat*: 1. Iskolai nehézségek. 2. A családi élet bajai. 3. Nehézségek a barátkozás körül. 4. A diákszerelem. 5. Egyesületi élet: cserkészet és kongregáció problémái. 6. A tiszta életért vívott harc módszere, esetleges eredménytelensége stb. 7. Vallási kételyek. 8. Társadalmi problémák. 9. A pályaválasztás nagy ügye. 10. Anyagi bajok. 11. A sportélet speciális ügyei. 12. Hogyan lehet

leszokni: hazudozásról, hirtelen harag kitöréseiről stb.

B) *Akikkel nem kíván bizalmasan beszélgetni a serdülő.* Ezekután fölmerül a kérdés: *kivel beszélgessen időnként a serdülő?* Némelyik fin a barátjánál próbálkozik, a másik szüleinél, a harmadik tanárai valamelyikénél... Azonban rendszerint rövidesen kijelenti: »velük nem érdemes!« Belátja, hogy

1. *Nem érdemes a barátjával.* A nehézségek, fájó problémák föltárása ugyanis nem egyszer lerontja azt az illúziót, amelyet barátja lelkében róla őriz s amely nem egyszer a barátság záloga. *A barát előtt teljesen megnyilatkozni legtöbbször egyet jelent a barátság szétrombolásával.* Aztán az egyetlen jóbarát rendszeren a fiúval egyidős vagy kevéssel öregebb nála s mint afféle fiatal tapasztalatlan egyén nem is tud tanácsot adni... Végre érzi, hogy nem egy esetben vergődő lelkének föltárásával barátját súlyos kísértésekbe dönthetné!

2. *Nem érdemes a szüleivel.* Ezek ugyanis (talán éppen a legmegértőbb mamák!) nem elég diszkrétek; továbbá nem tudnak segíteni, vagy rosszul segítenek s végre a legtöbb esetben serdülő gyermekük türelmes meghallgatására *nincs idejük.*

3. *Nem érdemes a tanáraival.* Ezek ugyanis, ha nem is esnének azokba a hibákba, amelyeket a szülőkről az imént megjegyeztünk, mégis csali olyanok maradnak a fiuk számára, akik előtt az ifjúság a lehető legjobb színben kíván tündökölni,

Sok esetben egyenesen érzi a fiú, hogy egzisztenciájával szorosan összefügg:

C) Iskolapszichológus vagy ifjúsági lelkipásztor? Egészen természetes, hogy az ifjúság bizalmasának olyannak kell lennie, aki meg tudja nyerni az ifjúság bizalmát; akinek önbizalmat föltámasztó és fokozó a beszédmodora; aki türelmes; aki semmin sem csodálkozik; aki ott, ahol szükséges, igazat ad a serdülőnek, de az ugyanakkor esetleg támadó ellentéteket (szülői házzal, iskolával stb.) azonnal enyhíteni tudja; aki évenként lehetőleg 3—4-szer ad alkalmat a beszélgetésre; aki végre jánatos az ifjúsági pszichológiában, aki ismeri a serdülő fiú életét otthon, az iskolában, a kongregációban, a cserkészetben, a sportéletben.

Mivel pedig az ifjúság bizalmasának nemcsak joga, hanem kötelessége is hallgatni, önként adódik, hogy a katolikus serdülő ifjúságnak a bizalmasa csak az ifjúsági lelkipásztor és nem egy ad hoc beállított iskolapszichológus lehet. Az ifjúsági lelkipásztor ugyanis, ha a fiúnak úgy tetszik, szentgyónás keretében áll szolgálatára, s róla tudja az ifjúság, hogy csak e belső fórum keretében kíván működni és e működéstérrel teljesen megelégszik: tehát sohasem veszi igénybe az iskolai, intézeti, egyesületi hatóságok beavatkozását!

Kétségtelen, hogy világszerte fokozódik a serdülő ifjúság lelki igényeit a lehetőleg tökéletesebben kiszolgálni kívánó nevelői hajlandóság. És ez a nem katolikus országokban meg fogja teremteni a katolikus ifjúsági lelkipásztor »pót-

lékát«, az *iskola-pszichológust* is! Lehet, hogy *világmozgalom* lesz belőle s átveszik egyelőre a mi állami középiskoláink is. Jó lesz tehát fölkészülni, még pedig úgy, hogy a mozgalom hozzánk való betörése idején minden iskolánk hittanára jelenthesse: *nálunk e tekintetben már minden megtörtént s a katolikus fiuknak nincs szükségük iskolapszichológusra!*

Ezt annál inkább megtehetjük, mivel nálunk már figyelemreméltó törekvések észlelhetők. Az uttörés a Regnum Marianum atyáinak érdeme, akik már évtizedek óta úgy oldják meg ezt a kérdést, hogy egymás iskoláiban ifjúsági lelkipásztori szerepet vállaltak. Azokban az iskolákban, hol regnumi atya a hittanár, évenként négyszer 8—10 regnumi atya megjelenik és e kötelező gyónások keretében alkalmat adnak az illető iskola összes növendékeinek a bizalmas beszélgetésre.

Ez a kezdeményezés már több budapesti középiskolában utánczókra talált s ma több, különben a Regnum Marianum Egyesület tagjai közé nem tartozó hittanár állandó ifjúsági lelkipásztorokat biztosított diákjai évnegyedes gyóntatására. Vannak budapesti középiskolák, hol minden osztálynak van gyóntatója, aki — akárcsak az osztályfőnök — fölvezeti a VIII. osztályig lelkifiait.

Ott is, ahol ezt technikai okokból még nem sikerült megoldani: a lelkigyakorlatok mestere ad alkalmat bizalmas négyszemközti megbeszélésre s ezek megisméltléséről akár egy lelkigyakorlati revízió, akár levelezés formájában gondoskodik.

Páter Olasz Péter fent leközölt tanulmányának

megszívlelését és megvalósítását a legfelsőbb illetékes köröknek úgy sexualpsychológia, mint sexualpedagógia és sexualpathologus orvosi szempontból is nagyon ajánlom.

Az iskolapsychológus okos intézményének megvalósításával mérföldekkkel visszük előre az ifjúság nevelésének szent ügyét.

Az ifjúság kötelező nemi felvilágosításának az iskolai oktatásban való megkezdésére valóban elérkezett a tizenkettedik óra. Külföldön, Finnországban, Svédországban, Norvégiában be van vezetve hivatalosan az iskolákban a sexual-hygiéne és a sexual-pedagógia oktatása kötelezőleg, megfelelő sportok kíséretében. Angliában is- Hazánkban már Trefort kultuszminiszter kezdett foglalkozni ennek a kérdésnek gyakorlati megvalósításával már 50 évvel ezelőtt.

Jelenlegi kultuszminiszterünk, gróf Klebelsberg Kunó, nyugateurópai széles látókörű és nagy kultúrájú tudományos férfiú, már nagyon sok újítást hozott be az ifjúság korszerű, modern iskolai nevelésében. Nagyon bölcs és hálás feladat megoldása várna rá, amennyiben a sexualpedagógiai nevelés s az iskolapsychológus bevezetését is elrendelné az iskolai oktatásban. Annyival is inkább, miután e téren külföldön is mindenütt reformlépések történtek.

A sexual-pedagógiának csak egy végcélja van. Éspedig az, hogy az embert normális és egészséges, természetes nemi életre nevelje. Ennek legfőbb biztosítéka pedig csak a profilaktikus nevelés lehet. Vagyis az ifjúságnak már a tanuló években, koruknak megfelelő módon meg kell

adni az emberi szervezetben gyökeredző természetes nemi életről a szükséges nemi felvilágosítást. A mai modern kor erkölcsi lazaságának javulását másként nem is várhatjuk, mintha a baj gyökeréig visszamegyünk és az ifjúságnak megadjuk nyíltan, őszintén, hozzáértéssel, előítéletmentesen a sexual-pedagógiai nevelést. Egy egészséges, testileg-lelkileg erős, ellenállóképes, egészséges új generáció egész jövője — ettől függ.

Szerző címe:

Dr. NEMES NAGY ZOLTÁN, főorvos, ideggyógyász, a sexualpathologia szakorvosa, Budapest, IV., Váci ucca 68. Telefon: Aut. 842—15.

Irodalom.

- Havelock Ellis:** »Moderne Gedaiiken über Liebe und Ehe.
»Marin und Weib.«
- Dr. Nyström:** »La vie sexuelle et ses lois.«
- Tillier:** »L'instinct sexnél.«
- Dr. Hirschfeld:** »Geschlechtliche Entwicklungsstörungen.«
»Sexualpathologie.« — »Homosexualität.«
- Dr. Frank:** »Vom Liebes- und Sexualleben.«
- Prof. Timerding:** »Das Problem der ledigen Frau.«
- Dr. Curtis:** »Öffentliche Erholungen und sexuelle Probleme,*
- Dr. Placzek:** »Das Geschlechtsleben der Hysterisdién.«
- Dr. Kricshe:** »Die Frau als Kamerád.«
- Fournier:** »De l'Onanisme.«
- Rivers:** »Von menschlichen Trieben.«
- Dühren:** »Geschlechtsleben in England.«
- Dr. Tóth Tihamér:** »Az ifjúság lelki gondozása.«
- Páter Olasz Péter:** »Az iskolapsychologus.«
- Dr. Jessner:** »Körperliche und seelische Liebe.«
- Dr. Schroeder:** »Das Problem der Unehelicheu.«
- Féré:** »Perversions sexuelles chez les animaux.«
- Maraglia:** »Die Onanie beim normalen Weibe.«
- Smith:** »Signs of Masturbation in the Female.«
- Moll:** »Die konträre Sexualempfindung.«
- Icard:** »La Femme pendant la Période Menstruelle.«
- Löwenfeld:** »SexualLeben und Nervenleiden.«
- Lacassagne:** »Empfindlichkeit der Brüste bei jungen Mädchen.«
- Prof. Fuchs:** »Die Konträre Sexualempfindung.«
- Moll:** »Psychotherapie und medizinische Psychologie.« —
»Untersuchungen über die Libido sexualis.«
- Prof. Mühsam:** »Weitere Mitteilung über Hodenüberpflanzung.«
- Lichtenstern:** »14 Fälle von Hodentransplantation.«
- Fürbringer:** »Die Störungen der Geschlechtsfunktionen.«
- Lipschütz:** »L'action spécifique de la sécrétion de la glande sexuelle.«
- Flatau:** »Sexuelle Neurasthenie.«
- Prof. Kisch:** »Die Sterilität des Weibes.«
- Rohleder:** »Die Masturbation.« — »Die homosexuelle Perversionen des Menschen.« — »Sexualpädagogik.«
- Möbius:** »Geschlecht und Entartung«
- Michaelis:** »Die Homosexualität in Sitté und Recht.«
- Döll:** »Die sexuelle Frage im Erziehungsplan desGymnasiums.*
- France:** »Das Liebesleben der Pflanzen.«
- Devay:** »Hygiene der Familien.«
- Dr. Bouchut:** »Hygiène de la première enfance.«
- Marcuse:** »Die Gefahren der sexuellen Abstinenz für die Gesundheit.«
- Steinach:** »Verjüngung.«
- Gyurkoveczky:** »Pathologie und Therapie der männlichen Impotenz.«
- Eulenburg:** »Sexuelle Neuropathie.«
- Parent-Duchatelet:** »La prostitution dans la ville de Paris.«

Tartalomjegyzék

A NŐ SEXUALIS ÉRZÉKETLENSÉGE. A NŐ IMPOTENCIÁJA. VAGINISMUS.....	5
Frigid leány 17. sz. kóreset.....	14
Frigiditás sexualis asszonynál 18. sz. kóreset.....	19
Vaginismus fiatal asszonynál 19. sz. kóreset.....	23
EJACULATIO PRAECOX. TÚLKORAI ONDÓ- KILÖVELÉS.....	31
HOMOSEXUALIS FÉRFIAK. PERVERZ NEMI ÉRZÉS A FÉRFIAKNÁL.....	37
Homosexualis jelenségek korai megnyil- vánulása	42
A nevelés befolyása a homosexualitas ki- fejlődésére	44
A homosexualisokat jellemző lelki tulaj- donságok	45
A nemi abstinencia, mint a paderastia előidézője.....	47
A homosexualis nemi érintkezés külön- féle módja.....	48
A homosexualisok élethivatása	51
A homosexualitas elterjedése élethiva- tások szerint.....	52
A homosexualitas elterjedése a nemek között.....	53

päderastia elmebajoknál.....	54
A homosexualisok impotenciája és nemi érzéketlensége, libidó sexualis hiá- nya nővel szemben.....	54
A homosexualisok nőszülése és házassége	56
Paris homosexualis alvilága.....	60
Homosexualis vőlegény	
20. sz. kóreset.....	62
HOMOSEXUALISOK BUDAPESTEN	69
Homosexualis nőszülése.....	75
Becéző nevek.....	77
Féltékenység.....	80
Zsarolás.....	81
Homosexualis férfi	
21. sz. kóreset.....	82
HOMOSEXUALIS NŐK.....	94
A homosexualis nő és férfi közötti kü- lönbség	96
Homosexualis vonások kislányoknál.....	97
A homosexualitas kifejlődése és külön- féle typusa — nőknél.....	98
A homosexualis nők külseje és visel- kedése	100
A tribad nők jellemző tulajdonságai.....	102
A homosexualis nők érintkezési módjai	102
A homosexualis nők hol találkoznak?	112
Homosexualis nők a házasságban	114
Elterjedési arányszám a homosexualis nők között.....	115
Homosexualis nagyvilági nő	
22. sz. kóreset.....	117
Lesbosi szerelem fiatal leánynál	
23. sz. kóreset.....	127
HOMOSEXUALISOK BÜNTETÉSE RÉGEN ÉS MA.....	133

LEHET-E GYÓGYÍTANI A HOMOSEXUALI- SOKAT?	142
POTENCIAZAVAROK KELETKÉZ ÉS ÉNEK OKA ÉS GYÓGYKEZELÉSE.....	157
Sexualis koraérettség.....	157
Pubertás jelentősége.....	158
Szubjektív panaszok, objektív lelet	159
Speciális kezelések.....	160
Gyógyulási kilátások.....	162
Házassági kérdés.....	171
Gyógyulási kilátások.....	172
Mikor a legjobb orvoshoz menni?	173
EPILOG.....	179
ORVOSI TANÁCSOK ÉS IRÁNYELVEK SZÜ- LŐKNEK, TANFÉRFIAKNAK A SER- DŰLŐ IFJAK ÉS TANULÓK NEMI FEL- VILÁGOSÍTÁSÁRA	180
Szülők és tanítók — viribus unitis	183
A nemi felvilágosítás ideje és módja	188
Alkalomszerű felvilágosítás.....	191
Az alkohol és a nemi ösztön	193
A nikotin hatása a nemi életre	195
Egyéb tudnivalók — szülőknek	198
Kritikus időpont a felvilágosításra	200
Pedagógusok szerepe és feladata	202
Sexualpedagógiai nevelés az alsóbb osz- tályokban	203
A felsőbb osztályokban.....	208
Valláserkölcsi nevelés.....	210
IRODALOM.....	221